

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U SPLITU

FINANCIJSKA AGENCIJA
RC SPLIT

04-05-2018

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE
KLASA 12271/18-06/38
UR. BROJ 07-02-18-18

Broj: S-DO-338/2018
Split, 02. svibnja 2018.
BS/BS

FINANCIJSKA AGENCIJA
REGIONALNI CENTAR SPLIT

SPLIT
Mažuranićevo šetalište 24b

PREDMET: OLMA d.d., OIB:35476351417

- predstečaj
- prijava tražbine, dostavlja se

U prilogu se dostavlja prijave tražbine Republike Hrvatske i to:

- RH, Ministarstvo financija
- RH, Ministarstvo državne imovine
- RH, Ministarstvo gospodarstva, poduzetništva i obrta
- RH, Ministarstvo pravosuđa,

na propisanom obrascu u dva primjerka s priloženim ispravama iz kojih tražbine proizlaze. Također, dostavlja se obavijest o postojanju razlučnog i izlučnog prava u korist Republike Hrvatske.

ZAMJENIK
ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA

Prilog: kao u tekstu

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

REGIONALNI CENTAR SPLIT

Mažuranićevo šetalište 24B, Split

Nadležni trgovački sud u Splitu

Poslovni broj spisa St-256/2018

PRIJAVA TRAZBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo pravosuđa

OIB 52634238587

Adresa / sjedište : Zagreb, Trg Sv.Marka 6

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv OLMA d.d.

OIB 35476351417

Adresa / sjedište : Zagreb, Huzjanova 10

PODACI O TRAZBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi) =>

- **presuda Trgovačkog suda u Splitu P-353/16 od 19.07.2017.**
- **presuda Općinskog suda u Splitu, SS Makarska P-11606/15 od 08.12.2016.**
- **presuda Općinskog suda u Splitu, SS Makarska P-10699/15 od 06.03.2018.**
- **presuda Trgovačkog suda u Splitu P-1915/12 od 28.02.2014.**

Iznos dospjele tražbine: **287.785,35 kn**

Glavnica 264.202,50 kn

Kamate 23.582,85 kn

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka : /

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga): **prethodno navedene presude, obračun kamata**

Vjerovnik raspolaze ovršnom ispravom **DA / NE** za iznos **287.785,35 kn**

Naziv ovršne isprave : **presuda Trgovačkog suda u Splitu P-353/16 od 19.07.2017., presuda Općinskog suda u Splitu, SS Makarska P-11606/15 od 08.12.2016., presuda Općinskog suda u Splitu, SS Makarska P-10699/15 od 06.03.2018., presuda Trgovačkog suda u Splitu P-1915/12 od 28.02.2014.**

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje **ODRIČEM / NE ODRIČEM**

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja **PRISTAJEM / NE PRISTAJEM**

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja **PRISTAJEM / NE PRISTAJEM**

Mjesto i datum

Split, 30.travnja 2018.

ZAMJENICA ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG

ODVJETNIKA

Lendi Pezzi

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukoišanska br. 6, Split

8. P-353/2016

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Splitu, po sucu ovog suda Mariji Balić Jurišić, u pravnoj stvari tužiteljice REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 52634238587, koju zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Splitu, Građansko-upravni odjel, protiv tuženika OLMA d.d., OIB: 35476351417, sa sjedištem u Makarskoj, Franjevački Put 14, koga zastupaju punomoćnici iz Odvjetničkog društva Zorić&Bahat, Zagreb, Nikole Tesle 16, radi povrata stečenog bez osnove, nakon provedene glavne i javne rasprave zaključene u prisutnosti zz tužitelja i punomoćnika tuženika dana 12.lipnja 2017. godine, objavljene dana 19. rujna 2017. godine,

presudio je

- I Nalaže se tuženiku OLMA d.d., OIB: 35476351417, sa sjedištem u Makarskoj, Franjevački Put 14, da u roku od 8 dana isplati tužiteljici REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 52634238587, iznos od 7.650.350,00 kn sa zateznim kamatama koje teku na:
 - iznos od 3.425.354,15 kn od 31.srpnja 2003.pa do isplate;
 - iznos od 4.224.995,85 kn od 29.rujna 2003.pa do isplate;po stopi koju određuje čl.1. Uredbe o visini zatezne kamate do 31.prosinca 2007, a od 1.siječnja 2008. pa do 31.srpnja 2015. po kamatnoj stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodišta za osam postotnih poena, a od 01.kolovoza 2015. pa do isplate, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem za pet postotnih poena.
- II Nalaže se tuženiku OLMA d.d., OIB: 35476351417, sa sjedištem u Makarskoj, Franjevački Put 14, nadoknaditi parnični trošak tužiteljici u iznosu od 127.000,00 kn sa zateznim sa kamatama tekućim od presuđenja pa do isplate, po kamatnoj stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamate stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem za pet postotnih poena.

Obrazloženje

Pred ovim sudom zaprimljena je dana 20.svibnja 2016.godine tužba tužiteljice REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 52634238587, protiv tuženika OLMA d.d., sa sjedištem u Makarskoj, Franjevački Put 14, OIB: 35476351417, radi povrata stečenog bez osnove.

U tužbi se navodi da je pravomoćnom i ovršnom presudom ovog suda broj P-1915/1 od 28.veljače 2014.godine, djelomično preinačenom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-4396/14 od 27.ožujka 2015.godine, utvrđeno da je Republika Hrvatska vlasnica nekretnine označene kao čest.zem. 1649/1 upisane u z.u. 4391 k.o. Makarska-Makar, čest.zem. 1649/2/3/4/5 upisane u z.u. 3301 k.o. Makarska-Makar i čest.zem. 366/2 upisane u z.u. 1779 k.o. Makarska-Makar.

Dana 29. srpnja 2003.godine tuženik je zaključio s Agencijom za pravni promet i posredovanje nekretninama Ugovor o kupoprodaji nekretnine i Sporazum o plaćanju ugovorene kupoprodajne cijene uz osiguranje vraćanja isplaćenog iznosa osnivanjem založnog prava, kojim je tuženik prodao, a Agencija kupila neizgrađeno građevinsko zemljište označeno kao k.č.br. 1649 u naravi maslinik, površine 8053 m², upisan u z.u. 1779 k.o. Makarska-Makar, za ugovorenu kupoprodajnu cijenu u iznosu od 7.650.350,00 kn.

Sukladno navedenom Ugovoru kupoprodajna cijena isplaćena je tuženiku u dva obroka i to dana 31.srpnja 2003.godine u iznosu od 3.425.354,15 kn, i dana 29.rujna 2003.godine u iznosu od 4.224.995,85 kn. Iz obrazloženja navedene presude proizlazi da predmetne nekretnine nisu ušle u procjenu vrijednosti društvenog kapitala u postupku pretvorbe društvenog poduzeća prednika Olma d.d., Makarska i Amfora d.d., Makarska, radi čega ista društva temeljem odredbe čl. 390.a. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, nisu mogli postati vlasništvo Olma d.d., kao niti temeljem drugih propisa i postupaka koje je Olma d.d. pokušala provesti.

Iz prethodno navedenog proizlazi da je tuženik Agenciji za pravni promet i posredovanje nekretninama prodao nekretnine koje nisu bile vlasništvo tuženika, već su vlasništvo tužitelja, pa je tuženik na ime kupoprodajne cijene koja mu ne pripada prisvojio uplaćeni mu iznos od 7.650.350,00 kn.

Postupanje tuženika je bilo nesavjesno, zbog čega je isti stekao nepripadajuću imovinsku korist, radi čega se predlaže donijeti presudu sadržu pblize navedenog u izreci.

Pred ovim sudom zaprimljen je dana 22.rujna 2016. godine tuženikov odgovor na tužbu. Tuženik u bitnom navodi da se protivi tužbi i tužbenom traženju u cijelosti. Tužena nema potrebu posebno komentirati presude ovog suda i Visokog trgovačkog suda na koje se tužitelj poziva u tužbi, ali predlaže zatražiti cjelokupan spis ovog suda broj P-1915/12. Iz činjeničnih navoda tužbe nije jasno koji je pravni osnov potraživanja, iako se na strani 2, navodi da se radi o stjecanju nepripadajuće imovinske koristi, dakle, radilo bi se o stjecanju bez osnove, na koji se primjenjuje Zakon o obveznim odnosima iz 1991. godine, koji je stjecanje bez osnove uređio u članku 210. Jedno od osnovnih pretpostavki, a da bi se radilo o stjecanju bez osnove, je nepostojanje osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakona, te ne smije biti riječi o štetnom radnji, jer u tom slučaju postoji odgovornost za štetu.

Tuženik ističe da je u svakom slučaju nastupila zastara potraživanja bez obzira radi li se o stjecanju bez osnove, ili naknadi štete, radi čega ističe prigovor zastare. Pored prigovora zastare, te pored prigovora nepostojanja osnova, ističe se i prigovor visine potraživanja, a osobito i na potraživanje kamata. Visina je posve proizvoljno naznačena. Međutim, ovdje po se po tuženiku nikako ne može raditi o osnovanosti potraživanja, a osobito ne o obvezno

pravnom zahtjevu. Tužitelj bi eventualno mogao ostvariti stvarno pravni zahtjev, a ne vezno pravni, radi čega se predlaže tužbeni zahtjev odbiti.

U dokaznom postupku sud je izvršio pregled isprava priloženih u spisu.

Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

Punomoćnici stranaka popisali su parnični trošak.

Među stranaka nije sporno da je tužitelj, temeljem presude ovog suda broj 6.P-1915/2012 od 28.veljače 2014.godine, utvrđen vlasnikom nekretnine označene kao čest.zem. 1649/1 maslinjak i pašnjak površine 7348 m2 upisane u zk.ul. 4391 k.o. Makarska-Makar, čest. zem. 1649/2 pašnjak površine 620 m2, čest. zem. 1649/3 pašnjak površine 15 m2, čest. zem. 1649/4 pašnjak površine 36 m2, čest. zem. 1649/5 pašnjak površine 25 m2 upisanih u zk. ul. 3301 k.o. Makarska-Makar, te je utvrđeno da je vlasnik nekretnine označene kao čest. zem. 366/2 pašnjak bukovije površine 1718 m2 upisane u zk. ul. 1779 k.o. Makarska-Makar. Tuženiku je naloženo trpjeti upis prava vlasništva tužiteljice temeljem ove presude na nekretnini označenoj kao čest. zem. 366/2 pašnjak bukovije površine 1718 m2 upisane u zk. ul. 1779 k.o. Makarska-Makar (točka I izreke).Prvostupanijska presuda je u navedenom dijelu (točka I.izreke) potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-4396/14 od 27.ožujka 2015.godine.

Također je među strankama nesporno da je između tuženika kao prodavatelja i Agencije za pravni promet i posredovanje nekretninama dana 29.srpnja 2003.godine sklopljen Ugovor o kupoprodaji nekretnine i Sporazum o plaćanju ugovorene kupoprodajne cijene, uz osiguranje vraćanja isplaćenog iznosa osnivanjem založnog prava.

Predmet prodaje je neizgrađeno građevno zemljište označeno kao k.č.br. 1649 u naravi maslinik, površine 8053 m2, upisan u z.u. 1779 k.o. Makarska-Makar. Kupoprodajne cijena je ugovorena u iznosu od 7.650.350,00 kn.

Iz obrazloženja prvostupanijske i drugostupanijske presude proizlazi da tuženik nije, prilikom pretvorbe zemljišta isto procijenio, pa je ex lege, predmetno zemljište postalo vlasništvo Republike Hrvatske. Stoga proizlazi da je tuženik prodao nekretninu čiji nije vlasnik.

Temeljem odredbe čl. 390.a. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima propisano je da je trgovačko društvo kao pravni slijednik društvenog poduzeća, po završenoj pretvorbi društvenog vlasništva, vlasnik nekretnine koje su na dan procjene vrijednosti temeljnog kapitala u postupku pretvorbe ili privatizacije bile: društveno vlasništvo s pravom upravljanja, korištenja i raspolaganja društvenog poduzeća i koje su mogle biti predmet stjecanja prava vlasništva i čija je vrijednost procijenjena u kapital društva i koje su po nadležnom tijelu iskazane u kapitalu društva.

Kako je već naprijed navedeno, a što među strankama i nije sporno, predmetne nekretnine nisu procijenjene prilikom pretvorbe prednika društva Olma d.d. – Uljare, zadružnog poduzeća za otkup, preradu i promet masline iz Makarske. Budući da predmetna nekretnina nije procijenjena u vrijednost društvenog kapitala prednika tuženika, to tuženik nije postao vlasnik nekretnine koju je otuđio.

Temeljem odredbe čl. 4. Zakona u upravljanju i raspolaganju imovinom u vlasništvu Republike Hrvatske (Narodne novine 94/13, 18/16, 89/17) u oblike državne imovine spadaju, između ostalog, nekretnine koje nisu procijenjene u postupku pretvorbe.

Odredbom čl.65.st.1. Zakona u upravljanju i raspolaganju imovinom u vlasništvu Republike Hrvatske propisano je što predstavlja neprocijenjenu imovinu, a radi se, između ostalog, o nekretninama koje nisu unesene u temeljni kapital trgovačkog društva u postupku privatizacije na temelju Zakona o privatizaciji, a na kojoj su pravo korištenja, upravljanja i raspolaganja imala društvena poduzeća, te u pogledu kojih imovinski i pravni odnosi nisu uređeni posebnim propisom. Stavak 5. propisuje da ako je trgovačko društvo koje je pravni slijednik društvenog poduzeća, raspolagalo ili opteretilo neprocijenjenu imovinu u korist trećih osoba, uz uvjet da je treća osoba u dobroj vjeri stekla pravo vlasništva, Republika Hrvatska može umjesto stvarnog pravnog zahtjeva protiv trgovačkog društva prihvatiti isplatu tržišne vrijednosti neprocijenjene imovine. Zahtjev za naknadom se smatra stvarnopravnim zahtjevom.

U konkretnom slučaju, tuženik je, kako to proizlazi iz isprava priloženih spisu, kao pravni slijednik Uljare, Zadržno poduzeće Makarska, otuđio nekretnine na način da ih je prodao Agenciji za pravni promet i posredovanje nekretninama.

Budući da je tuženik prodao imovinu koja je u vlasništvu tužitelja, to je tužitelj ustao protiv tuženika sa zahtjevom za isplatom iznosa kupoprodajne cijene koja je tuženiku isplaćena u iznosu od 7.650.350,00 kn, a koji zahtjev predstavlja stvarnopravni zahtjev. Budući da stvarnopravni zahtjevi ne zastarijevaju, to je neosnovan prigovor zastare.

Stoga je sukladno čl. 65. Zakona u upravljanju i raspolaganju imovinom u vlasništvu Republike Hrvatske, tužbeni zahtjev valjalo usvojiti i odlučiti kao pod točkom I izreke presude.

Odluka o trošku temelji se na čl.154. st.1. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13). Tužitelju je po Tarifi o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika («Narodne novine» 142/12, 103/14 i 118/14) priznat trošak sastava tužbe (Tbr. 7. toč. 1.) u iznosu od 63.250,00 kn, trošak zastupanja na ročištu od 01. prosinca 2016.g. (Tbr. 9. toč. 5.) u iznosu od 500,00 kn, zastupanje na ročištu od 12. lipnja 2017.g. (Tbr. 9. toč. 1.) u iznosu od 63.250,00 kn, što sveukupno iznosi 127.000,00 kn. Stoga je u odnosu na trošak riješeno kao u toč. II izreke.

U Splitu, 19. rujna 2017. godine

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 8 dana računajući od dana primitka. Žalba se podnosi Visokom trgovačkom sudu RH putem ovog suda u 3 primjerka.

Vrijeme ispisa: 05.12.2017. 08:55

eSpis

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Splitu

KLAUZULA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-353/2016-11

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj: Marija Balić Jurišić

Datum pravomoćnosti: 28.09.2017.

Datum ovršnosti: 09.10.2017.

Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti:

[illegible]

ODLUKA JE PRAVOMOĆNA dana 11.10. 2018.

ODLUKA JE OVRŠNA dana 31.1. 2018.

114
76 P-11606/2015

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
STALNA SLUŽBA U MAKARSKOJ

OPĆINSKI SUD U SPLITU
STALNA SLUŽBA U MAKARSKOJ

dana 22.2. 2018.

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO U SPLITU
STALNA SLUŽBA U MAKARSKOJ
primljeno neposredno poštom

08-12-2016

preporučeno na pošt

P-DV-5005/03

PRESUDA

Općinski sud u Splitu, Stalna služba u Makarskoj, po sucu Marijani Visković, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Republike Hrvatske, Ministarstvo gospodarstva, koju zastupa Općinsko državno odvjetništvo u Splitu, Stalna služba u Makarskoj, Građansko-upravni odjel, protiv tuženice "OLMA" d.d. Makarska, Franjevački put 14, OIB: 35476351417, MBS: 060005465, zastupane po zz Stipi Topiću a ovaj po punomoćnicima Vinku Ljubičiću, Željku Vrdoljaku i Ivanu Močiću, odvjetnicima u Splitu, radi isplate, nakon javne i glavne rasprave održane dana 10. studenog 2016. godine u prisutnosti zakonskog zastupnika tužitelja Petra Jukića, zamjenika Općinskog državnog odvjetnika u Splitu i zamjenika punomoćnika tužene Daria Lalića, odvjetnika u Makarskoj, na ročištu zakazanom radi donošenja i objave odluke dana 8. prosinca 2016. godine objavio je i

presudio je

I Ukida se u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Općinskog suda u Makarskoj posl. broj Ovr-748/00 od 24. studenog 2000. godine.

II Prihvaća se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Nalaže se tuženoj, u roku od 15 dana, namiriti tužitelju tražbinu u iznosu od 1.320.106,14 Kn sa zakonskom zateznom kamatom koja na pojedine novčane iznose teče kako slijedi:

-na iznos od 902.048,07 Kn od 01. rujna 1998. godine pa do isplate,

-na iznos od 121.710,94 Kn od 03. listopada 1998. godine pa do isplate,

-na iznos od 296.347,13 Kn od 15. studenoga 2000. godine pa do isplate,

i to do dana 31. prosinca 2007. godine, po stopi propisanoj Zakonom o zateznoj kamati i Uredbom o visini stope zatezne kamate, a od 01. siječnja 2008. godine do dana 31. srpnja 2015. godine po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanoj za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. godine po stopi zateznih kamata koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena."

III Nalaže se tuženiku, u roku od 15 dana, naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 121.140,00 kuna.

Obrazloženje

Tužitelj je dana 16. studenog 2000. godine u svojstvu ovrhovoditelja podnio Općinskom sudu u Makarskoj prijedlog za ovrhu protiv tuženice kao ovršenika radi isplate iznosa od 1.529.008, 66 kuna s pripadajućom kamatom na pojedine novčane iznose, sve na temelju vjerodostojne isprave. Tužitelj u prijedlogu navodi da potražuje od tuženice novčanu tražbinu u ukupnom iznosu od 1.529.008, 66 kuna po osnovi neplaćenih računa i obračunatih kamata, koji dug je u cijelosti dospio, a tuženica ga nije podmirila.

Općinski sud u Makarskoj je rješenjem o ovrsi pod poslovnim brojem Ovr-748/00 od 24. studenog 2000. godine odredio predloženu ovrhu, te tužitelju odredio trošak ovršnog postupka u iznosu od 15.590,00 kuna.

Protiv citiranog rješenja o ovrsi tuženica je pravodobno izjavila prigovor u kojem je navela da ne duguje tužitelju iznos od 1.529.008,66 kn jer više ne postoji obvezni odnos između tužitelja i tuženice. Naime, da je tuženica bila u obvezi podmiriti tužitelju za preuzeto ulje iznos od 2.928.976,75 kuna. Međutim, da je to svoje potraživanje tužitelj ustupio tvrtki "Nama" d.d. Zagreb, dana 10. kolovoza 1999. godine tako da je zaključenjem ugovora o preuzimanju duga između ravnateljstva za robne zalihe Ministarstva gospodarstva, "Name" d.d. Zagreb i "Olme" d.d. Makarska, obveznopravni odnos između tužitelja i tuženice prestao a samim time i obveza tuženice na bilo kakvu isplatu tužitelju. Temeljem navedenog ugovora, "Nama" d.d. Zagreb je sa tuženicom zaključila ugovor o prodaji robe kojom se tuženica obvezala tvrtki "Nama" d.d. Zagreb isporučivati robu koju bi ova umjesto tuženici plaćala Ravnateljstvu za robne zalihe, odnosno tužitelju. Nadalje, da je temeljem tog ugovora tuženica i isporučila tvrtki "Nama" d.d. Zagreb ukupno robe u vrijednosti od 1.482.923,42 kune, što tužitelj niti ne spori, tako da od tuženice potražuje preostali iznos i to 1.529.008,66 kuna. Međutim, da tuženica nije u obvezi isplatiti taj iznos tužitelju jer se obvezni odnos među njima ugasio temeljem ugovora o preuzimanju duga.

Nakon izjavljenog prigovora, Općinski sud u Makarskoj je rješenjem pod poslovnim brojem Ovr-748/00 od 28. veljače 2001. godine stavio izvan snage citirano rješenje o ovrsi u dijelu kojim je određena ovrha, uz ukidanje provedenih radnji, pa je postupak nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

U nastavku postupka tužitelj je ustrajao u navodima da nije prestala obveza tuženice prema RH Ministarstvu gospodarstva. Tužitelj je naveo da je točno da je sklopljen Ugovor o preuzimanju duga od 10. kolovoza 1999. godine između Ministarstva gospodarstva RH- Ravnateljstva za robne zalihe, "Name" i "Olme", te da obveza "Olme" d.d. prema tužitelju prestaje isporukom robe "Nami". Nadalje, da je tuženica "Olma" d.d. Makarska izvršila djelomičnu isporuku robe po citiranom Ugovoru o preuzimanju duga i to u vrijednosti od 1.394.562,00 kuna, dok za preostali iznos za koji je sklopljen ugovor o preuzimanju duga tuženik nije izvršio isporuku, pa nije prestala tuženikova obveza prema RH Ministarstvu gospodarstva. Tužitelj je dostavio u spis specifikacije računa po ugovoru o preuzimanju duga ra robu koju je tuženica isporučila (list 64-70).

U odnosu na ove navode tužitelja, tuženica je istaknula da je upitno duguje li tuženica predmetno ulje Ministarstvu gospodarstva ili "Nami" d.d.. Nadalje, da nije sporno da određena količina ulja koja se nalazila na skladištu tuženice nikada nije isporučena. Nadalje, da je pred Trgovačkim sudom u Splitu u tijeku postupak po tužitelju "Minčeta trade" d.o.o. Dubrovnik radi isplate 273.000,00 kuna na ime protuvrijednosti 20 835 l rafiniranog suncokretovog ulja, a za koji iznos tuženicu tereti i tužitelj u ovom predmetu. Stoga je potrebno utvrditi je li tužitelj prijavio tražbinu u stečajnom postupku "Name" odnosno predstavlja li naprijed navedeni iznos potraživanje RH- Ravnateljstva kao stečajnog vjerovnika prema "Nami", a istodobno i prema tuženiku.

U nastavku postupka tuženica je predlagala odgode ročišta navodeći da je u tijeku realizacija kredita za tuženicu, pa postoji mogućnost da se dogovori dinamika otplaćivanja predmetnog dugovanja.

U provedenom postupku sud je pružio strankama mogućnost izjašnjavanja te je izveo dokaz pregledom izvoda iz poslovnih knjiga Ministarstva gospodarstva-Ravnateljstva za robne zalihe na dan 25. listopada 2000. godine, pregledom Ugovora o kupoprodaji od 29. travnja 1998. godine, pregledom Obračuna kamata Ministarstva gospodarstva, Ravnateljstva za robne zalihe, pregledom računa broj 309, 307, 342, pregledom Obračuna kamata, pregledom Ugovora o preuzimanju duga, pregledom Ugovora o prodaji robe broj P-1/15-43/99 od 27. rujna 1999. godine, pregledom specifikacija računa po Ugovoru o preuzimanju duga od 10. kolovoza 1999. godine, pregledom dopisa tuženice od 15. veljače 2007. godine, pregledom dopisa tuženika (prijedloga nagodbe) od 22. siječnja 2007. godine.

Nakon tako provedenog postupka Općinski sud u Makarskoj je dana 20. srpnja 2007. godine donio presudu pod poslovnim brojem V-P-274/01 (list 85-88) kojom je održao na snazi rješenje o ovrsi Općinskog suda u Makarskoj broj Ovr-748/00 od 20. studenog 2000. godine kojim je naloženo tuženici da isplati tužitelju iznos od 1.529.008,66 kuna sa zakonskom zateznom kamatom koja je pobliže označena u izreci te presude, te je naložio tuženici naknaditi tužitelju trošak ovršnog postupka.

Odlučujući o žalbi tuženice Županijski sud u Splitu je dana 5. ožujka 2010. godine donio rješenje pod poslovnim brojem Gž-1145/08 kojim je ukinuo presudu Općinskog suda u Makarskoj i predmet vratio ovom sudu na ponovno suđenje (list 95-97).

U ponovljenom postupku sud je ponovno izveo sve dokaze, te dodatno izveo dokaz financijskim vještačenjem putem stalnog sudskog vještaka za knjigovodstvo i financije Jere Brkana, dipl. oec, te pregledom nalaza i mišljenja vještaka od 29. rujna 2011. godine.

Na ročištu održanom dana 21. svibnja 2012. godine (list 146) tužitelj je izjavio da specificira tužbeni zahtjev sukladno nalazu i mišljenju vještaka na način da je tuženica dužna namiriti tužitelju tražbinu u iznosu od 1.320.106,14 kuna sa zakonskom zateznom kamatom koja na pojedine novčane iznose teče kako slijedi:

- na iznos od 902.048,07 kuna od 1. rujna 1998. godine,
- na iznos od 121.710,94 kune od 3. listopada 1998. godine,
- na iznos od 296.347,13 kuna od 15. studenog 2000. godine, pa sve do isplate.

Tuženica je izjavila da smanjenje tužbenog zahtjeva od strane tužitelja ima učinak djelomičnog povlačenja tužbe, te da se tom povlačenju ne protivi, s tim da potražuje troškove postupka kako je to tuženica specificirala u podnesku od 12. lipnja 2012. godine (list 147).

Nakon toga Općinski sud u Makarskoj donio je presudu pod posl. brojem P-377/10 od 18. srpnja 2012. godine kojom je djelomično održao na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Općinskog suda u Makarskoj broj Ovr-748/00 od 24. studenog 2000. godine i to u dijelu kojim je naloženo tuženici da isplati tužiteljici iznos od 1.320.106,14 kn sa zateznom kamatom koja teče: -na iznos od 902.048,07 kuna od 1. rujna 1998. godine, na iznos od 121.710,94 kune od 3. listopada 1998. godine, na iznos od 296.347,13 kuna od 15. studenog 2000. godine, pa sve do isplate, po stopi pobliže navedenoj u izreci te presude, kao i u dijelu troška ovršnog postupka za iznos od 15.590,00 kn. U ostalom dijelu ukinut je platni nalog sadržan u istom rješenju o ovrsi. Ujedno je naloženo tuženici da naknadi tužiteljici trošak parničnog postupka u iznosu od 123.140,00 kn.

Odlučujući o žalbi tuženice, Županijski sud u Splitu je dana 19. studenog 2015. godine donio rješenje pod brojem Gžp-609/14 kojim je ukinuo presudu Općinskog suda u Makarskoj i predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

U ponovljenom postupku koji se sada vodi pod posl. brojem P-11606/2015 sud je ponovno izveo sve naprijed navedene dokaze, te dodatno izveo dokaz pregledom dopisa Olme d.d. Makarska u predmetu "Prijedloga za postizanje izvansudske nagodbe" od 13. listopada 2016. godine, te na ročištu dana 10. studenog 2016. godine zaključio glavnu raspravu.

Stranke su popisale trošak parničnog postupka.

Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

Imajući u vidu navode Županijskog suda u Splitu u rješenju Gžp-609/14 od 19. studenog 2015. godine sud je, primjenom odredbe članka 451. stavak 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14, dalje: ZPP) ukinuo platni nalog iz rješenja o ovrši Općinskog suda u Makarskoj posl. broj Ovr-784/00 od 24. studenog 2000. godine te nastavno odlučio kondenatornom presudom na način kako glasi pod točkom II izreke ove presude.

Pregledom Ugovora o kupoprodaji od 29. travnja 1988. godine (list 4-6) je utvrđeno da isti zaključen između Ministarstva gospodarstva- Ravnateljstva za robne zalihe, Zagreb i tuženice "Olme" d.d. Makarska kao kupca. Predmet tog ugovora je sirovo degumirano suncokretovo ulje tarifne oznake 1512.11 (članak 1. i 2. ugovora). Stranke su ugovorile i prodajnu cijenu – članci 1., 5. i 6. ugovora.

Tuženica je tijekom postupka učinila nespornim činjenicu da je sklopila naprijed navedeni ugovor, kao i činjenicu da je preuzela obvezu kako stoji u ugovoru.

Međutim, tuženica je isticala da se te obveze oslobodila kada je tužitelj svoje potraživanje ustupio "Nami" d.d. Zagreb ugovorom od 10. kolovoza 1999. godine.

Pregledom Ugovora o preuzimanju duga od 10. kolovoza 1999. godine (list 28-29) je utvrđeno da je isti zaključen između Ministarstva gospodarstva-Ravnateljstva za robne zalihe, Zagreb, "Name" d.d. Zagreb i " Olme" d.d. Makarska. Odredbom članka 1. ugovora je utvrđeno da na dan 10. kolovoza 1999. godine dugovanje tuženice prema Ministarstvu gospodarstva-Ravnateljstvu za robne zalihe iznosi 2. 928.976,75 kuna. Odredbom članka 2. ugovora je utvrđeno da se "Nama" d.d. Zagreb kao preuzimatelj duga obvezuje preuzeti navedeni dug. Nadalje, tuženica se obvezuje izvršiti isporuku roba "Nami" Zagreb u visini navedenog duga. Danom isporuke robe " Nami" Zagreb i ispostavljanjem računa , prestaje obveza tuženice prema Ministarstvu gospodarstva- Ravnateljstvu za robne zalihe i obračun zakonskih zateznih kamata. Tuženica se obvezala dostavljati Ministarstvu gospodarstva – Ravnateljstvu za robne zalihe specifikaciju i ovjerene preslike ispostavljenih računa za isporučenu robu "Nami" Zagreb, odmah po ispostavljanju računa.

Tužitelj je naveo da tuženica nije, ni temeljem ugovora o preuzimanju duga od 10. kolovoza 1999. godine, izvršila dužna plaćanja, zbog čega je tužitelj na temelju izvoda iz poslovnih knjiga zatražio naplatu dužnog iznosa.

Tuženica nije osporila ove navode tužitelja već je u nastavku postupka predlagala da sud postupi prema uputi Županijskog suda u Splitu, te utvrdi iz kojih pravnih osnova tužitelj ostvaruje pravo na traženu isplatu, kao i na koji način je tužitelj izvršio obračun zatezne kamate.

Na te okolnosti sud je izveo dokaz financijskim vještačenjem putem stalnog sudskog vještaka za knjigovodstvo i financije Jere Brkana, dipl.oec.

Vještak je dana 29. rujna 2011. godine dostavio pisani nalaz i mišljenje, na koje stranke nisu imale primjedbi ni prigovora.

Pregledom nalaza i mišljenja vještaka Jere Brkana (list 121-142) utvrđeno je sljedeće:

Tužitelj je utužio potraživanje u ukupnom iznosu od 1.529.008,66 kuna i to po osnovu:

a)računa:

-računa br. 307 od 26. kolovoza 1998. godine u iznosu od 154.588,39 kuna

-računa br. 309 od 26. kolovoza 1998. godine u iznosu od 747.459,68 kuna

-računa br. 342 od 25. rujna 1998. godine u iznosu od 121.710,94 kune.

Vještak je dao pregled utuženih računa za isporučenu robu, plaćanje tih računa i obračun zateznih kamata na plaćene račune sa zakašnjenjem (list 122-123), te je naveo da je plaćen samo dio računa br. 307 u iznosu od 476.121,23 kune, a ostatak duga po tom računu iznosi 154.588,39 kuna. Na plaćeni iznos od 476.121,23 kune sa zakašnjenjem obračunate su zatezne kamate u iznosu od 123.504,54 kuna. Obračun kamata je izvršen primjenom

jednostavnog kamatnog računa da dospjelu glavnici bez pripisa zatezne kamate glavnici istekom obračunskog razdoblja. Za neplaćene račune se nisu obračunale zatezne kamate jer iste teku od dana dospijeca plaćanja računa do dana plaćanja.

b)zateznih kamata:

- obračun kamata br. 432 u iznosu od 252.670,09 kuna
- obračun kamata br. 59 u iznosu od 3.392,58 kuna
- obračun kamata br. 60 u iznosu od 83.661,24 kuna i
- obračun kamata br. 144 u iznosu od 165.525,74 kune.

Na temelju utvrđenih datuma dospijeca plaćanja računa i datuma plaćanja računa utvrđeni su dani kašnjenja plaćanja računa. Za zakašnjenja plaćanja obračunate su zakonske zatezne kamate i to po propisanim stopama zateznih kamata od 18% godišnje i primjenom konformnog načina obračuna kamata za razdoblja kraća od godinu dana, a za razdoblja duža od godinu dana primijenjen je jednostavni kamatni račun za dospjelu glavnici bez pripisa kamata glavnici istekom obračunskog razdoblja. Vještak je dao pregled računa po kojima su obračunate kamate (list 124-131). Ukupno obračuna kamate po navedenim računima obračunate od dana dospijeca do dana plaćanja iznose 315.788,97 kuna. Tužitelj je ovrhom od 3. listopada 2000. godine ovršio sa računa tuženice ukupno 142.946,38 kuna i to po osnovu kamata i troškova ovrhe. S obzirom na iznijeto, iznos obračunatih kamata od 315.788,97 kuna potrebno je umanjiti za iznos od 142.946,38 kuna, pa ostaje dug po kamatama u iznosu od 172.842,59 kuna.

Vještak je u svom zaključku naveo sljedeće:

Ukupan dug po svim osnovama iznosi 1.320.106,14 kuna, a sastoji se od:

- duga za neplaćene račune u iznosu od 1.023.759,01 kunu
- duga za kamate po dijelu plaćenog računa br.307 u iznosu od 123.504,54 kune i
- duga za zatezne kamate na plaćene račune u iznosu od 172.842,59 kuna.

Dugovanje po računima se odnosi, kao što je već naprijed navedeno, na račune br. 307, br. 309 i br. 342. Na dio plaćenog računa br. 307, a zbog zakašnjenja plaćanja, zatezne kamate iznose 123.504,54 kune. Zatezne kamate po plaćenim računima, umanjene za iznos naplaćen ovrhom od 3. listopada 2000. godine, iznose 172.842,59 Kuna.

Sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Jere Brkana, jer je isti stručan, a stranke nisu imale primjedbi ni prigovora na tako izrađeni nalaz i mišljenje.

Tužitelj je na glavnoj raspravi dana 21. svibnja 2012. g. uredio – specificirao tužbeni zahtjev sukladno dostavljenom nalazu i mišljenju vještaka, pa stoga nije osnovan navod tuženice da se radi o djelomičnom povlačenju tužbe, zbog čega sud nije prihvatio zahtjev tuženice za naknadu parničnog troška.

Iz svega naprijed navedenog je razvidno da su tužitelj i tuženica sklapanjem ugovora o kupoprodaji od 29. travnja 1998. godine zasnovale obveznopravni odnos, te su se stranke obvezale izvršiti svoje obveze kako je navedeno u tom ugovoru.

Odredbom čl. 17. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 107/95, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01, dalje u tekstu ZOO/91) koji Zakon valja primijeniti na konkretan slučaj temeljem odredbe čl. 1163. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05 i 41/08-dalje: ZOO/05) propisano je da su sudionici u obveznom odnosu dužni izvršiti svoju obvezu i odgovorni su za njezino ispunjenje. Obveza se može ugasiti samo suglasnošću volja stranaka u obveznom odnosu ili na temelju Zakona. Tom odredbom je izraženo načelo poštivanja discipline u ispunjavanju obveza koje vrijede za sve sudionike obveznog odnosa.

Nadalje, odredbom članka 277. st. 1. ZOO/91 je propisano da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, osim glavnice, i zateznu kamatu po stopi utvrđenoj zakonom.

Među strankama nije sporno da je tužitelj izvršio svoju obvezu. U odnosu na obvezu tuženice, utvrđeno je da je sklopljen i ugovor o preuzimanju duga dana 10. kolovoza 1999. godine, kojim je upravo utvrđeno da dugovanje tuženice prema tužitelju na dan 10. kolovoza 1999. g. iznosi 2.928.976,75 kuna. Nadalje je utvrđeno, da tuženica nije izvršila svoju obvezu ni iz ugovora o preuzimanju duga. Naime, prema sadržaju ugovora od 10. kolovoza 1999. g., obveza tuženice prema tužitelju prestaje danom isporuke robe, a u visini prema ispostavljenim računima. I sama tuženica je potvrdila da nije izvršila isporuku robe, pa u tom dijelu nije prestala njezina obveza prema tužitelju. Treba istaknuti i da samim sklapanjem ugovora od 10. kolovoza 1999. godine nije došlo do oslobađanja tuženice od predmetne novčane obveze-članak 446.-453.ZOO/91. Stoga su u tom dijelu neosnovani prigovori tuženice.

Sukladno uputi Županijskog suda u Splitu iz rješenja poslovnj broj GŽ-1145/08 od 5. ožujka 2010. g., ovaj sud je razlučio i utvrdio iz kojih pravnih osnova tužitelj ostvaruje pravo na traženu isplatu, što je sud po osnovama i po visini obrazložio u ovoj presudi, imajući u vidu prije svega nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za knjigovodstvo i financije Jere Brkana. Treba istaknuti da su sudionici u obveznom odnosu dužni izvršiti svoju obvezu i odgovorni su za njezino ispunjenje, sukladno odredbi članka 17. st. 1. ZOO/91. Kako tuženica nije dokazala da je podmirila predmetno dugovanje, niti da je njena obveza prestala, to je sud na temelju svih izvedenih dokaza, a posebno na izvršenom vještačenju, utvrdio potraživanje tužitelja osnovanim.

Kod nespornih utvrđenja o sadržaju ugovora od 10. kolovoza 1999. godine temeljem kojeg obveza tuženice prema tužitelju prestaje danom isporuke robe, a u visini prema ispostavljenim računima, te kod utvrđenja da je tuženica samo djelomično izvršila isporuku robe po navedenom ugovoru, nema mjesta zaključku da je obveza tuženice u cijelosti prestala, što je istaknuo i Županijski sud u Splitu u rješenju posl. broj Gžp-609/15 od 19. studenog 2015. godine. Dakle, Županijski sud u Splitu u navedenom rješenju navodi da je pravilno prvostupanjski sud otklonio prigovore kako nedostatka aktivne legitimacije na strani tužitelja, tako i prigovore ispunjenja obveze.

U odnosu pak na visinu predmetne novčane obveze, a kod utvrđenja da se dio iste odnosi na obračunate zakonske zatezne kamate koje su utužene u apsolutnom iznosu, Županijski sud u Splitu navodi da tuženica neosnovano osporava takvu mogućnost utuženja zateznih kamata. Međutim, Županijski sud navodi da valja voditi računa, i na to skreće pozornost prvostupanjskom sudu, da se u smislu odredbe članka 279. stavak 2. ZOO/91 na iznos neisplaćene kamate može zahtijevati zatezna kamata od dana kad je sudu podnesen zahtjev za njenu isplatu, ali se procesne (zatezne) kamate iz članka 279. stavak 2. ZOO/91 na dospjele zatezne kamate ne mogu zahtijevati sve dok ne prestane glavno novčano potraživanje iz kojega proizlaze zatezne kamate, pa i kad su zatezne kamate obračunate i utužene u apsolutnom iznosu.

Sud je u ponovljenom postupku vodio računa o pravilnoj primjeni odredaba iz članka 279. stavak 2. ZOO/91 pa je u tom smislu donio odluku kao pod točkom II ove izreke.

Naime, stalni sudski vještak Jere Brkan u svom nalazu i mišljenju je naveo da se kamate sastoje od duga za kamate po dijelu plaćenog računa broj 307 u iznosu od 123.504,54 kn i duga za zatezne kamate na plaćene račune u iznosu od 172.842,59 kn. Dakle, ukupan iznos neisplaćenih kamata na plaćene račune sa zakašnjenjem iznosi 296.347,13 kn. Upravo je tužiteljica zatražila isplatu navedenog iznosa, zahtijevajući zateznu kamatu od 15. studenog 2000. godine pa do isplate. Ovo je pravilno jer se za iznos neisplaćene kamate može zahtijevati zatezna kamata od dana kad je sudu podnesen zahtjev za njenu isplatu, a kako je tužitelj pokrenuo postupak protiv tuženice dana 13. studenog 2000. godine, to tužitelju pripadaju zatezne kamate upravo onako kako su i zatražene.

Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi članka 154. stavka 1. i članka 163. ZPP, te je tužitelju sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika

("Narodne novine" broj 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15, dalje u tekstu: Tarifi) priznat trošak zastupanja na ročištima 31. ožujka 2006. godine, 17. svibnja 2006. godine, 18. srpnja 2007. godine, 8. srpnja 2010. godine, 18. studenog 2010. godine i 19. siječnja 2011. godine, svako po 1529 bodova temeljem Tbr. 9. toč. 1. Tarife, za zastupanje na ročištima 21. svibnja 2012. godine i 4. srpnja 2012. godine, svako po 1320 bodova temeljem Tbr. 9. toč. 1. Tarife, za zastupanje na ročištima 24. veljače 2016. godine, 6. travnja 2016. godine, 6. lipnja 2016. godine, 24. kolovoza 2016. godine i 10. studenog 2016. godine, svako po 50 bodova temeljem Tbr. 9. t. 5. Tarife, dakle ukupno 12064 boda, što s obzirom na vrijednost boda (10,00 kuna) daje iznos od 120.640,00 kn. Nadalje, tužitelju je na ovaj iznos valjalo priznati i trošak financijskog vještačenja u iznosu od 5.000,00 kuna, pa je tako tužitelju dosuđen ukupan trošak u iznosu od 121.140,00 kn. Stoga je odlučeno kao pod točkom III izreke ove presude.

U Makarskoj 8. prosinca 2016. godine

S U D A C

Marijana Visković v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, u roku od 15 dana od dana primitka pismenog otpravka ove presude.

OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA

DETALJAN OBRAČUN*

Stavka	Napomena	Od	Do	Dana	Stopa	Uplate	Glavnica	Kamata	Ukupno
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
GLAVNICA	s dospeljem	08.12.2016	11.04.2018				121.400,00		
-	teče od :	-	-	-	-	-	-	-	-
KAMATE		09.12.2016	31.12.2016	23	9,88 %		121.400,00	753,74	
KAMATE		01.01.2017	30.06.2017	181	9,88 %		121.400,00	6.581,21	
KAMATE		01.07.2017	31.12.2017	184	9,41 %		121.400,00	12.340,02	
KAMATE		01.01.2018	11.04.2018	101	9,09 %		121.400,00	15.393,62	
DUGOVANJE	po stavci								136.793,62
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	GLAVNICA	KAMATA	UKUPNO
ZAVRŠNO							121.400,00	15.393,62	<u>136.793,62</u>
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Stalna služba u Makarskoj
Makarska

ZA BRANKU
SOLIC

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO U SPLITU
STALNA SLUŽBA U MAKARSKOJ
primljeno neobezbeđeno poštom

06-03-2018

obročna preporučena na pošti
dana

P-DU-502104

147
74 P-10699/15

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Splitu Stalna služba u Makarskoj, po sucu tog suda Barbari Mendeš, u pravnoj stvari tužitelja Olma d.d. Makarska, Franjevački put 14, MBS: 060005465, OIB: 25476351417, zastupan po punomoćniku Tomislavu Zoriću, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Republike Hrvatske, Ministarstvo obrane, zastupanog po Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu, Stalna služba u Makarskoj, radi utvrđenja, nakon održane glavne i javne rasprave dana 19. siječnja 2018. godine, u nazočnosti zz Petra Jukića, zamjenika u ODO Split, Stalna služba u Makarskoj i izočnosti uredno pozvanog pun. tužitelja, na ročištu za objavu presude dana 6. ožujka 2018. godine,

presudio je

I/ Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Utvrđuje se da je tužitelj „Olma“ d.d. Makarska, Franjevački put 14, jedini i isključivi vlasnik čestice zemljišta 401/2 površine 6.245 m², upisane u ZU 1762 k.o. Makarska-Makar, pa je tužitelj dioničko društvo „Olma“ d.d. Makarska, temeljem ove presude ovlašten zatražiti i postići u Zemljišnim knjigama u ZU 1762 k.o. Makarska-Makar, uknjižbu prava vlasništva čestice zemljišta 401/2 površine 6.245 m², na svoje ime za cijelo, uz istodobno brisanje toga prava s imena tuženika, to jest uz istodobno brisanje društvenog vlasništva kako je tamo upisano, što je tuženik dužan trpjeti.“

II/ Nalaže se tužitelju, u roku 15 dana, naknaditi tuženiku, na ime troškova parničnog postupka iznos od 11.062,50 kn, dok se za više zatraženi iznos naknade troškova parničnog postupka, u iznosu od 24.487,50 kn, zahtjev tuženika odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

Tužitelj je kod ovog suda, kao stvarno i mjesno nadležnog, dana 18. listopada 2002. god., ustao tužbom protiv tuženika, u kojoj navodi da je tužitelj isključivi i jedini vlasnik i posjednik čest. zem. 401/2 površine 6245 m², upisane u ZU 1762 k.o. Makarska – Makar, a koje vlasništvo je stekao od svog pravnog prednika „Uljara“ s.p.o. Makarska, čiji je pravni prednik tadašnje društveno poduzeće „Uljara“ poljoprivredno dobro –Makarska to pravo stekla na temelju kupoprodajnog ugovora br. Z-557/64 od 28. listopada 1964.g od., dakle kupnjom od fizičkih osoba i to Tome i Frane Bilića, te Stipe Prgometa. Pravni prednik

148

i prenesena u korist zemljišnog fonda Agrarne reforme i kolonizacije, te je u ZU 1762 k.o. Makarska-Makar upisana kao Društveno vlasništvo. Tužitelj nadalje navodi da je Ugovorom o kupoprodaji od 28. listopada 1964.g od. između Bilić Tome i Bilić Frane pok. Jakova, kao prodavatelja, a kojima je pravo vlasništva sporne nekretnine priznato u agrarnom postupku i pravnog prednika tužitelja Poljoprivrednog dobra „Uljara“ Makarska, a kom ugovoru je pristupio i Stipe Prgomet, koji je prethodno bio u dogovoru sa Tomom i Franom Bilić oko kupnje navedene nekretnine, tužitelj je postao vlasnikom sporne nekretnine, a sve to uz suglasnost Skupštine Općine Makarska, a što je sve utvrđeno u postupku tog suda u predmetima br. P-438/71 i P-108/92. Navodi da je čest. zem. 401/2 k.o. Makarska-Makar u dijelu površine 6245 m² od revizije Katastra 1953-1956 godine upisana u P.L. 689 kao općenarodna imovina Makarska, kulture maslinik, dok je drugi dio nekretnine površine 1020m² u O.L. 151 od 1956. do 1961. god. bio upisan na Glavina Tomu pok. Ante, a kasnije na njegove nasljednike. Od 1971. do 1975. godine na području k.o. Makarska je vršen nova katastarska izmjera koja je postala službena dana 1. travnja 1976. godina, prema kojoj je sporna čest. zem. 401/2 dobila nove oznake 2454 površine 5568 m² (4568 m² kulture maslinik i 1000 m² pašnjak), te čest. zem. 2455 k.o. Makarska-Makar površine 1242 m², kulture pašnjak. Obje ove nekretnine upisane su u posjedovnom listu 1942 na ime pravnog prednika tužitelja „Zvijezda“ Tvornica ulja Zagreb, Pogon Makarska, koje stanje je i danas upisano. Tužitelj „Olma“ d.d. Makarska je pravni slijednik bivše „Uljare“ Makarska. Navodi da je Župni ured Sv. Marka u Makarskoj, koji nije ni fizička ni pravna osoba, a niti je bio aktivno legitimiran, dana 26. kolovoza 1996.gdd. podnio zahtjev Županiji Splitsko-dalmatinskoj, Uredu za imovinsko-pravne poslove, Ispostava Makarska, za utvrđenje prestanka društvenog vlasništva na spornoj čest. zem. 401/2 ZU 1762 k.o. Makarska-Makar, koji organ je bez učešća tužitelja u tom postupku, donio Rješenje klasa: UP-IO-943-01/96-01/96-01/88 BV Urbroj: 2181-08/4-97-5, kojim utvrđuje da je prestalo društveno vlasništvo na predmetnoj nekretnini i da se ista vraća u vlasništvo tuženika pod 1), pri čemu je u obrazloženju rješenja pogrešno navedeno da bi sporno zemljište bilo preneseno u društveno vlasništvo temeljem Odluke o prijenosu u društveno vlasništvo građevinskog zemljišta na području Grada Makarske (Glasnik br. 1/82, 10/82) jer je ovo zemljište, u društveno vlasništvo preneseno temeljem Odluke Kotarske komisije za agrarnu reformu i kolonizaciju u Makarskoj 1948. god. i temeljem koje Odluke je u zemljišnoj knjizi i upisano kao društveno vlasništvo. Pogrešno je navedeno i da zemljište nije davano na korištenje drugim osobama, pa da se pretpostavlja da nije ni privedeno namjeni, jer je ovo zemljište još 1962.g od. prešlo u vlasništvo pravno prednika tužitelja Stanici za maslinarstvo u Makarskoj. Tužitelj stoga navodi da preko svojih pravnih prednika, predmetno zemljište drži u neometanom posjedu i koristi kao svoje sve od 1962. god., i na istom je upisano kao posjednik. Tužitelj nadalje ističe da se naprijed navedeno rješenje pogrešno poziva na odredbu čl. 4a Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o građevinskom zemljištu (Narodne Novine br. 53/90), jer se ta zakonska odredba odnosi isključivo na zemljišta koja nisu privedena namjeni i koja su u društveno vlasništvo prenesena odlukama skupštine općina nakon 22. veljače 1974.god., jer je preneseno u društveno vlasništvo temeljem Odluke Kotarske Komisije do 16. ožujka 1948. god. i ono je od 1962. god. u vlasništvu pravnih prednika tužitelja i privedeno je namjeni, jer tužitelja sve od tada do danas na istom uzgaja i ubire masline. Tužitelj je ishodio pravomoćnu presudu tog suda br. P-843/02 od 2. prosinca 2002. god. kojom je u odnosu na Republiku Hrvatsku utvrđeno da je vlasnik sporne nekretnine, ali je zemljišnoknjižni odjel suda rješenjem br. Z-37/03 od 28. srpnja 2003. god. odbio istu provesti s obrazloženjem „...jer ne odgovara knjižni prednik“, na k oje rješenje je tužitelj izjavio žalbu o kojoj još nije odlučeno. Ova presuda iako se odnosi na Republiku Hrvatsku ukazuje an opravdanost tužiteljeva zahtjeva. Tužitelju je pravomoćnim rješenjem ovog suda br. P-403/91 od 23. srpnja 1991. god. pružena i posjedovna zaštite protiv tuženog Marijana Prgometa, koji je tužitelja ometao u posljednjem

tužitelja „Uljara“ poljoprivredno dobro u Makarskoj je kao društveno poduzeće, predmetno zemljište koje je tada imalo status poljoprivrednog zemljišta, steklo naplatnim pravnim poslom, tako da tužitelj temeljem čl. 67. Zakona o poljoprivrednom zemljištu (Narodne Novine br. 66/01) ima pravo zahtijevati uključanje te nekretnine u svoj temeljni kapital. Pošto je tužitelj prilikom pretvorbe i privatizacije već uključio poljoprivrednu kulturu - maslinik na predmetnom zemljištu u svoj temeljni kapital, te donio i odluku o povećanju tog kapitala za procijenjenu vrijednost toga zemljišta, to tužitelju sada pripada isključivo pravo vlasništva na predmetnoj nekretnini po Zakonu, a na temelju već ranije stečenih prava tužiteljevog prednika po kupoprodajnom ugovoru Z-557/64 od 28. listopada 1964. god. Kako u zemljišnim knjigama nije izvršen upis prava vlasništva u korist tužiteljevog pravnog prednika, nego još uvijek stoji upisano Društveno vlasništvo, tužitelj obzirom da želi uskladiti zk stanje sa stvarnim stanjem, a nema ispravu koja bi bila podobna za upis prava vlasništva navedene nekretnine u zk na svoje ime, to on ustaje predmetnom tužbom kako bi se utvrdio isključivim vlasnikom nekretnine označene kao čest. zem. 401/2 ZU 1762 k.o. Makarska-Makar.

Tužena u svom odgovoru na tužbu danom na ročištu dana 21. studenog 2002. god. navodi da se opreza radi protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, da je istina da prema općepriznatom pravnom gledištu na zemljištu i kulturi može postojati samo jedno vlasništvo, da je negdje 1930. god. postojao izuzetak na području Dalmacije i Hercegovine, da se moglo voditi dvojno vlasništvo i to na kulturi - voćnjaku i na zemljištu, ali u tom slučaju to je moralo biti evidentirano i u zemljišnoj knjizi, što ovdje nije slučaj. U spisu nedostaje osnovni dokaz, a to je uvjerenje HFP iz kojeg bi se vidjelo što je sve ušlo u kapital poduzeća - tužitelj, pa stoga predlaže uvid u spis.

U predmetnoj pravnoj stvari, prvostupanjski sud je presudom posl. br. P-843/02 od 2. prosinca 2002. god., odlučio o tužbenom zahtjevu tužitelja, na način da je tužbeni zahtjev tužitelja prihvaćen kao osnovan, koja je postala pravomoćna dana 31. prosinca 2002. god., nakon čega je dana 14. siječnja 2004. god. podnesen prijedlog tužene Republike Hrvatske za ponavljanje postupka, koji je prihvaćen raspravnim rješenjem posl. br. P-843/02 od 4. ožujka 2004. god., te je ukinuta presuda P-843/02, i odlučeno je da se postupak nastavlja pod posl. br. P- 217/04, koji je posebnim rješenjem pripojen spisu P-906/03 radi zajedničkog raspravljanja i donošenja jedinstvene odluke.

Naime, posl. br. P-906/03, podnesena je tužba tužitelja Olma d.d. protiv tuženika pod 1) Upraviteljstva dobara bivših Filipovaca u Makarskoj, pod 2) Grada Makarske, pod 3) nikole Gilića iz Makarske, te tuženika pod 4) „Abacus“ d.o.o., radi utvrđenja prava vlasništva na nekretnini koja je predmet i ovog postupka čest. zem. 401/2 ZU 1762 k.o. Makarska - Makar.

Tužitelj u toj tužbi koja se vodila pod posl. br. P-906/03 u odnosu na označene tuženike pod 1) do 4) navodi da je čest. zem. 401/2 (prema novoj kat izmjeri čest. zem. 2454 i 2455) ZU 3208 k.o. Makarska-Makar, u zemljišnoj knjizi suda upisana na tuženiku pod 1) za 3865/6265 dijela, na tuženiku pod 2) za 420/6265 dijela, i na tuženiku pod 3) za 1980/6265 dijela. Tužbom je obuhvaćen i tuženik pod 4) kao izvanknjižni suvlasnik dijela ove nekretnine u površini od 1980 m2, a koji je Ugovorom o kupoprodaji br. 46/03 ovjeren kod javnog bilježnika Ante Barbića u Makarskoj dana 3. lipnja 2003. god. pod br. Ov-6084, 608, kupio od tuženika pod 3) Nikole Gilića pok. Jakova, a koji dio sporne nekretnine je u tom ugovoru označene kao čest. zem. 401/13, a koji je nastao parcelacijom čest. zem. 401/2 ZU 1762 k.o. Makarska-Makar. Ističe da je uknjižba predmetne nekretnine na tuženike pod 1), 2) i 3) pogrešna, a time je naprijed navedeni kupoprodaji ugovor ništav, jer tuženik nije bio vlasnik nekretnine koja je bila predmet tog ugovora. Naime, čest. zem. 401/2 k.o. Makarska je 1884. god. u ZU 412 upisana na tuženika pod 1) Upraviteljstvo dobara bivših Filipovaca Makarska, da je odlukom Kotarske komisije za agrarnu reformu i kolonizaciju u Makarskoj Reg. A.2530 od 16 ožujka 1948. god. nekretnina je oduzeta ranijem vlasniku (tuženiku pod 1)

mirnom posjedu sporne nekretnine. Nadalje je presudom br. P-438/71 od 24. prosinca 1971. god. sud odbio zahtjev tužitelja Marijana Prgomet protiv tuženih pod 1) Tvornice ulja Zagreb – „Samostalni pogon „Uljara“ Makarska, 2) Bilić Frane pok. Jakova, 3) Bilić Tome pok. Jakova i 4) Prgomet Stipe, radi utvrđenja da je nevaljan i bez pravnog učinka Kupoprodajni ugovor zaključen dana 28. listopada 1964. godine između u tom postupku tuženika pod 1), 2) i 3), a kome je pristupio i njegov otac tuženik pod 4) a ukoliko se odnosi na njegov suvlasnički dio od $\frac{1}{2}$ na čest. zem. 401/2 k.o. Makarska. Protiv navedene presude Marijan Prgomet je podnio žalbu, koja je odbijena presudom Okružnog suda u Splitu br. GŽ. 2144/72 od 2. veljače 1993. god. Isti je sud odlučujući po tužbi Marijana Prgomet protiv pod 1) Poduzeća Uljara Makarska, 2) Općine Makarska i 3) Republike Hrvatska, presudom br. P-108/92 od 22. ožujka 1993. god., potvrđenom presudom Okružnog suda u Splitu br. GŽ-1819/93 od 25. lipnja 1993. god. odbio tužbeni zahtjev tužitelja, radi utvrđenja da je on vlasnik za $\frac{1}{2}$ dijela sada sporne čest. zem. 401/2 ZU 1762 k.o. Makarska, jer je u tom postupku utvrđeno da je današnji tužitelj isključivi vlasnik ove nekretnine koju je stekao Kupoprodajnim ugovorom od 28. listopada 1964. godine od tadašnjih vlasnika Bilić Tome i Frane pok. Jakova uz suglasnost tužiteljeva oca Prgomet Stipe. Tužitelj je protiv drugostupanjske presude uložio reviziju koja je presudom br. Rev-895/1997 od 21. siječnja 1998. god. odbijena kao neosnovana. U tom je postupku nedvojbeno utvrđeno da je današnji tužitelj isključivi vlasnik sporne nekretnine, jer ju je stekao valjanim pravnim poslom od stvarni vlasnika. U tom je postupku zastupnik tužene pod 2) općine makarska na ročišnom zapisniku br. P-108/92 od 17. rujna 1998. god. u bitnom izjavio da je općina samo formalni suparničari jer je zemljište denacionalizirano, da je prvotuženi predmetno zemljište stekao kupoprodajom od privatne osobe da bi stvarno tuženik pod 1) (ovdje tužitelj) bio pasivno legitimiran u tom sporu jer je on stvarni i zemljišnoknjižni vlasnik i nositelj prava korištenja, te raspolaganja, s kojim zemljištem bez obzira na postojeće zakonske propise i sada slobodno raspolagati. Tužitelj nadalje u tužbi ističe da je Ugovorom o zamjeni nekretnina između Grada Makarska, ako vlasnika čest. zem. 1751/2 ZU 116 k.o. Makarska-Makar i Župe sv. Marka Ev. Iz Makarske, kao navodnog pravnog slijednika Upraviteljstva dobara bivših Filipovaca iz Makarske i navodnog vlasnika čest. zem. 401/2 ZU 1762 k.o. Makarska-Makar, ovjeren kod javnog bilježnika Ante Barbića u Makarskoj dana 23. ožujka pod brojem Ov-1798,01799/2000, Grad Makarska je dao Župi sv. Marka dio čest. zem. 1751/2 površine 2400 m², a Župa Sv. Marka je u zamjenu dala Gradu Makarska dio čest. zem. 401/2 k.o. Makarska-Makar u istoj površini. Tužitelj ističe da je ovaj ugovor o zamjeni pravno ništav jer Župa sv. Marka nije bila vlasnik ni posjednik čest. zem. 401/2, koju je dala u zamjenu Gradu Makarska, jer nikada u nikakvom postupku nije utvrđeno da bi ona bila pravni slijednik Upraviteljstva dobara bivših Filipovaca iz Makarske. Nadalje navedeni ugovor bio bi ništav i stoga jer je Upraviteljstvo dobara bivših Filipovaca na predmetno nekretnini uknjiženo temeljem nezakonitog rješenja Ureda za imovinskopravne poslove Ispostava Makarska od 27. siječnja 1997. god., kako je to ranije u historijatu navedeno, pa stoga Župa sv. Marka, na Grad Makarska nije mogla prenijeti pravo vlasništva navedene nekretnine jer nije bila vlasnica ista. A kada bi Župa sv. Marka uistinu bila pravna slijednica Upraviteljstva dobara bivših Filipovaca u Makarskoj i vlasnica sporne nekretnine, onda bi naprijed navedeni rješenjem Ureda za imovinskopravne poslove nekretnina bila vraćena njoj i upisana na njeno ime, a ne na ime Upraviteljstva dobara bivših Filipovaca. Nadalje navodi da je ugovorom o zamjeni nekretnina između Grada Makarska i Nikole Gilić iz Makarske, ovjeren kog javnog bilježnika Ante Barbića sa sjedištem u Makarskoj dana 16. ožujka 2000. god. pod br. OV-1635, 1636/2000, Grad Makarska dao Nikoli Giliću 1980 m² od sada sporne čest. zem. 401/2 ZU 1762 k.o. Makarska-Makar u zamjenu za njegovu čest. zem. 1751/3 ZU 1783 k.o. Makarska –Makar, a koji ugovor je također ništav jer Grad Makarska nije bio vlasnik dijela sporne nekretnine koju je dao u zamjenu Nikoli Giliću, koji se u zemljišnim knjigama na

predmetnoj čestici upisao za 1980/6265 dijela, i koji je kupoprodajnim ugovorom ovjerenim kod javnog bilježnika Ante Barbića sa sjedištem u Makarskoj dana 3. lipnja 2003. god., navedeni dio nekretnine prodao tuženiku pod 4) Abacus d.o.o., a koji ugovor još nije proveden u zemljišnoj knjizi, i koji ugovor je također ništav jer je tuženik pod 3) prodao dio sporne nekretnine tuženiku pod 4) koji je nekretninu stekao od nevlasnika. Tužitelj stoga ustaje predmetnom tužbom kako bi se u odnosu na tuženike utvrdio vlasnikom za cijelo čest. zem. 401/2 (kat. čest. 2454 i 2455) ZU 3208 k.o. Makarska - Makar. Tužitelj uz tužbu podnosi poseban prijedlog za izdavanje privremene mjere zabrane otuđenja ili bilo kakvog drugog opterećenja predmetne čest. zem. 401/2 (kat. čest. 2454 i 2455) ZU 3208 k.o. Makarska - Makar, sadržaja kao u izreci rješenja.

Iako u postupku P-906/03 nije doneseno posebno rješenje o spajanju spis P-217/04, nastavljeno je raspravljanje u postupku P-906/03, u kojem je kao tuženik pod 5) označena Republika Hrvatska.

U nastavku postupka, nakon što je spisu P-906/03 pripojen spis P-217/04, donesena je prvostupanijska odluka P-906/03 od 19. siječnja 2005. god. kojom je prihvaćen tužbeni zahtjev tužitelja kojim se utvrđuje naprama svim tuženicima da je tužitelj vlasnik za cijelo čest. zem. 401/2 (kat. čest. 2454 i 2455) ZU 3208 k.o. Makarska-Makar, za što su tuženici pod 1) 2) i 4) dužni izdati mu tabularnu ispravu, temeljem koje će pravo vlasništva navedene nekretnine u zemljišnoj knjizi suda upisati na svoje ime, uz istodobni izbris suvlasničkih dijelova tuženika pod 1, 2, i 3, ili će u protivnom tu ispravu zamijeniti ova presuda u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe. U odluci o trošku naloženo je tuženicima naknaditi tužitelju iznos od 30.692,00 kn. Nadalje je rješenjem prihvaćen prijedlog tužitelja za izdavanje privremene mjere kojom je tuženicima zabranjeno otuđenje ili bilo kakvo opterećenje čest. zem. 401/2 ZU 3208 k.o. Makarska-Makar.

Postupajući po žalbi tuženika pod 1), 4) i 5) Županijski sud u Splitu rješenjem posl. br. GŽ-4004/05 od 17. travnja 2007. god. ukinuo je presudu i rješenje prvostupanijskog suda P-906/03 od 19. siječnja 2005. god. i predmet je vraćen prvostupanijskom sudu na ponovno raspravljanje i odluku.

Nadalje je u postupku donesena presuda i rješenje P-802/07 od 21. svibnja 2009. god. kojom je odbijen naprijed navedeni tužbeni zahtjev tužitelja, te je naloženo tužitelju u roku od 15 dana naknaditi troškove postupka i to tuženiku pod 1) iznos od 32.512,00 kn, tuženiku pod 4) iznos od 4.392,00 kn, te tuženiku pod 5) iznos od 21.800,00 kn. Odbijen je i prijedlog za izdavanje predložene privremene mjere.

Nakon izjavljene žalbe tužitelja na prvostupanijsku presudu, spis je dostavljen Županijskom sudu u Split, radi postupanja po žalbi tužitelja, nakon čega je predmetni spis dopisom Županijskog suda u Splitu, br. GŽp-1103/10 od 29. lipnja 2011. god. vraćen prvostupanijskom sudu radi donošenja odluke o dijelu tužbenog zahtjeva u odnosu na tuženika pod 5. Republiku Hrvatsku, kako bi se dopunskom presudom odlučilo o zahtjevu koji nije riješen, uz odluku kojom se dopušta ponavljanje postupka i ukida odluka donesena u prijašnjem postupku.

Rješenjem Općinskog suda u Splitu posl. br. P-802/07 od 17. kolovoza 2011. god. prihvaćen je prijedlog za ponavljanje postupka P-843/02, ukida se presuda prvostupanijskog suda P-843/02 od 2. prosinca 2002. god., te se smatra da je povučena tužba zaprimljena 18. listopada 2002. god. pod posl. br. P-843/02, koji poslovni broj je potom bio P-217/04, te je odbijen prijedlog tužitelja za donošenje dopunske presude P-802/07. Nadalje je u postupku rješenjem posl. br. P-802/07 od 2. travnja 2014. god. utvrđen prekid postupka u ovoj pravnoj stvari, koji će se nastaviti na prijedlog vjerovnika nakon sklopljene predstečajne nagodbe – u odnosu na tražbine ili dio tražbina koje su u postupku predstečajne nagodbe osporene, i li nakon izvršnosti rješenje o obustavi postupka predstečajne nagodbe.

Stoga je sud dokazne svrhe izvršio uvid dokaze priložene u spisu P-2532/15, izvedene i u ovom postupku i to u Podatke o posjedovnom stanju za č. zem. 401/2 (n. izmjera 2454 i 2455) k.o. Makarska – Makar od revizije Katastra do danas, Područnog ureda za Katastar Split Ispostava Makarska Klasa: 936-02/03-05/54 Urbroj: 541-18-04/02-03-2 od 23. rujna 2003. god. (list 9 spisa), Ugovor o kupoprodaji br. 46/03 od 3. lipnja 2003. god. (list 10-12 spisa), Ugovor o zamjeni nekretnina od 15. ožujka 2000. god. (list 13- 16 spisa), potvrda Trgovačkog suda u Splitu posl. br. R3-4153/2002 od 6. svibnja 2002. god. (list 17-18 spisa), zapisnik Općinskog suda u Makarskoj od 28. listopada 1964. god. posl. br. Z-557/64 o sklapanju Kupoprodajnog ugovora (list 19- 20 spisa), Odluka Kotarske komisije za Agrarnu Reformu i kolonizaciju u Makarskoj reg. A-2530 od 16. ožujka 1948. god. (list 21 spisa), Ugovor o zamjeni nekretnina od 15. ožujka 2000. god. (list 22- 25 spisa), izvadak iz zemljišne knjige ZU 1762 k.o. Makarska – Makar (list 35-37 spisa), rješenje Županije splitsko-dalmatinske Ureda za imovinsko-pravne poslove Ispostava Makarska Klasa: UP-Io-943-01/96-01/88/BV Urbroj: 2181-08/4-97-5 od 27. siječnja 1997. god. (list 38-40 spisa), preslik žalbe Olma d.d. Makarska od 30. listopada 2001. god. izjavljena u predmetu pod posl. br. P-44/00 (list 70-71 spisa), presuda na temelju priznanja Općinskog suda u Makarskoj br. P-44/00 od 19. rujna 2000.god. (list 72- 73 spisa), rješenje Općinskog suda u Makarskoj br. P-44/00 od 19. veljače 2000. god. (list 74 spisa), dopis Nadbiskupije Splitsko-Makarske, Nadbiskupskog ordinarijata Split br. 708/98 od 2. travnja 1988. god. (list 75 spisa), dopis msgr. Ante Jurića nadbiskupa – metropolita splitsko-makarski br. 1385/95 od 19. srpnja 1995. god. (list 76 spisa), dopis Nadbiskupije Splitsko-makarska Nadbiskupski Ordinarijat br. 143/04 od 4. ožujka 2004. god. (list 86 spisa), Rješenje Skupštine Općine Makarska Odjela za financije br. 04-6328/1 od 21. listopada 1964. god. (list 96 spisa), dopis Središnjeg državnog ureda za Upravu Klasa: 070-01/04-01/09 Urbroj: 515-03-04-2 od 8. ožujka 2004. god. (list 122 spisa), Posvjedočenje Nadbiskupije Splitsko-makarske Nadbiskupskog ordinarijata Split br. 895/01 od 19. travnja 2001. god. (list 123 spisa), obavijest o razvrstavanju poslovnog subjekta prema NKD-u Državnog zavoda za statistiku Klasa: 951-03/97-01/01 Urbroj: 555-04-07-97-01 od 24. studenog 1997. god. (list 126 spisa), spis Županije splitsko-dalmatinske Klasa: 943-01/96-01/00088 ur. broj: 2181-000-000-00/00-96-0000(list 132 spisa) , podatke o posjedovnom stanju za č. zem. 401/2 (n. izmjera 2454 i 2455) k.o. Makarska od revizije katastra do danas Područnog ureda za Katastar Split Ispostava Makarska Klasa: 936-02/03-05/70 Urbroj: 541-18-04/11-03-2 od 3. studenog 2003. god. (list 181-183 spisa), preslik tužbe tužitelja Republike Hrvatske br. P-DO-15/04 od 11. veljače 2004. god. (list 213-214 spisa), podaci o posjedovnom stanju od revizije katastra do danas na čest. zem. 401/2 k.o. Makarska-Makar Područnog ureda za katastar Split Ispostava Makarska Klasa: 936-02/08-05/10 Urbroj: 541-23-3-04/10-08-02 od 5. veljače 2008. god. i 7. veljače 2008. god. (list 219-223 spisa), Podaci o prostoru Upravnog odjela za prostorno uređenje ispostava Makarska Klasa: 350-01/08-01/45 Ur. broj_ 2181/1-14-03-08-03/VŽ od 12. veljače 2008.god. (list 224- 229 spisa), izveden je dokaz očevitom na licu mjesta dana 14. travnja 2008. god. uz sudjelovanje vještaka mjernika Nedjeljka Bitange i vještaka poljoprivredne struke Bernarda Bokšića (lis 237-239 spisa) , izvršio uvid u nalaz i mišljenje vještaka mjernika Nedjeljka Bitange od 15. svibnja 2008. god. (list 242-243 spisa), i očitovanje vještaka od 21. studenog 2008. god. (list 252 spisa), izvadak iz Katastra zemljišta Područnog ureda za katastar Split Ispostava Makarska Klasa: 935-07/08-01/1175 Ur. broj: 541-23-3-04/9-08-2 od 9. listopada 2008. god. (list 251 spisa), Obavijest Središnjeg ureda za upravu Klasa: 070-01/04-01/161 Ur.broj: 515-03-04-2 od 10. svibnja 2004. god. uz priloge (list 259-262 spisa), nalaz i mišljenje ovlaštenog sudskog vještaka poljoprivredne struke Bernarda Bokšića od 181. prosinca 2008. god. (list 264-265 spisa), Podaci o prostoru Odjela za gospodarenje prostorom Grada Makarske Klasa: 053-01/09-10/175 Ur.broj: 2147/05-05/1-09-2 od 3. ožujka 2009. god. (list 270-271 spisa), izveo dokaz saslušanjem ovlaštenog

Županijski sud u Splitu, postupajući po izjavljenim žalbama stranaka, rješenjem posl. br. Gžp-590/14 od 28. kolovoza 2014. god. ukida presudu i rješenje Općinskog suda u Makarskoj br. P-802/07 od 21. svibnja 2009. god., rješenje istog suda broj P-802/07 od 17. kolovoza 2011. god., kao i rješenje istog suda broj 11 P-802/07 od 2. travnja 2014. god i predmet se u tom ukinutom dijelu vraća prvostupanjskom sudu na ponovni postupak i suđenjem osim glede rješenja broj P-802/07 od 17. kolovoza 2011. god. koje se u pobijanom dijelu pod točkama 3. i 4. samo ukida bez vraćanja na ponovni postupak.

Kako je obzirom na naprijed navedeno ukidno rješenje drugostupanjskog suda, razvidno da je u predmetnoj pravnoj stvari valjalo odlučiti o osnovanosti tužbenog zahtjeva tužitelja u odnosu na tuženike pod 1) do 4), dok je u odnosu na tuženika pod 5) Republiku Hrvatsku, valjalo prethodno odlučiti o prijedlogu za ponavljanje, pa je stoga sud, radi ekonomičnosti postupka, raspravnim rješenjem na ročištu održanom dana 28. listopada 2015. god., odlučio da se iz predmetnog spisa razdvaja raspravljanje po tužbi tužitelja Olma d.d. Makarska, protiv tužene Republike Hrvatske, a koji se postupak pred ovim sudom vodio ranije pod posl. br. P-843/02, a koji je pripojen spisu sada posl. br. P-2531/15.

Slijedom navedenog, nakon što je prijedlog za ponavljanje postupka izdvojen iz spisa P-2532/15, postupak povodom prijedloga za ponavljanje postupka Republike Hrvatske, nastavljen je pod predmetnim posl. br. P- 10699/15, u kojem postupku je rješenjem Općinskog suda u Splitu Stalna služba u Makarskoj, posl.br. 74. P-10699/15 od 25. siječnja 2016. god. dopušteno ponavljanje postupka i ukinuta je pravomoćna presuda Općinskog suda u Makarskoj br. P-843/02 od 2. prosinca 2002. god. kojom je u odnosu na ovdje tuženu Republiku Hrvatsku prihvaćen tužbeni zahtjev radi utvrđenja prava vlasništva na čest. zem. 401/2 ZU 1762 k.o. Makarska-Makar.

Postupajući po žalbi tužitelja, Županijski sud u Splitu, rješenjem posl. br. Gž-1127/17 od 3. srpnja 2017. god. odbio je žalbu tužitelja kao neosnovanu i potvrdio je pobijano prvostupanjsko rješenje posl. br. 74. P-10699/15 od 25. siječnja 2016. god.

Postupajući po uputi sadržanoj u odluci drugostupanjskog suda posl. br. Gž-1127/17 od 3. srpnja 2017. god., u nastavku postupka, valjalo je po provedenom dokaznom postupku, ocijeniti i novi dokaz na koje se pozvao tuženik u svom prijedlogu za ponavljanje postupka, konkretno rješenje Ureda za imovinsko-pravne poslove Ispostava Makarska klasa: UP-I-943-01/96-01/88/BV, Urbroj: 2181-08/4-97-5 od 27. siječnja 1997. godine, kojim je utvrđeno, a povodom zahtjeva Župskog ureda sv. Marka Ev. u Makarskoj, da je prestalo društveno vlasništvo 22. prosinca 1990. godine na zemljištu označenom s čest. zem. 401/2 ZU 1762 k.o. Makarska-Makar, pa se predmetno zemljište vraća u vlasništvo Upraviteljstvu dobara bivših Filipovaca u Makarskoj, a sve kako bi se utvrdilo da li taj novi dokaz može utjecati na sadržaj odluke o glavnoj stvari .

U dokazne svrhe sud je izvršio uvid u pravomoćno okončan spis posl. br. P-2532/15, u kojem postupku, nakon što je iz spisa razdvojeno raspravljanje po tužbi tužitelja Olma d.d. protiv tužene Republike Hrvatske, zaključeno raspravljanje, te je donesena pravomoćna presuda i rješenje posl. br. P-2532/15 od 1. veljače 2016. god., kojom je u cijelosti odbijen tužbeni zahtjev tužitelja naspram svim tuženicima za utvrđenje da je isti vlasnik čest. zem. 401/2 (kat. čest. 2454 i 2455) ZU 3208 k.o. Makarska- Makar, te rješenje kojim je odbijen prijedlog za izdavanje predložene privremene mjere, a koju odluku je Županijski sud u Splitu presudom i rješenjem posl. br. Gž-2283/16 od 29. lipnja 2017. god. u cijelosti potvrdio. Kako je činjenični supstrat tog postupka, istovjetan činjeničnom supstratu ove tužbe tužitelja koje je predmet ovog postupka, kao i dokazi izvedeni u tom postupku, sud je raspravnim rješenjem s ročita od 21. rujna 2017. god. za potrebe ovog postupka pribavio spis posl. br. P-2532/15, nakon čega je sud, radi ekonomičnosti postupka, po uvidu u spis i priložene dokaze, odluku o tužbenom zahtjevu tužitelja temeljio na dokazima i rezultatima provedenog dokaznog postupka u toj pravnoj stvari.

sudskog vještaka mjernika Nedjeljka Bitange i vještaka poljoprivredne struke dipl. ing. Bernarda Bokšića (list 274 – 275 spisa), uvid u povijesni zemljišnoknjižni izvadak ZU 3208 k.o. Makarska-Makar (u prilogu spisa), povijesni zk izvadak ZU 414 k.o. Makarska-Makar (u prilogu spisa), povijesni izvadak ZU 1762 k.o. Makarska Makar (u prilogu spisa), preslik spisa Županije splitsko-dalmatinske predmet br.: 943-01/96-01/00088 Urbroj: 2181-000-00-00/00-96-0000 (u prilogu spisa), uvid u spise ovog suda br. P-1063/02, P-882/02, P-1060/02, P-1064/02, P-72/03 (u prilogu spisa), izvješće o obavljenoj reviziji pretvorbe i privatizacije Uljara Makarska, Državnog ureda za reviziju Područni ured Split od listopada 2002. god., potvrda Agencije za restrukturiranje i razvoj područni ured Split broj: 05-16/92-06/76/2 od 29. prosinca 1992. god., Elaborat o procijenjenoj vrijednosti poduzeća „Uljara“ Makarska od svibnja 1992. god., dopis Župskog ureda sv. Marka Ev. Makarska br. 58/96 od 27. kolovoza 1996. god., dopis Hrvatskog fonda za privatizaciju Klasa: 943-01/03-02/344 Urbroj: 563-03-02/03-2004-2 od 6. veljače 2004. god. (dokumentacija u prilogu spisa), nakon čega je sud nakon čega je sud, cijeneći rezultate provedenog dokazanog postupka, temeljem odredbe čl. 7. i 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne Novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 – odluka USRH, 84/08, 96/08 odluka USRH, 123/08, 57/11, 25/13 – dalje u tekstu : ZPP), odlučio kao u izreci. Druge dokaze sud nije izvodio, budući da stranke nisu stavljale daljnje dokazne prijedloge temeljem čl. 7. st. 1. i čl. 219. ZPP-a.

Tužbeni zahtjev tužitelja sud je utvrdio neosnovanim.

ZZ tuženika popisao je troškove postupka.

Obzirom na postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja spram tuženika radi utvrđenja vlasništva i uknjižbe, tj. jesu li neovisno o stanju u zemljišnim knjigama na strani tužitelja ispunjeni zakonski uvjeti za utvrđenje prava vlasništva na predmetnoj nekretnini, Stoga je u skladu s uputom drugostupanjskog suda, valjalo u svrhu pravilne primjene pravne regulative, utvrditi pojmovno određenje predmetne nekretnine s obzirom na distinkciju prema poljoprivrednom i građevinskom zemljištu.

Uvidom u Potvrdu Trgovačkog suda u Splitu br. R3-4153/2002 od 6. svibnja 2002. god. (list 17-18 spisa) utvrđeno je da je u registru poduzeća tog suda pod brojem Fi-981/59 od 11. prosinca 1959. god., upisana „Uljara“ Zadružno poduzeće za otkup, preradu i promet maslina, čiji je osnivač Zadružni poslovni savez Kotara Makarska. Rješenjem od 8. siječnja 1966. godine upisan prestanak tog poljoprivrednog dobra zbog pripajanja Tvornici ulja Zagreb, te da je 11. svibnja 1972. god. izvršen upis organiziranja OOUR-a tvornica „Amfora“ Makarska, 9. veljače 1981. godine, da je konstituirana RO „Amfora“ OOUR Uljara, te da je 29. prosinca 1989. god. upisan prestanak OOUR-a zbog izdvajanja sastava RO Amfora i organiziranja poduzeća Uljara s.p.o. Makarska. Nadalje, rješenje od 29. travnja 1993. god. izvršena je promjena statusa pretvorbom društvenog poduzeća u dioničko društvo pod tvrtkom poduzeće „Uljara“ d.d. Makarska, te da je rješenjem od 12. svibnja 1994. god. upisana promjena na način da nova tvrtka glasi „Olma“ d.d. Makarska.

Uvidom u izvadak iz zemljišne knjige ZU 1762 k.o. Makarska-Makar Ki- 413/03 od 14. veljače 2003. god. (list 35-37 spisa) utvrđeno je da je na nekretnini označenoj kao čest. zem. 401/2 upis društvenog vlasništva, a što je razvidno i iz dostavljenog popisnog lista posl. br. Ki-5920/08 od 1. srpnja 2008. god. za ZU 1762 k.o. Makarska – Makar (u prilogu spisa).

Uvidom u povijesni izvadak iz zemljišne knjige ZU 3208 k.o. Makarska – Makar, Ki-5921/08 od 1. srpnja 2008. god. (u prilogu spisa), utvrđeno je da je na nekretnini označenoj kao čest. zem. 401/2, vinograd, koja je otpisom iz ZU 1762 sastavljene u ovo zk tijelo prvo, u B listu upis prava vlasništva u koristi Upraviteljstva dobara bivših Filipovaca u Makarskoj za cijelo 3865/6265 dijela, Grad Makarska za 420/6265 dijela, te je izvršen otpis s imena Gilić Nikole pok. Jakova za 1980/6265 dijela, temeljem Ugovora o kupoprodaji br. 46/03 od 3. lipnja 2003. god. u korist ABACUS d.o.o. građevno, trgovinsko i uslužno poduzeće Ravča za 1980/6265 dijela.

Uvidom u kupoprodajni ugovor od 28. listopada 1964. god. (list 94-95 spisa) utvrđeno je da su istim Toma Bilić i Frane Bilić poljoprivrednom dobru „Uljara“ Makarska, prodali 9/10 dijela čest. zem. 103. i čest. 104. zv. „Dugiš – Volicija“ obje ZU 410 k.o. Kotišina. U ugovoru je navedeno da je isti sastavljen i zbog parcele označene kao čest. ze. 401/2 vočnjak u Bukovije sa 5115 mč površine ZU 1762 k.o. Makarska –Makar, uknjižene kao društvenog vlasništva, a inače po ranijoj zamjeni Općinskog vijeća N.O. Općine Makarska prema zapisniku od 25. sjednice od 24. travnja 1962. god. u korist bivše Stanice za maslinarstvo u Makarskoj, koju je prilikom likvidacije preuzelo Poljoprivredno dobro „Uljara „ Makarska, a u zamjenu nekretnina čest. zem. 103 i čest. zem. 104 iz ovog ugovora kao bivših vlasnika „Bilić Tome i Frane pk. Jakova u Makarskoj, ali pogrešno – omaškom označeno sa čest. zem. 105 k.o. Kotišini, a ustvari se radilo o čest. zem. 103 i 104 ZU 410 k.o. Kotišina. Kako bi se dovelo u sklad ovo stanje sa faktičnim stanjem i stanjem u zemljišnim knjigama, prisutne ugovorne stranke izjavljuju da s raniji sporazum poništava tako da čest. zem. 101/2 ZU 1 k.o. Makarska-Makar ostaje i dalje uknjižena kao vlasnost Društvenog vlasništva, pa u znak toga prodavaoci s danom sklapanja ugovora uvode u materijalni posjed ove parcele kupca, dok za parcele čest. zem. 103. i 104 k.o. Kotišina, se već nalaze u posjedu kupca od ranije, te kupci, ovim ugovorom dozvoljavaju da temeljem istog mogu zatražiti i uknjižbu prava vlasništva kao Društvenog vlasništva sa upisom prava upravljanja Poljoprivrednog dobra „Uljara – Makarska“ i bez sudjelovanja prodavaoca. Kupci preuzimaju obvezu isplate ovim ugovorom kupljenih parcela 103 i 104 k.o. Kotišina kako je to navedeno u točki 2. ugovora, a prodavaoci se obvezuju prema kupcu, da će raskinuti i poništiti kupoprodajni ugovor kojeg su istovremeno sklopili za parcelu čest. zem. 401/2 k.o. Makarska –Makar s Prgomet Stipom iz Raščana, s tim da prodavaoci braća Bilić i taj odnos s Prgomet Stipom urede međusobno izvan ovog ugovora.

U postupku koji P-2532/15 izveden je i dokaz očevidom na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka mjernika Nedjeljka Bitange, i vještaka poljoprivredne struke Bernarda Bokšića dana 14. travnja 2008. god. (list 237-239 spisa), te je vještak mjernik Nedjeljko Bitanga u svom nalazu i mišljenju od 15. svibnja 2008. god. (list 242-243 spisa), ispravljenom po prigovorima tužitelja podneskom od 21. srpnja 2008. god. (list 252 spisa) identificirao predmet spora.

Vještak poljoprivredne struke Bernard Bošnjak dipl. inž. agr. u svom nalazu i mišljenju od 18. prosinca 2008. god. (list 264- 265 spisa) naveo je da su predmetne čestice u naravi maslinici u ekstenzivnom uzgoju, nalaze se unutar zone zaštićenog zelenila, dok prema važećem prostornom lanu u vrijeme izrade vještva nisu građevinsko zemljište. Vještak je u svom nalazu ustvrdio da su maslinici na dijelovima predmetne nekretnine djelomično obnovljeni, da se radi o maslinama u lošoj kondiciji, a dijelovi maslinika su obnovljeni dijelom u krošnji, a dijelom iz korijena, dok jedan dio nije obnovljen. Masline su prema svom stanju u slaboj ishranjenosti i kondiciji, zapuštene i ne obrađuju se. Dio stabala maslina star je između 100 i 150 godina, dok je jedan dio nasada star 50 god.

Vještak Bernard Bošnjak, u svom iskazu danom na ročištu dana 23. ožujka 2009. god. (list 274-275 spisa) očitujući se na prigovore, istakao je da je prema stvarnom i činjeničnom stanju utvrđenom na licu mjesta predmetno zemljište u naravi poljoprivredno zemljište, a prema podacima Odjela za gospodarenjem prostorom predstavljalo bi prostor planske namjene zaštitno zelenilo prema važećem PUPU, pa je očito da na tom dijelu nije predviđena nikakva stambena izgradnja. Navodi da je njegova definicija poljoprivrednog zemljišta dana prema pravila poljoprivredne struke, te da mu nije znano je li se ista podudara sa pravnom definicijom zemljišta, što nije u djelokrugu njegova rada i mjerodavnosti.

Sud je u postupku obzirom na prigovore koji su bili izneseni na nalaz i mišljenje vještaka Bernarda Bošnjaka, činjenicu pravnog statusa predmetne nekretnine utvrdio na temelju podataka dostavljenih od strane Upravnog odjela za prostorno uređenje ispostava

naprijed navedene podatke nadležnog Ureda za prostorno uređenje Grada Makarske (list 224 i 270 spisa), razvidno je da se predmetna nekretnina nalazi unutar obuhvata PUP-a Makarska, i to većim dijelom unutar zaštitnog zelenila, a dijelom unutar koridora planirane prometnice, a dijelom i unutar granica neizgrađenog građevinskog zemljište, te su se na dan 24. srpnja 1991. god., nekretnine (predmetna čest.zem.) nalazila unutar granica građevnog područja gradova i naselja gradskog karaktera, pa stoga, neovisno o tome što su nekretnine u naravi, radilo bi se o građevinskom zemljištu unutar obuhvata PUP-a Makarska, a ne o poljoprivrednom zemljištu.

Obzirom na navedena utvrđenja, u odnosu na važeću pravnu regulativu koja dolazi u primjenu u konkretnom slučaju, valja navesti da posebna pravna regulativa za građevinska zemljišta u vrijeme važenja Zakona o građevinskom zemljištu („Narodne Novine“ br. 48/88 – pročišćeni tekst, 16/90, 53/90 dalje u tekstu: ZGZ), odnosila se na ona zemljišta koja su se nalazila u gradovima, naseljima gradskog karaktera, kao i druga zemljišta koja su bila izgrađena ili prostornim planom određena za izgradnju građevinskih objekata ili za javne površine (čl. 3. ZGZ-a). Građevinskim zemljištem u društvenom vlasništvu upravljala je općina na čijem se području to zemljište nalazilo, ako što drugo nije bilo posebno određeno (čl. 9. ZGZ-a). Prije ovog Zakona, uvjeti i način stjecanja, svrha, prestanak i zaštita prava na građevinskom zemljištu u društvenom vlasništvu bili su regulirani Uredbom o izgradnji stambenih zgrada za potrebe radnika i službenika iz 1951. godine („Službeni list“ br. 25/51), Zakonom o davanju na korištenje građevinskog zemljišta iz 1969. god. („Narodne Novine“ br. 20/69), te Zakonom o prostornom uređenju i korištenju građevinskog zemljišta iz 1973.god. („Narodne Novine“ br. 14/73). Pretvorba građevinskog zemljišta započela je Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o građevinskom zemljištu („Narodne Novine“ 53/90), kojim je po sili zakona prestalo društveno vlasništvo na građevinskom zemljištu koje nije privedeno namjeni, a koje je u društveno vlasništvo bilo preneseno odlukama skupština općina nakon 22. veljače 1974. god. Ovo zemljište vraćeno je prijašnjim vlasnicima, odnosno njihovim slijednicima. Vlasništvo je utvrđivalo tijelo uprave nadležno za imovinsko-pravne poslove.

Pretvorba je dalje nastavljena Zakonom o preuzimanju Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima („Narodne Novine“ br. 53/91 – čl. 9. st. 1. Zakona), kojim, nad neizgrađenim građevinskim zemljištem vlasnik zgrade izgrađene u skladu sa zakonom je postao po sili zakona vlasnikom zemljišta ispod zgrade i onog što služi za redovitu uporabu zgrade. Neizgrađeno građevinsko zemljište u društvenom vlasništvu nad kojim su pravo korištenja imale ondašnje općine, stupanjem na snagu Zakona o lokalnoj i samoupravi i upravi („Narodne Novine“ br. 90/92 – čl. 67. i 87. tog Zakona) preuzele su općine i gradovi utemeljeni Zakonom o područjima županija, gradova i općina u Republici Hrvatskoj. Daljnje odredbe o pretvorbi građevinskog zemljišta sadržane su u Zakonu o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne Novine“ broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01 - dalje: ZV), te u Zakonu o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme jugoslavensko komunističke vladavine, koji su stupili na snagu 1. siječnja 1997. godine. Odredbama čl. 360. i čl. 361. ZV-a određeno je da pravo upravljanja, korištenja, raspolaganja i pravo korištenja građevinskim zemljištem, prevedeno je u pravo vlasništva, pod uvjetom da nije u sukobu s pravima koja na bivšim društvenim sredstvima pripadaju drugim osobama na temelju propisa o denacionalizaciji (čl. 359. st. 2. ZV-a). Određena su i dopunska pravila o upisu prava vlasništva i drugih stvarnih prava koja su nastala pretvorbom (čl. 364. i čl. 365. ZV-a). Kroz odredbe uspostavljanja pravnog jedinstva nekretnina (čl. 366 do 373. ZV-a) pretvoreno je tako izgrađeno građevinsko zemljište u društvenom vlasništvu u pravo vlasništva. Sva prava upisana u zemljišnu knjigu zadržala su svoj prvenstveni red i nakon pretvorbe društvenog vlasništva (čl. 389. st. 2. ZV-a). Uređujući predmnjeve prava vlasništva u odnosu na osobe koje su u zemljišnim knjigama upisane kao nositelji prava upravljanja, korištenja ili raspolaganja nekretninom (čl. 362. ZV-a), posebno je iskazana predmnjeva u korist RH za sve

Makarska sadržane u dopisu klasa: 350-01/08-01/45 Ur.broj:2181/1-14-03-08-03/VŽ od 12. veljače 2008. god. (list 224 spisa) kojim su dostavljeni podaci o prostoru za kat čest. zem. 2454 i 2455 (čest. zem. 401/2) k.o. Makarska – Makar od 19990 god. do danas, a posebno 24. srpnja 1991. god., prema kojim podacima se predmetne nekretnine danas nalaze unutar obuhvata Prostornog plana uređenja Grada Makarska (Glasnik br. 8/06) i to čest. zem. 2454 većim dijelom unutar zaštitnog zelenila, a manjim dijelom unutar koridora planirane prometnice, dok se čest. zem. 2455 nalazi dijelom unutar zaštitnog zelenila, a dijelom unutar granica neizgrađenog građevinskog područja naselja. Nadalje, 1990. god., kao na dan 24. srpnja 1991. god. predmetne čest. zem. su se nalazile unutar granica građevinskog područja gradova i naselja gradskog karaktera. Predmetne nekretnine u tom razdoblju, kao ni danas nisu bile unutar obuhvata provedbenog urbanističkog plana.

Uvidom u podatke o prostoru Grada Makarske Odjela za gospodarenje prostorom klasa: 053-01/09-10/175 Ur. broj:2147/05-05/1-09-2 od 3. ožujka 2009. god. (list 270 spisa) utvrđeno je da je nadležno tijelo uvidom u važeću plansku dokumentaciju – Prostorni plan uređenja Grada Makarske (Glasnik Grada Makarske broj. 8/06, 16/07, 17/08) potvrdilo da se predmetna čest. zem. 2455 k.o. Makarska nalazi unutar granica obuhvata Prostornog plana uređenja Grada Makarske i to dijelom unutar granica neizgrađenog građevinskog područja naselja, a dijelom unutar zaštitnog zelenila, te da se čest. zem. 2454/1 i 2454/2 obje k.o. Makarska, također nalaze unutar granica obuhvata Prostornog plana uređenja Grada Makarske, i to unutar granica građevinskog područja naselja, planske namjene zaštitno zelenilo.

Uvidom u ispravljene podatke o posjedovnom stanju od revizije katastra do danas Područnog ureda za katastar Split Ispostava Makarska, klasa: 936-02/08-05/15 Urbroj: 541-23-3-04/10-08-02 od 7. veljače 2008. god. (list 222-223 spisa), utvrđeno je da je revizijom katastra 50-tih godina, dio čest. zem. 401/2 k.o. Makarska – Makar bila upisan u posjedovnom listu 689 na ime Općenarodna imovina Makarska površine 6245 m² kulture voćnjak, dok je drugi dio čest. zem. 401/2 bio upisan u posjedovnom listu 151 na ime Glavina Toma pok. Ante iz Makarske, površine 1020 m², dok je 1000 m² bilo pod kulturom vinograd, a 20 m² pod kulturom npl. Poljska kućica. 1961. god. dio čest. zem. 401/2 iz posjedovnog lista 151 je prešla u posjedovni list 847 na ime Glavina Marin pok. Ante, Glavina Dora, ud. Jure, Drviš Jospi pok. Ivana, Glavina Ivica pok. Ivana, Glavina Pavao pok. Ivana, Glavina Ante pok. Ivana i Glavina Andirja pok. Ivana, svi iz Makarske, u površini od 1020 m². 1970. godine na temelju prijavnog lista 79/70 od 3. travnja 1970 godine cijela čestica zemlje 401/2 mijenja oblik i površinu, te dobiva novu površinu od 6245 m², kulture voćnjak i 20 m² kulture neplodno poljska kućica sve upisano u posjedovnom listu 689 na ime Općenarodna imovina dok novonastala čestica zem. je 401/5 površine 1000 m² kulture neplodno upisane u posjedovnom listu 1366 na ime Bilić Marija ud. Mate ¼, Bilić Jozo pok. Mate ¼, Bilić Dinko pok. Mate ¼ i Bilić Jure pok. Mate ¼. Novom izmjerom koja stupa na snagu 1975. godine, katastar zemljišta uspostavlja novu evidenciju katastarskih oznaka prema koji predmetna čest. zem. 401/2 k.o. Makarska-Makar (stari premjer), a da je izvršeno usklađenje oblika i površine čest. zem. 401/2 odgovarala bi čest. zem. 2454 k.o. Makarska – Makar, ukupne površine 5568, kulture maslinjak 4568 m² i pašnjak 1000 m² i čest. zem. 2455 k.o. Makarska – Makar, površine 1242 m², kulture pašnjak, obje upisane u posjedovnom listu 1942 na ime Zvijezda – Tvornica ulja Zagreb, Pogon Makarska. 2003. godine iskazom promjena 95/2003, na temelju prijavnog lista UP-I-932-07/03-02/124 parcelacija na temelju izvoda iz PUP-a posjedovni list 1942 mijenja naslov, te se upisuje „Olma d.d. Makarska, čest. zem. 2434 mijenja oblik i površinu, te nastaje čest. zem. 2454/1 površine 3588 m² katastarske kulture maslinjak, te čestica zemlje 2454/2 površine 1980 m², pašnjak 1000 m² i maslinjak 980 m².

Kako se razgraničenje poljoprivrednog i građevinskog zemljišta na dan 23. srpnja 1991. god., dokazuje potvrdom nadležnog upravnog tijela o vrsti zemljišta, obzirom na

stvari iz društvenog vlasništva na području Republike Hrvatske glede kojih nije utvrđeno u čijem su vlasništvu. Ovu predmnjevu valja tumačiti u skladu s sadržajem odredbe čl. 388. st. 2. ZV, prema kojoj se stjecanje, promjena, pravni učinci i prestanak stvarnih prava do stupanja na snagu ZV-a prosuđuju prema pravilima koja su se primjenjivala u trenutku stjecanja, promjene i prestanka prava i njihovih pravnih učinaka.

Nadalje, Zakonom o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme jugoslavensko komunističke vladavine izvršen je povrat, odnosno naknada za neizgrađeno građevinsko zemljište koje je bilo nacionalizirano ili prisilno preneseno u društveno vlasništvo po drugoj osnovi. Pri tom valja istaknuti da nad zemljištem glede kojeg nije podnesen zahtjev za naknadu ili je zahtjev pravomoćno odbijen, pravo vlasništva stječe Republika Hrvatska (čl. 77. Zakona o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme jugoslavenske komunističke vladavine).

Tužitelj je tijekom postupka osporavao upise suvlasničkih udjela tuženika u zemljišnim knjigama, a koji tuženici su u postupku pod posl.br. P-2532/15 bili označeni kao tuženici pod 1) do 4), koji upisi su izvršeni temeljem pravnih poslova, a koje pravne poslove tuženici ne osporavaju, dok tužitelj pak tvrdi da je njegov pravni prednik Poljoprivredno dobro „Uljara“ Makarska, stekao pravo vlasništva temeljem ugovora o kupoprodaji od 28. listopada 1964. god. zaključenog sa Bilić Tomom i Bilić Franom pok. Jakova, kao prodavateljima, kojem ugovoru je pristupio i Stipe Prgomet, sve uz suglasnost Skupštine općine Makarska, koje su činjenice utvrđene u postupcima koji su se vodili pod posl. br. P-438/71 i P-108/92.

Na temelju odredbe čl. 6. st. 2. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća („Narodne Novine“ br. 19/91, 83/92, 84/92, 94/93, 2/94, 9/95, 21/96 i 118/99), trgovačko društvo koje je nastalo pretvorbom pravni je slijednik društvenog poduzeća koje je tom pretvorbom prestalo, te ona ista prava koja su pripadala predniku, pripadaju njegovom slijedniku odnosno pravnom subjektu, koji je nastao pretvorbo. Stoga su, kod pretvorbe društvenih poduzeća na pravnog slijednika pretvorenih poduzeća mogla prijeći samo ona prava na stvarima koja je imao njegov prednik, a to su prava korištenja i raspolaganja tim stvarima.

Odredbom čl. 388. st. 2. ZV-a stjecanje, promjena, pravni učinci i prestanak stvarnih prava do stupanja na snagu tog zakona prosuđuje se prema pravilima koja su se primjenjivala u trenutku stjecanja, promjene i prestanka prava i njihovih pravnih učinaka, dok je stavkom 3. istog članka propisano kako rokovi koji su za stjecanje i prestanak stvarnih prava određeni tim Zakonom, ako su bili počeli teći prije nego je on stupio na snagu, nastavljaju teći u skladu s odredbom stavka 2. toga članka, a ne dulje nego što bi trebao isteći rok određen tim Zakonom, ako bi počeo teći u času njegova stupanja na snagu.

Stupanjem na snagu Zakona o nacionalizaciji najamnih zgrada i građevinskog zemljišta (Službeni list FNRJ broj 52/58, 3/59, 24/59, 24/61 i 1/63) svo građevinsko zemljište u gradovima i naseljima gradskog karaktera postalo je društveno vlasništvo (ex lege), a prema čl. 38. istoga, takvo je zemljište moglo ostati u posjedu prijašnjeg vlasnika, sve dok ga na osnovu rješenja nadležnog općinskog tijela ne preda u posjed općini ili drugoj osobi radi izgradnje zgrade ili drugog objekta. Slijedom navedenog, nacionalizirano građevinskog zemljište ostaje vlasniku u privremenom korištenju (a privremeno pravo korištenja se stjecalo dakle, na temelju samog zakona), sve dok se na zemljištu ne podigne građevina – zgrada. Dakako, vlasniku nacionaliziranog građevinskog zemljišta pripada pravo na naknadu za isto (prema propisima o eksproprijaciji) i to od strane općine koja je izvršila depozesiju, ali to ovdje nije predmet spora.

U pravnom smislu, vlasništvo znači skup pravnih normi koje reguliraju vlasništvo. Za razumijevanje okolnosti glede načina stjecanja i prijenosa vlasništva nad prijemnom nekretninom u vrijeme dodijele na korištenje, za navesti je da se građevinskim zemljištem u funkcionalnom smislu smatralo zemljište u gradovima i naseljima gradskog karaktera namijenjeno za izgradnju naselja, stambenih, privrednih, javnih i infrastrukturnih građevina,

odnosno zemljište na kome su izgrađene takve građevine i koje služi za redovnu uporabu takve građevine. U imovinskopравnom smislu, građevinsko zemljište isključivo je bilo u društvenom vlasništvu i na njemu se nije moglo pribavljati niti uopće postojati pravo vlasništva. Pravilo je dakle, da se građevinska zemljišta u društvenom vlasništvu ne mogu otuđivati, ali se na njima mogu stjecati prava određena zakonom (čl. 1. st. 2. Zakona o prometu zemljišta i zgrada od 1. srpnja 1954. god.).

Nadalje, za utvrđenje prava vlasništva, valja imati na umu i sadržaj odredbe čl. 53. Zakona o građevinskom zemljištu („Narodne Novine“ broj 48/88-proč. tekst., 16/90 i 53/90-dalje u tekstu ZGZ), prema kojoj odredbi, Skupština općine ili komisija koju je ona formirala, rješenjem će utvrditi da je prestalo pravo korištenja građevinskog zemljišta i da ga je korisnik dužan predati u posjed općini ako nije u određenom roku izgradio predviđeni objekt, odnosno nije u određenom roku izveo znatnije radove u odnosu na prirodu objekta koji je bio dužan izgraditi na zemljištu. U slučaju kada je prije stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama ZGZ-a („Narodne Novine“ broj: 53/90-dalje ZID ZGZ) tj. do 22. prosinca 1990. godine, istekao rok za izgradnju objekta, a na zemljištu nije izgrađen objekt ili nisu izvedeni znatniji radovi, za prestanak prava korištenja potrebno je donijeti odgovarajuće rješenje iz čl. 53. st. 1. ZGZ, što znači da to rješenje ima konstitutivni značaj, odnosno da bez njegovog donošenja nema ni prestanka prava korištenja koje je bilo dodijeljeno pravnom predniku tužitelja.

Ako rješenje o prestanku prava korištenja nije doneseno do stupanja na snagu Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, kojim je člankom 394. st. 2. ZV-a prestao važiti ZGZ, tužitelj u smislu odredbe čl. 365. st. 4. ZV-a, treba dokazati da je pravo korištenja bilo stečeno na valjanom pravnom temelju i na propisan način. Prema odredbi čl. 365. st. 3. ZV-a u korist osobe koja u zemljišnim knjigama nije upisana kao nositelj prava korištenja neizgrađenog građevinskog zemljišta dopustit će se brisanje društvenog vlasništva i upis vlasništva te osobe na temelju rješenja o davanju na korištenje građevinskog zemljišta, rješenja o oduzimanju zemljišta, rješenja o oduzimanju zemljišta iz posjeda prijašnjeg vlasnika (rješenje o depozesiji), te ugovora o međusobnim pravima i obvezama sklopljenim u skladu s uvjetima utvrđenim u rješenju o davanju na korištenje građevinskog zemljišta.

Uvidom u spis Županije Splitsko dalmatinske klasifikacijske oznake: 9443-01/96-01/00088 (preslik spisa u prilogu) i uvidom u rješenje Ureda za imovinsko pravne poslove Ispostava Makarska klasa: UP-Io-943-01/96-01/88/BV Urbroj: 2181-08/4-97-5 od 27. siječnja 1997. god. utvrđeno je da je navedenim rješenjem utvrđeno da je prestalo društveno vlasništvo 22. prosinca 1990. godine na zemljištu označenom sa čest. zem. 401/2 k.o. Makarska-Makar ZU 1762, pa se predmetno zemljište vraća u vlasništvo Upraviteljstvu dobara bivših Filipovaca u Makarskoj. Iz rješenja je razvidno da je predmetno zemljište preneseno u društveno vlasništvo temeljem Odluke o prijenosu u društveno vlasništvo građevinskog zemljišta na području Grada Makarska („Glasnik“ Službeno glasilo Općine Makarska broj 1/82, 10/82), prema kojoj odluci je predmetno zemljište preneseno u društveno vlasništvo s površinom od 6265 m². Nadalje je utvrđeno da iz evidencije koja se vodi u Županijskoj ispostavi za imovinsko pravne poslove Makarska je utvrđeno da predmetno zemljište nije davano na korištenje drugim osobama, pa se pretpostavlja da nije ni privedeno namjeni.

Razmatrajući dokumentaciju tužitelja dostavljenu u spis, razvidno je da tužitelj ne raspolaže ispravama koje su naprijed navedene. Ukoliko takva osoba ne disponira ispravama navedenim u čl. 365. st. 3. ZV-a, tužitelj na temelju čl. 365. st. 4. ZV-a treba dokazati da je on, odnosno njegov pravni prednik, imao na valjan način stečeno pravo korištenja.

Iz samog sadržaja spisa P-2532/15 razvidno je da je u postupku izvršen uvid i u spise Općinskog suda u Makarskoj posl. br. P-882/02 (u prilogu spisa), a koji se odnosi na postupak pokrenut po tužbi tužitelja „Olma“ d.d. Makarska protiv tuženika Amfora d.o.o.

154

Uvidom u dopis Hrvatskog fonda za privatizaciju klasa:943-01/03-02/344 Urbroj:563-03-02/03-2004-2 od 6. veljače 2004. god. (dokumentacija u prilogu spisa) utvrđeno je da se istim odgovorena na traženje odvjetničkog ureda Ecija Kuljiš-Bajić i Meri Blaslov – Pavasović iz Splita kao punomoćnika trgovačkog društva Abacus d.o.o Vrgorac, u svezi parnice koja se vodi kod Općinskog suda u Makarskoj pod br. P-906/03, pri čemu se na traženje dostavljaju podaci da su u pretvorbi „Olme“ d.d. Makarska u temeljni kapital uključene i procijenjene nekretnine na lokaciji u Makarskoj: zemljište dio kat. čest. 132/1 k.o. Kotišina ZU 304, dio kat. čest. 138/3 u ZU 304 k.o. Kotišina, sveukupne površine na obje kat. čest. od 7.653 m², te objekti: pogon za proizvodnju, objekt 183/1, 183/2, zatvoren prostor između zgrade čest. zgr. 183/1 i čest. zgr. 183/2, poslovna zgrada, objekt 225, razmjeni dio od NGP=235,56 m², skladište, objekt 183/1-A, garderoba i sanitarije, objekt 183/2-A, agregatska stanica, objekt 183/2-B.

Uvidom u Izvješće Državnog ureda za reviziju od listopada 2002. god. (u prilogu spisa) navedeno je da je Odlukom o pretvorni utvrđeno da se u procijenjenu vrijednost poduzeća ne uključuje vrijednost stanova na kojima postoji stanarsko pravo, vrijednost poljoprivrednog zemljišta (56.506 m²) na kojem je u skladu s Zakonom o poljoprivrednom zemljištu Republika Hrvatska postala nositeljem vlasničkih prava. Iz izvješća je razvidno da je dana 8. listopada 1999. god. „Olma“ d.d. uputila Hrvatskom fondu za privatizaciju prijedlog za obnovu postupka pretvorbe. Uz prijedlog za obnovu postupka društvo je dostavilo kupoprodajni ugovor iz kojeg je vidljivo da je Društvo stekao pravo korištenja i raspolaganja zemljištem koje je primjenom odredbi l. 3. Zaklona o poljoprivrednom zemljištu postalo vlasništvo RJ i nije uključen u vrijednost društvenog kapitala u postupku pretvorbe Poduzeća. Fond je utvrdio da je istako objektivni zakonski rok od pet godina za podnošenje prijedloga za obnovu postupka pretvorbe, te je zaključkom od 2. prosinca 1999. god. prijedlog za obnovu odbačen kao nepravodoban.

Zakon o privatizaciji (Narodne Novine br. 21/96, 71/97, 16/98 i 73/00 dalje u tekstu ZP), stupio je na snagu 22. ožujka 1996. god. U članku 47. tog Zakona određeno je da dionice, udjeli, stvari i prava koji nisu procijenjeni u vrijednost društvenog kapitala pravne osobe na temelju Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne Novine br. 19/91, 83/92, 84/92, 94/93, 2/94, 9/95, 21/96, 118/99 dalje u tekstu: ZPDP) se prenose Hrvatskom fondu za privatizaciju, ako ne postoje razlozi za obnovu postupka, odnosno ako prijenos ne utječe na postojeću tehnološku cjelinu. Ukoliko se utvrdi da određena nekretnina nije obuhvaćena procjenom kod pretvorbe, HPF po službenoj dužnosti ili po prijedlogu stranke u upravnom postupku utvrđuje da li se radi o nekretnini koja je činila temeljni kapital bivšeg društvenog poduzeća, da li ista nije procijenjena kod pretvorbe, da li se radi o nekretnini koja bi prije pretvorbe ex lege postala vlasništvo neke druge pravne osobe (to se odnosi prije svega na razgraničenje poljoprivrednog i građevinskog zemljišta na dan 23. srpnja 1991. god., a isto se dokazuje potvrdom nadležnog upravnog tijela o vrsti zemljišta), da li se ne radi o pretpostavkama za obnovu postupka pretvorbe i da prijenos na HPF ne utječe na tehnološku cjelinu, nakon čega se donosi rješenje kojim se predmetna nekretnina prenosi sukladno čl. 47. ZP-a na HPF, a koje rješenje je po pravomoćnosti tabularna isprava za upis u zemljišne knjige.

Utvrđenje što je i u kolikoj mjeri ušlo u društveni kapital tužitelja, odnosno prednika tužitelja, od izuzetne je važnosti za valjanu primjenu materijalnog prava. U konkretnom slučaju, razvidno je da predmetna nekretnina nije ušla u procijenjenu vrijednost poduzeća prednika tužitelja, niti je ta nekretnina naknadno, u postupku povodnom podnesenog prijedloga tužitelja za obnovu postupka pretvorbe, utvrđena kao temeljni kapital bivšeg društvenog poduzeća, čime bi bila povećana vrijednost temeljenog kapitala konkretnog društva tužitelja za procijenjenu vrijednost predmetne nekretnine koja je bila predmet zahtjeva obnove postupka pretvorbe.

Metković, radi utvrđenja prava vlasništva nekretnina označenih kao čest. zem. 125 i čest. zem. 126. te č.zgr. 119 upisanih u ZU 172 k.o. Kotišina. Tužitelj u tužbi navodi da je vlasništvo nekretnina stekao od svog pravnog prednika „Uljara“ poljoprivredno dobro Makarska, te da je 1997. god. zaključena Diobena bilanca imovine bivše RO Amfora i da je predmetno zemljište pripalo u isključivo vlasništvo OOUR – Uljara Makarska i naknadno preneseno poduzeću Uljara Makarska po Ugovoru o diobi nekretnina od 3. prosinca 1992. god., zbog čega se želi uskladiti zemljišnoknjižno i stvarno stanje. U navedenom postupku je donesena presuda na temelju izostanka P-882/02 od 21. studenog 2002. god. kojom je prihvaćen tužbeni zahtjev tužitelja, a koja odluka je postala pravomoćna dana 9. prosinca 2002. god.

Sud je pregledao i spise Općinskog suda u Makarskoj posl. br. P-1060/02, P-1063/02 i P-72/03 te je utvrdio da se radi o postupcima tužitelja Olma d.d. Makarska, protiv tuženika Amfora d.o.o. Metković, radi utvrđenja prava vlasništva na nekretninama, koje nisu predmet ovog spora. Osnov stjecanja prava vlasništva utuženih nekretnina u tim postupcima identičan je osnovu navedenom u spisu P-882/02.

Iako navedeni postupci nemaju utjecaja na utvrđenja koja se odnose na predmetni postupak, sud je uvidom u navedene pravomoćno okončane postupke, utvrdio da je Ugovor o diobi nekretnina od 3. prosinca 1992. god., koji je priložen u dokumentaciji u navedenim postupcima, sklopljen između poduzeća Amfora s.p.o. Makarska i poduzeća „Uljara“ s.p.o. Makarska kao pravnih slijednika RO „Amfora“ i njenih prednika sukorisnika i suvlasnika čestica zemljišta pobliže navedenih u tom ugovoru, te je navedenim Ugovorom, izvršena dioba nekretnina između navedenih društvenih poduzeća. Iz ugovora je razvidno da predmetna čest. zem. 401/2 nije bila predmet diobe između pravnih prednika RO „Amfora“. (Uljara s.p.o. Makarska i Amfora s.p.o. Makarska).

Imajući u vidu naprijed izvedene dokaze, a posebno sadržaj pravomoćno donesene odluke u postupku po tužbi tužitelja pod posl. br. P-2532/15 (presuda od 1. veljače 2016. god.), u kojom je tužitelj odbijen za zahtjevom da se isti utvrdi vlasnikom predmetne čest. zem. 401/2 ZU 3208 k.o. Makarska – Makar, kao u cijelosti neosnovan, razvidno je da tužitelj jednako tako ni u odnosu na ovdje tuženu Republiku Hrvatsku tijekom postupka nije pružio niti jedan relevantan dokaz iz kojeg je razvidno da je upravo predmetna nekretnina bila vlasništvo prednika tužitelja ili da je njegov pravni prednik (RO „Amfora“, odnosno ranije Poljoprivredno dobro Uljara Makarska, i dr.), stekli pravo korištenja predmetne nekretnine u režimu društvenog vlasništva na temelju odluke N.O. Općine Makarska, ili nekog drugog valjanog pravnog posla, temeljem kojeg je došlo i do prijenosa prava upravljanja, odnosno korištenja i raspolaganja u korist prednika tužitelja.

Pozivanje tužitelja na činjenicu da su određene poljoprivredne kulture – maslinik na predmetnoj nekretnini, te upis prava posjeda u katastarskoj evidenciji na ime Zvijezda – Tvornica ulja Zagreb, pogon Makarska, samo po sebi ne čini dokaz o osnovu stjecanja prava korištenja predmetnog zemljišta u režimu društvenog vlasništva, a stoga i prava stjecanja prava vlasništva.

Uvidom u Potvrdu Agencije za restrukturiranje i razvoj Područni ured Split broj: 05-16/92-06/76/2 od 29. prosinca 1992. god. (u prilogu spisa) utvrđeno je da je istom dana suglasnost na namjeravanu pretvorbu, društvenom poduzeću „Uljara“ Makarska, koji je pravni prednik društva „Olma“ d.d. Makarska.

Uvidom u Elaborat o procijenjenoj vrijednosti poduzeća „Uljara“ Makarska od svibnja 1992. god. (u prilogu spisa) utvrđeno je da predmetna nekretnina čest. zem. 401/2 (kat. čest. 2454 i 2455) ZU 3208 k.o. Makarska – Makar nije uključena i procijenjena u temeljni kapital prednika tužitelja. Izvršena je procjena nasada maslina vlasništva DP „Uljara“ Makarska (list 45 elaborata), bez oznaka nekretnina i površine na kojima se procjena nasada nalazi.

izvršiti u Odjelu za zemljišne knjige Općinskog suda u Makarskoj, na temelju ovog rješenja nakon njegove pravomoćnosti, što nedvojbeno ukazuje na osnovanost prigovora tuženika o promašenoj pasivnoj legitimaciji tuženika u ovom postupku, obzirom da je na predmetnoj nekretnini čest. zem. 401/2 k.o. Makarska – Makar prestalo društveno vlasništvo i da je nekretnina vraćena u vlasništvo Upraviteljstvu dobara bivših Filipovaca u Makarskoj, u odnosu na kojeg je pravomoćno odlučeno po tužbi tužitelja u predmetu P-2532/15, gdje je tužitelj pravomoćno odbijen sa zahtjevom za utvrđenje prava vlasništva na predmetnoj nekretnini.

Naime, neosnovano je pozivanje tužitelja na stjecanje prava korištenja predmetne nekretnine, a time i prava vlasništva, dosjelošću, posjedovanjem preko 30 godina. Naime, sama činjenica da je prednik tužitelja upisan kao posjednik predmetne nekretnine u katastarskom operatu nije dovoljna da bi se dokazalo vlasništvo dosjelošću. To stoga što se prema svojedobno zauzetom pravnom stajalištu (načelni stav prihvaćen na Zajedničkoj sjednici Saveznog suda, Republičkih i Pokrajinskih sudova i Vrhovnog vojnog suda bivše SFRJ od 07. i 08. svibnja 1971. godine) institut dosjeloosti ne primjenjuje se između društveno pravnih osoba, pa se vrijeme potrebno za dosjeloost može računati tek od 08. listopada 1991. godine, odnosno od stupanja na snagu Zakona o preuzimanju zakona o osnovnim vlasničko pravnim odnosima („Narodne Novine“ br. 53/91), a od tada pa do pokretanja ovog postupka nije protekao rok za dosjeloost propisan odredbom čl. 159. 4. ZV-a. U tom smislu tužitelj nije predložio dokaze iz kojih bi bilo razvidno da je tužitelj bio u posjedu predmetnog zemljišta, te kako je i na koji način tužitelj, odnosno njegov prednik, posjedovao nekretninu kroz vrijeme potrebno za stjecanje prava vlasništva dosjelošću.

Za istaknuti je da sud odluku o odlučnim činjenicama donosi na temelju dokaza, a ne na temelju navoda samog tužitelja. Odredbom čl. 219. st.1. ZPP-a, propisano je da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivne strane. U skladu s odredbom čl. 221.a ZPP-a u situaciji kad su na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju navedene činjenice i osnovanosti zahtjeva tužitelja, zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

Kako na sporne okolnosti tužitelj nije predložio izvođenje drugih dokaza, kojima bi dokazao osnov stjecanja prava vlasništva predmetne nekretnine, kao ni da su ispunjene pretpostavke propisane odredbama čl. 360., 363., 364., 365., a u vezi s čl. 390. a. ZV-a, sud je primjenom odredbe čl. 221.a ZPP-a, na temelju provedenog dokaznog postupka, tužbeni zahtjev tužitelja odbio kao neosnovan, te odlučio kao u izreci presude pod točkom I/.

Kako je tuženik u cijelosti uspio u sporu, odluka o parničnom trošku donesena je sukladno odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, a u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne Novine br. 142/12, 103/14 dalje u tekstu: Tarifa), prema dostavljenom popisu troška.

Tuženiku je za potpuni uspjeh u predmetnom sporu, prema vrijednosti predmeta spora (3.000,00 kn), i priloženom popisu troška, priznat trošak sastava odgovora na tužbu 75 bodova (Tbr. 8. t. 1. Tarife), pristup na ročišta zakazana za dan 19. siječnja 2005. god., 14. ožujka 2008. god., 14. travnja 2008. god., 21. listopada 2008. god., 16. siječnja 2009. god., 23. ožujka 2009. god., 21. svibnja 2009. god., 28. listopada 2015. god., 25. siječnja 2016. god., 25. rujna 2017. god., 17. studenog 2017. god., 19. siječnja 2018. g od. od po 75 bodova (Tbr. 9. t. 1. Tarife), zastupanje na ročištu dana 17. ožujka 2015. god. od 37,50 bodova (Tbr. 9. t. 2. Tarife), sastav žalbe od 9. svibnja 2005. god. od 93,75 bodova (Tbr. 10. t. 1. Tarife), što sveukupno iznosi 1.106,25 bodova, uvećan za vrijednost boda prema Tarifi (10,00 kn), sveukupno iznosi 11.062,50 kn, koliko je dužan tužitelj naknaditi tuženoj Republici Hrvatskoj, pa je stoga odlučeno kao pod točkom II/ izreke presude.

- 18 -

74. P- 10699/15

Za više zatraženi iznos naknade parničnih troškova tuženiku prema popisanom trošku od 19. siječnja 2018. god., u iznosu od 24.487,50 kn, zahtjev tuženik odbijen je kao neosnovan, jer popisani trošak nije u skladu s važećom Tarifom i označenom vrijednosti spora, pa je stoga odlučeno kao pod točkom II/ izreke presude.

U Makarskoj, 6. ožujka 2018. god.

SUDAC

BARBARA MENDEŠ

POUKA O PRAVNOM LJIEKU:

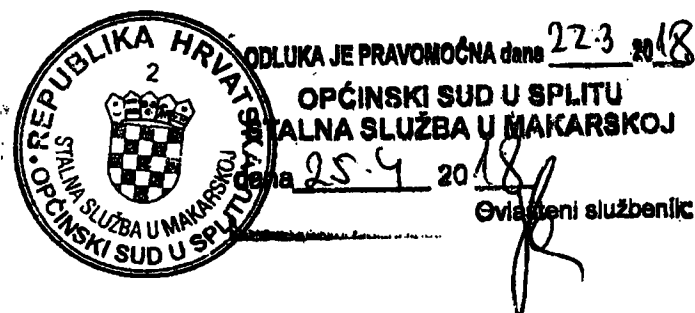
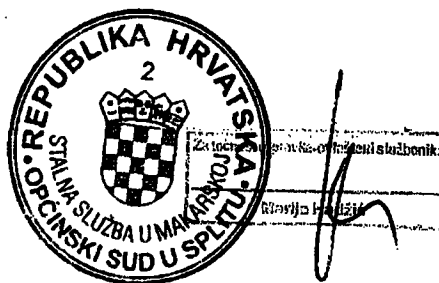
Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Županijskom sudu. Žalba se putem ovog suda u tri primjerka u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude (članak 348. ZPP-a)

Stranci koja je uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud neće dostavljati presudu prema odredbama ZPP-a o dostavi pismena. Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama ZPP-a o dostavi pismena (članak 335. ZPP-a).

DNA:

- Dostava presude u skladu s odredbom čl. 335. st.7., 8.,9. i 10. ZPP-a.

[illegible][illegible][illegible]

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukošćanska br. 6, Split

6. P-1915/2012

PRESUDA

I

PRESUDA NA TEMELJU PRIZNANJA

TRGOVAČKI SUD U SPLITU, u ime Republike Hrvatske, po sucu Nevenki Marunica, u pravnoj stvari tužitelja REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 52634238587, koju zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Splitu po punomoćniku Dario Jukić, Zamjeniku Općinskog državnog odvjetništva u Splitu, protiv tuženika 1) OLMA d.d. Makarska, Franjevački put 14, OIB: 35476351417, kojeg zastupa punomoćnica Iris Franić Tomić, odvjetnica u Omišu i tuženika 2) AMFORA d.d. Makarska u stečaju, Franjevački put 14, OIB: 07753882873, koju zastupa punomoćnik Vjekoslav Mladineo, odvjetnik u Splitu, radi utvrđenja (v.p.s. 101.000,00 kn), nakon održane usmene i javne glavne rasprave zaključene dana 15. siječnja 2014.godine u nazočnosti punomoćnika stranaka, objavljene dana 28. veljače 2014. godine

presudio je

U odnosu na tuženika 1) OLMA d.d. Makarska, OIB: 35476351417

I. Prihvaća se kao osnovan tužbeni zahtjev tužitelja od 30. rujna 2013.god. koji glasi:

„Utvrđuje se da je Republika Hrvatska vlasnik nekretnine označene kao čest.zem. 1649/1 maslinjak i pašnjak površine 7348 m2 upisane u zk.ul. 4391 k.o. Makarska-Makar, čest. zem. 1649/2 pašnjak površine 620 m2, čest. zem. 1649/3 pašnjak površine 15 m2, čest. zem. 1649/4 pašnjak površine 36 m2, čest. zem. 1649/5 pašnjak površine 25 m2 upisanih u zk. ul. 3301 k.o. Makarska-Makar.

Utvrđuje se da je Republika Hrvatska vlasnik nekretnine označene kao čest. zem. 366/2 pašnjak bukovijske površine 1718 m2 upisane u zk. ul. 1779 k.o. Makarska-Makar.

Dužan je prvotuženik Olma d.d. Makarska, OIB: 35476351417 trpjeti upis prava vlasništva tužiteljice temeljem ove presude na nekretnini označenoj kao čest. zem. 366/2 pašnjak bukovijske površine 1718 m2 upisane u zk. ul. 1779 k.o. Makarska-Makar.“

II. Nalaže se tuženiku 1) OLMA d.d. Makarska da u roku od osam dana naknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 44.250,00 kn, dok se za više traženu naknadu parničnog troška u iznosu od 4.500,00 kn, zahtjev tužitelja odbija.

- III. Odbija se zahtjev tuženika 1) OLMA d.d. Makarska za naknadom troškova parničnog postupka u iznosu od 68.316,25 kn.

U odnosu na tuženika 2) AMFORA d.d. Makarska u stečaju, OIB: 07753882873

Prihvaća se kao osnovan tužbeni zahtjev tužitelja od 30. rujna 2013.god. u dijelu koji glasi:

„Utvrđuje se da je Republika Hrvatska vlasnik nekretnine označene kao čest.zem. 1649/1 maslinjak i pašnjak površine 7348 m2 upisane u zk.ul. 4391 k.o. Makarska-Makar, čest. zem. 1649/2 pašnjak površine 620 m2, čest. zem. 1649/3 pašnjak površine 15 m2, čest. zem. 1649/4 pašnjak površine 36 m2, čest. zem. 1649/5 pašnjak površine 25 m2 upisanih u zk. ul. 3301 k.o. Makarska-Makar.

Utvrđuje se da je Republika Hrvatska vlasnik nekretnine označene kao čest. zem. 366/2 pašnjak bukovije površine 1718 m2 upisane u zk. ul. 1779 k.o. Makarska-Makar.“

Obrazloženje

Tužbu je u ovoj pravnoj stvari protiv tuženika pod 1. i pod 2. dana 19. srpnja 2014. godine radi utvrđenja prava vlasništva i izdavanja tabularne isprave, podnio Hrvatski fond za privatizaciju, u tužbi je tužitelj naveo da je tuženik pod 1. pravni slijednik društvenog poduzeća Uljara s.p.o. Makarska a tuženik pod 2. je pravni slijednik društvenog poduzeća Amfora s.p.o. Makarska, a da su ista društvena poduzeća slijedom statusnih promjena pravni slijednici Uljare, zadružnog poduzeća za otkup, preradu i promet maslina iz Makarske sukladno stanju u sudskom registru Trgovačkog suda u Splitu. Nositeljem prava korištenja zemljišta u društvenom vlasništvu i to č.zem. 1649 maslinjak površine 8053 m2 i 366/2 pašnjak površine 1718 m2 sve k.o. Makarska-Makar upisana je Uljara zadružno poduzeće Makarska. Pravo korištenja navedenog zemljišta nije bilo predmet diobe koja je izvršena između poduzeća pravnih prednika tuženika pod 1. i pod 2. temeljem Ugovora od 03.12.1992.god. – prije postupka pretvorbe društvenih poduzeća. Predmetno zemljište nije uneseno u vrijednost društvenog kapitala niti u postupku pretvorbe poduzeća Uljara s.p.o. Makarska koje je nakon pretvorbe Uljara d.d., a od 12.05.1994.god. nakon promjene tvrtke Olma d.d. Makarska, niti u postupku pretvorbe poduzeća Amfora s.p.o., nakon pretvorbe Amfora d.d. a od 18.02.2000.god. Amfora d.d. u stečaju.

Tužitelj je naveo da navedena zemljišta niti povodom prijedloga Olme d.d. za obnovu pretvorbe nisu procijenjena u vrijednost kapitala, niti je njime povećan temeljni kapital Olme d.d. temeljem Zakona o poljoprivrednom zemljištu i navedena zemljišta nisu mogla postati vlasništvo tuženika pod 1. Međutim tuženik pod 1. ishodio je donošenje presude kojom se utvrđuje da je Olma d.d. vlasnik predmetnih čestica zemlje sukladno Presudi Općinskog suda u Makarskoj br. P-1060/02 od 03.02.2003.god. temeljem koje presude po pravomoćnosti iste je tuženi pod 1. zatražio uknjižbu prava vlasništva na svoje ime.

Suprotno utvrđenju u navedenoj presudi tužitelj je stvarni – izvanknjižni vlasnik predmetnih nekretnina, a pravo vlasništva je stekao po članku 47. Zakona privatizaciji jer tuženik pod 1. u

elaborat o pretvorbi nije uključio vrijednost zemljišta koja je vjerojatno vodio kao osnovna sredstva. Tužitelj je kao ovlašteno tijelo prihvatio elaborat, a tuženik pod 1. nije ishodio obnovu postupka za slučaj da su izostavljene nekretnine činile tehnološku cjelinu sa stvarima koje su unesene u društveni kapital u postupku pretvorbe.

Budući je tuženik pod 1. raspolagao predmetnim nekretninama kao i da postoji niz prijedloga za upis u zemljišnoj knjizi to da tužitelj ima pravni interes ustati tužbom na utvrđenje da je temeljem zakona stekao pravo vlasništva predmetnih nekretnina te je predložio sudu donijeti presudu kojom će se tužitelj utvrditi vlasnikom navedenih nekretnina te naložiti tuženicama da tužitelju u roku od 15 dana izdaju tabularnu ispravu podobnu za upis pravna vlasništva na navedenim nekretninama koju će u protivnom zamijeniti presuda.

Tužitelj je predložio radi osiguranja tužiteljevog zahtjeva kao nenovčane tražbine donošenje privremene mjere kojom će se zabraniti otuđenje i opterećenje č.zem. 1649 i č.zem. 366/2 zu 1779 do pravomoćnog okončanja ovog postupka uz zabilježbu te mjere u zemljišnim knjigama. U odgovoru na tužbu tuženik pod 1. se protivio tužbi jer da tužitelj nema nikakvih stvarno pravnih ovlaštenja na predmetnom zemljištu po bilo kakvom pravnom osnovu jer se radi o poljoprivrednom zemljištu s nasadima maslina (maslinikom) tuženika pod 1. koje zemljište je u posjedu s pravom korištenja, a naknadno i vlasništvo tuženika pod 1. od 1963. godine koliko traje i gospodarska eksploatacija nasada. Tuženik je istakao da predmetno zemljište predstavlja nerazdvojivu tehnološku i gospodarsku cjelinu s nasadima maslina na njemu koji nasadi su neprijeporno uključeni u vrijednost društvenog kapitala i postali temeljni kapital tuženika pod 1. još 1992. godine te tužitelj nije niti knjižni, niti izvanknjižni vlasnik predmetnog zemljišta niti je zahtijevao uspostavu stvarno pravnih ovlaštenja na toj nekretnini 1996. godine kada je stupila odredba članka 47. Zakona o privatizaciji na koju se poziva tužitelj. Tuženik pod 1. je istakao da je radi utvrđenja isključivog prava vlasništva u odnosu na Uljara – zadružno poduzeće Makarska, zemljišno-knjižnog titulara čiji su slijednici oba tuženika, tuženik pod 1. je imao pravni interes ishoditi presudu radi utvrđenja prava vlasništva u odnosu na tuženika pod 2. budući je to poljoprivredno zemljište i tuženik pod 1. ga vodi isključivo kao svoju imovinu i gospodarski iskorištava još od 1978. godine nakon izdvajanja OUR Uljara iz radne organizacije u samostalnu pravnu osobu.

Nadalje, tuženik pod 1. je istakao da je postupio po članku 67. Zakona o poljoprivrednom zemljištu prema kojoj odredbi trgovačka društva čiji su pravni prednici, kao društvena poduzeća, stekli poljoprivredno zemljište naplatnim pravnim poslom, uz suglasnost Državnog odvjetništva imaju pravo zahtijevati uključenje tog zemljišta u svoj kapital i sukladno navedenoj odredbi je tuženik pod 1. dana 13.03.2002. godine prijavio Državnom odvjetništvu ispunjenje zakonskih uvjeta radi izdavanja narečene suglasnosti, a tuženik pod 1. je svoja stvarno pravna ovlaštenja na zemljištu i maslinjaku legalizirao uz suglasnost Ministarstva poljoprivrede i šumarstva, upisom u Registar poljoprivrednih gospodarstva. Stoga je predložio odbiti zahtjev kao pravno neutemeljen.

Tuženik pod 2. je u odgovoru na tužbu istakao da pri pretvorbi tuženika pod 2. nije nedvojbeno definirano jesu li predmetne nekretnine procijenjene u vrijednost društvenog kapitala, ali obzirom da tuženik pod 2. nije upisan u zemljišnu knjigu kao vlasnik predmetnih nekretnina to da tužitelj nema pravnog interesa za vođenje ovog postupka protiv tuženika pod 2. Naime tuženik pod 2. je istakao da su u rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju od 16.10.2001. godine navedene nekretnine koje su procijenjene u vrijednost društvenog kapitala pri pretvorbi tuženika pod 2., a obzirom da su neke nekretnine navedene opisno bez naznake pripadajuće čestice kao i da tuženiku pod 2. nije poznato postoji li u k.o. Makarska-Makar dvostruka numeracija glede pojedinih čestica to je predložio pribaviti od Katastarskog ureda u Makarskoj preslike katastarskih planova za čestice koje su predmet tužbenog zahtjeva radi

utvrđenja jesu li čestice koje su predmet tužbenog zahtjeva mogu podvesti pod nekretnine koje su brojčano ili opisno naznačene u Rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju.

Tijekom postupka koji se vodio pod brojem P-945/04 stranke su ustrajale u svojim zahtjevima, odnosno prigovorima, a dodatno je tužitelj istakao u odnosu na tuženika pod 1. kako je tuženik pod 1. kod Općinskog suda u Makarskoj ishodio donošenje presude broj P-060/02 i to presude zbog izostanka u odnosu na pravnu osobu Amfora d.o.o. Metković koja nije niti univerzalni pravni slijednik niti singularni pravni slijednik Uljare zadružnog poduzeća, u zemljišniku upisanog nositelja prava korištenja, a isto tako nije niti pravni slijednik Amfore d.d. u stečaju u odnosu na nekretnine za koje je tuženik pod 1. tražio i uspio ishoditi utvrđenje da je vlasnik u odnosu na predmetne nekretnine. Nadalje tuženik pod 1. raspolagao je zemljištem kao vlasnik što nije bio te nije mogao prenijeti pravo koje mu ne pripada, a za koji prijenos je naplatio kupoprodajnu cijenu.

U odnosu na odgovor na tužbu tuženika pod 2. tužitelj je istakao da je upisani nositelj prava korištenja Uljara zadružno poduzeće Makarska koje je prema podacima iz sudskog registra pravni prednik i tuženika pod 1. i tuženika pod 2. i da slijedom toga predleži i njegova pasivna legitimacija u ovom sporu.

Tijekom postupka stranke su ustrajale u svojim zahtjevima i prigovorima i nakon provedenog postupka sud je donio Presudu i rješenje broj VI P-945/04 od 31. ožujka 2008. godine kojom je prihvaćen tužbeni zahtjev da se utvrđuje da je tužitelj Hrvatski fond za privatizaciju vlasnik č.zem. 1649 i č.zem. 366/2 koje su upisane u zu broj 1779 u zemljišnoj knjizi koja se vodi za k.o. Makarska-Makar i naloženo je tuženicima da tužitelju u roku od 15 dana izdaju tabularnu izjavu podobnu za upis prava vlasništva na navedenim nekretninama, a u protivnom istu će zamijeniti navedena presuda.

Budući je tužitelj tijekom postupka povukao prijedlog za određivanje privremene mjere to je sud toč. 1. navedenog rješenja obustavio postupak osiguranja u smislu članka 36. Ovršnog zakona, a naložio je tuženicima pod 1. i pod 2. da tužitelju solidarno naknade trošak parničnog postupka u iznosu od 32.930,00 kn.

Protiv navedene presude i rješenja žalbu su podnijeli tuženici pod 1. i pod 2. i u povodu navedenih žalbi Visoki trgovački sud je rješenjem broj 78. PŽ-4629/12-3 od 22. studenoga 2012. godine ukinuo presudu ovog suda broj P-945/04 od 31. ožujka 2008. godine te je ukinuo točku II. izreke rješenja i u tom dijelu vratio predmet ovom sudu na ponovno suđenje. U obrazloženju navedenog rješenja Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je naveo da odluke sudova i druge vlasti o knjižnim pravima moraju sadržavati oznake i podatke o katastarskom broju i površini katastarskih čestica te katastarske općine u kojoj leže, onako kako su ti podaci označeni u zemljišnoj knjizi, pa kako tužbeni zahtjev ne sadrži te podatke tako da tužbeni zahtjev nije bio podoban za odlučivanje i da je sud morao postupiti po odredbi članka 109. ZPP-a i tražiti od tužitelja ispravak tužbe na način da u istoj navede osim podataka iz tužbe i oznaku zemljišta te njegovu površinu.

Drugostupanjski sud je upozorio prvostupanjski sud na odredbu članka 119. stavak 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima kao i na odredbu članka 107. i članka 45. st. 1 Zakona o zemljišnim knjigama, koje odredbe propisuju da je za odlučivanje o prijedlogu za upis mjerodavno stanje u trenutku predaje prijedloga i da se prema tom trenutku utvrđuje prvenstveni red upisa, odnosno da za stjecanje prava vlasništva na nekretninama nije odlučno

kada je upis proveden već kada je prijedlog za upis predan nadležnom sudu, bez obzira na to kada je sam upis, koji je utemeljen na tom prijedlogu, stvarno i proveden.

U tijeku žalbenog postupka, dana 1. siječnja 2011.god. stupio je na snagu Zakon o upravljanju državnom imovinom (Narodne novine broj 145/10), u čijem članku 58. stavak 4. je propisano da nekretnine u vlasništvu Hrvatskog fonda za privatizaciju na dan 31. ožujka 2011.god. postaju vlasništvo Republike Hrvatske, a Hrvatski fond za privatizaciju prestaje s radom. Rješenjem ovog suda broj 6. P-945/04 od 6. listopada 2011.god. utvrđen je prekid postupka zbog brisanja tužitelja iz sudskog registra sukladno članku 212. stavak 1. točka 4. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 i 25/13 dalje ZPP-a), a nakon što je Republika Hrvatska preuzela postupak, ovaj sud rješenjem od 15. svibnja 2012.god. nastavio postupak u smislu članka 215. stavak 1. ZPP-a.

U ponovljenom postupku tužitelj je podneskom od 8. ožujka 2013.god. djelomično preinačio prvotni tužbeni zahtjev, a istog je ispravio na ročištu od 18. rujna 2013.god. i konačno uredio podneskom od 30. rujna 2013.god.

Iako se tuženik protivio takvoj preinaci, sud je dopustio preinaku jer smatra da je to svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama, a tuženik pod 1) se upustio u raspravljanje po preinačenom zahtjevu.

Potrebno je navesti i slijedeće da iako je u zemljišnoj knjizi na nekretnini č. zem 1649 ZU 3301 vlasnikom upisana Agencija za pravni promet i posredovanje nekretnina, Zagreb, u smislu članka 195. stavak 1. ZPP-a koji propisuje da ako koja od stranaka otuđi pravo ili stvar o kojem teče parnica, to ne sprječava da se parnica među istim strankama dovrši, ovo poglavito i stoga jer je kasniji stjecatelj stekao navedenu nekretninu naplatnim pravnim poslom i u dobroj vjeri, dok se eventualno ne dokaže drugačije.

U dokaznom postupku sud je izveo dokaze pregledom spisu priloženih isprava i to: Potvrda ovog suda R3-4153/2002 od 06. svibnja 2002.god. te ista potvrda broj R3-5399/08 od 14. ožujka 2008. god. (list 5 i 260 spisa), Izvadak iz zemljišne knjige za č.zem. 1649 u naravi maslinjak i č.zem. 366/2 u naravi pašnjak zu 1779 k.o. Makarska-Makar (list 7 i 8 spisa), Ugovor o diobi nekretnina između poduzeća Amfora s.p.o. i poduzeća Uljara s.p.o. Makarska od 03. prosinca 1992.god. (list 9-11 spisa), Rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju o iskazu nekretnina koje su procijenjene u postupku pretvorbe i uključene u vrijednost temeljnog kapitala za društveno poduzeće Amfora d.o.o. Makarska od 16.10.2001.god. (list 12-14 spisa), dopis Hrvatskog fonda za privatizaciju od 06.02.2004.god. (list 15 i 16 spisa), povijesni izvadci iz Sudskog registra za tvrtku Olma d.d. Makarska, Amfora d.d. u stečaju Makarska i Amfora d.o.o. Metković, Presuda zbog izostanka Općinskog suda u Makarskoj broj P-1060/02 od 03. veljače 2003.god. donesena protiv Amfora d.o.o. Metković (list 23 spisa), Zapisnik sastavljen kod Kotarskog suda u Makarskoj 02. travnja 1963.god. pod oznakom Z.118/63 (list 33 i 34 spisa), preslik izvatka iz zemljišne knjige ZU 1779 (listovi 35 do 37 spisa), zahtjev tuženika pod 1. Olma d.d. Makarska od 08.03.2002. god. upućen Općinskom državnom odvjetništvu u Makarskoj za izdavanje suglasnosti radi uključenja poljoprivrednog zemljišta u temeljni kapital dioničkog društva (listovi 42 do 45 spisa), Rješenja Ureda državne uprave u Splitsko-dalmatinskoj županiji Službi za gospodarstvo – Ispostava Imotski od 26.08.2003.god. (list 46 spisa), Potvrda Grada Makarske od 08.03.2004.god. (list 48 spisa), Rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju od 16.10.2001.god. o vrijednosti društvenog kapitala u postupku pretvorbe društvenog poduzeća Amfora s.p.o.

(listovi 51-53 spisa), Uvjerenje Ureda državne uprave u Splitsko-dalmatinskoj županiji, Službi za prostorno uređenje, zaštitu okoliša graditeljstvo i imovinsko pravne poslove Ispostava Makarska od 16.06.2004.god. (listovi 77 i 78 spisa), preslik prostornog plana Općine Makarska od 16.06.2004.god. (listovi 79-83 spisa), Ponuda od 24.04.2003.god. društva Olma d.d. Makarska i RECTUS d.o.o. Metković upućena Agenciji za pravni promet i posredovanje nekretninama te Ponuda Olme za kupnju građevnog zemljišta od 22.05.2003.god. (listovi 84-86 spisa), Ugovor o kupoprodaji nekretnine i sporazum o plaćanju ugovorene kupoprodajne cijene uz osiguranje vraćanja isplaćenog iznosa osnivanjem založnog prava broj OU 657/03 (listovi 87 do 91 spisa), Nalog za prijenos novčanih sredstava (list 92 spisa), Izvješće o obavljenoj reviziji pretvorbe i privatizacije Uljare Makarska koju je obavio Državni ured za reviziju, Područni ured Split u listopadu 2002. god. (listovi 108 do 146 spisa), Povijesni izvadak iz zemljišnih knjiga za č.zem. 1649 i 366/2 k.o. Makarska – Makar, u presliku (listovi 152-155 spisa), Zapisnik o izvršenoj raspodjeli sredstava prava i obveza na dan 01.01.1979.god. (listovi 169 do 173 spisa), Zapisnik od 04.09.2001.god. (list 174 i 175 spisa), Rješenje Općinskog suda u Makarskoj broj Z-1844/01 (listovi 178 i 179 spisa), Zaključak Hrvatskog fonda za privatizaciju od 15. svibnja 2002. god. (list 180 i 181 spisa), preslik Rješenja Općinskog suda u Makarskoj broj Z-434/03 od 09. ožujka 2005.god. (list 195 i 196 spisa), Rješenje Općinskog suda u Makarskoj broj Z-1513/03 od 10. ožujka 2005.god. (list 197 i 198 spisa), Ugovor o prodaji nekretnina i pokretnina stečajnog dužnika zaključen između Amfora d.d. u stečaju Makarska i Amfora d.o.o. Metković dana 03. svibnja 2001.god. (listovi 207-209 spisa), dopis Općinskog državnog odvjetništva u Makarskoj od 04. studenog 2005.god. upućen ovom sudu (list 242 spisa), zahtjev-požurnica Olme d.d. od 20. siječnja 2006.god. upućen Općinskom državnom odvjetništvu u Makarskoj (list 246 i 247 spisa), Zaključak Hrvatskog fonda za privatizaciju od 02. prosinca 1999.god. (list 258 i 259 spisa), dopis Hrvatskog fonda za privatizaciju od 18. studenog 1997.god. (list 282 spisa), Zaključak Hrvatskog fonda za privatizaciju od 15. svibnja 2002.god. (list 283 i 284 spisa), dopis Državne geodetske uprave Područni ured za katastar Split, Ispostava Makarska od 03.03.2008.god. (list 285 i 286 spisa), dopis Upravnog odjela za prostorno uređenje Ispostava Makarska od 10.03.2008. god. (list 306 i 307 spisa), prostorni plan Općine Makarska (listovi 308 do 312 spisa), povijesni izvadak iz Sudskog registra za Hrvatski fond za privatizaciju (listovi 347 do 350 spisa), Rješenje Upravnog suda Republike Hrvatske broj US-5109/2008 od 25. svibnja 2011. god. (listovi 366 do 368 spisa), preslik zk izvadaka za predmetne nekretnine (listovi 369 do 389 spisa), izvadak iz zemljišne knjige u izvorniku za predmetne nekretnine (listovi 425 do 456 spisa), povijesni izvadak iz Sudskog registra za Olma d.d. (listovi 459 do 470 spisa), Rješenje Ministarstva financija samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak od 12. srpnja 2013.god. (listovi 472 do 474 spisa), Rješenje FINA regionalni centar Zagreb, Nagodbenog vijeća HR03 od 10.05.2013.god. (listovi 475 do 477 spisa).

Na temelju ocjene dokaza izvedenih u ovom postupku, pregleda isprava koje se nalaze u spisu kao i očitovanja stranaka tijekom postupka, ovaj sud je utvrdio slijedeće činjenice:

- da je zajednički pravni prednik tužitelja pod 1. i pod 2. Uljara zadružno poduzeće Makarska koja je bila upisana korisnikom zemljišta koja su predmet ove parnice, sve do uknjižbe prava vlasništva u korist Olma d.d. Makarska;

- da je zajednički pravni prednik tuženika pod 1. i pod 2. predmetne nekretnine stekao naplatnim pravnim poslom;

- da je Rješenjem Općinskog suda u Makarskoj broj Z-434/03 od 09. ožujka 2005.god. uknjiženo pravo vlasništva č.zem. 1649 maslinjak površine 8053 m² i č.zem. 366/2 pašnjak sa 1718 m² površine upisane u zk tijelo 1. zu 1779 u korist Olma d.d. Makarska uz istodobnu uknjižbu brisanja navedenog prava s imena Uljara zadružno poduzeće Makarska, a Rješenjem broj Z-1513/03 od 10. ožujka 2005.god. dozvoljen je upis otpisa č.zem. 1649 maslinjak sa 8053 m² površine iz zk tijela 1. zu 1779 i upis u zu 3301 uz uknjižbu prava vlasništva u korist Agencije za pravni promet i posredovanje nekretninama Zagreb uz istodobnu uknjižbu brisanja navedenog prava s imena Olma d.d. Makarska;
- da nekretnine koje su predmet ovog postupka u postupku pretvorbe nisu procijenjene u vrijednost temeljnog kapitala društva u pretvorbi pravnog prednika tuženika pod 1) Uljara s.p.o. Makarska (nakon pretvorbe Uljara d.d.) kao niti pravnog prednika tuženika pod 2) Amfore s.p.o. Makarska (nakon pretvorbe Amfora d.d., sada Amfora d.d. u stečaj);
- da tuženik pod 1) nije dobio zatraženu suglasnost od Hrvatskog fonda za privatizaciju za uključivanje u temeljni kapital društva Olma d.d. predmetno poljoprivredno zemljište sukladno članku 67. Zakona o poljoprivrednom zemljištu već je isti zahtjev odbačen zbog nenadležnosti Zaključkom HFP od 15. svibnja 2002. god.;
- da je tuženik pod 1. Olma d.d. ishodio u svoju korist Presudu zbog izostanka kod Općinskog suda u Makarskoj broj P-1060/02 od 03. veljače 2003. god. protiv tuženika Amfora d.o.o. Metković te da je na temelju takve presude ishodio uknjižbu prva vlasništva spornih nekretnina na svoje ime;
- da je Zaključkom od 02. prosinca 1999.god. Hrvatskog fonda za privatizaciju odbačen kao nepravodoban prijedlog Olma d.d. Makarska za obnovu postupka pretvorbe koji je okončan Potvrdom Agencije za restrukturiranje i razvoj, Područnog ureda Split broj 05-16/92-06/76/2 od 29.12.1992. godine;
- da je nad tuženikom pod 1) obustavljen postupak predstečajne nagodbe Rješenjem Financijske agencije, Regionalni centar Zagreb, od 10. svibnja 2013.god.;
- da je tuženik pod 1) protiv navedenog Rješenja podnio žalbu o kojoj je rješavalo drugostupanjsko tijelo Ministarstva financija, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, koje je svojim rješenjem od 12. srpnja 2013.god. odbilo žalbu Olma d.d. Makarska;

Najprije je potrebno navesti da je Hrvatski fond za privatizaciju u smislu članka 47. Zakona o privatizaciji (Narodne novine 21/96, 71/98 i 73/00, dalje ZP) po službenoj dužnosti ili po prijedlogu stranke u upravnom postupku ako se utvrdilo da određena imovina nije bila obuhvaćena procjenom kod pretvorbe, radi li se o imovini koja je činila temeljni kapital bivšeg društvenog poduzeća koja nije procijenjena kod pretvorbe te radi li se o imovini koja bi prije pretvorbe po zakonu postala vlasništvo neke druge pravne osobe, zatim postoje li pretpostavke za obnovu postupka pretvorbe i da prijenos na Hrvatski fond za privatizaciju ne utječe na tehnološku cjelinu, nakon čega bi Hrvatski fond za privatizaciju donosio rješenje kojim se predmetna imovina prenosila sukladno članku 47. Zakona o privatizaciji na Hrvatski fond za privatizaciju. Ovo sve iz razloga jer Rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju po pravomoćnosti je tabularna isprava za upis u zemljišne knjige u odnosu na nekretnine.

Međutim navedene nekretnine koje su predmet ovog postupka nisu ušle u postupku pretvorbe društvenog poduzeća prednika tuženika pod 1) i pod 2), a iste nekretnine su prema Potvrdi

Upravnog odjela za prostorno uređenje, Ispostava Makarska od 10.03.2008.god. za razdoblje od 1991.god. do 2003.god. nalazile su se unutar obuhvata prostornog plana Općine Makarska i to unutar granica građevinskog područja gradova i naselja gradskog karaktera i to č.zem. 1649 (2456 nova izmjera) k.o. Makarska-Makar unutar neizgrađenog građevinskog područja naselja, a č.zem. 366/2 (2453 nova izmjera) k.o. Makarska-Makar unutar zaštitnog zelenila, iako je zemljišnoj knjizi za navedene nekretnine upisano da se radi o masliniku, odnosno o pašnjaku uslijed čega bi došla u primjenu odredba članka 3. Zakona o poljoprivrednom zemljištu (Narodne novine 34/91) kojom je propisano da na poljoprivrednom zemljištu u društvenom vlasništvu na teritoriju Republike Hrvatske nositelj vlasničkih prava postaje Republika Hrvatska od 24. srpnja 1991. godine od dana stupanja na snagu navedenog zakona.

Člankom 42. ZP propisano je da Hrvatski fond za privatizaciju izdaje rješenje kojim se utvrđuju nekretnine koje su procijenjene u vrijednost društvenog kapitala u postupku pretvorbe na temelju Zakona o pretvorbi, koje rješenje se izdaje na zahtjev stranke za potrebe upisa nekretnina u zemljišne knjige, a trošak izdavanja rješenja snosi stranka.

Člankom 47. Zakona o privatizaciji je propisano da dionice, udjeli, stvari i prava koji nisu procijenjeni u vrijednost društvenog kapitala pravne osobe na temelju Zakona o pretvorbi prenose se Hrvatskom fondu za privatizaciju, ako ne postoje razlozi za obnovu postupka, odnosno ako prijenos ne utječe na postojeću tehnološku cjelinu.

Nadalje, prema članku 390.a Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 13/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09 i 143/12) trgovačko društvo kao pravni slijednik društvenog poduzeća po završenoj pretvorbi društvenog vlasništva, vlasnik je nekretnine koje su na dan procjene vrijednosti temeljnog kapitala u postupku pretvorbe ili privatizacije bile društveno vlasništvo s pravom upravljanja, korištenja i raspolaganja društvenog poduzeća, koje su mogle biti predmet stjecanja prava vlasništva i čija je vrijednost procijenjena u kapital društva i koje su po nadležnom tijelu iskazane u kapitalu društva.

Budući da tuženik pod 1), a niti tuženik pod 2) iako su pravni slijednici zajedničkog društvenog poduzeća koje je u trenutku postupka pretvorbe nad tuženikom pod 1) i pod 2) bilo upisano u zemljišnoj knjizi s pravom korištenja, a to je Uljara zadružno poduzeće Makarska, nisu ispunjenje pretpostavke iz članka 390.a ZVDSP jer je i tuženiku pod 1) i tuženiku pod 2) izostala pretpostavka da je na predmetnim nekretninama izvršena procjena vrijednosti u kapitalu društva i po nadležnom tijelu (Hrvatskog fonda za privatizaciju) nisu iskazane u kapitalu društva niti u trenutku pretvorbe niti po članku 42. Zakona o privatizaciji, a niti u zatraženom obnovljenom postupku kod Hrvatskog fonda za privatizaciju, pa se u odnosu na navedene nekretnine primjenjuje odredba članka 362. stavak 3. ZVDSP.

U odnosu na pravni položaj navedenih nekretnina u primjeni je Zakon o turističkom i ostalom građevinskom zemljištu neprocijenjenom u postupku pretvorbe i privatizacije (Narodne novine 92/10) koji u odredbi članka 2. propisuje da je građevinsko zemljište u smislu tog zakona je zemljište koje nije procijenjeno u vrijednost društvenog kapitala društvenog poduzeća u postupku pretvorbe, odnosno koje nije uneseno u temeljni kapital trgovačkog društva u postupku privatizacije, a za koje na dan stupanja na snagu tog zakona u smislu članka 23. stavak 1. je vlasništvo Republike Hrvatske.

Slijedom naprijed navedenog u odnosu na uređeni tužbeni zahtjev tužitelja od 30. rujna 2013.god. isti je prihvaćen u cijelosti u odnosu na tuženika pod 1) bući je tužitelj tijekom postupka isti zahtjev uskladio sukladno odredbama Zakona o zemljišnim knjigama sukladno uputi drugostupanjskog suda iz ukidnog rješenja, a dokazao je da predmetne nekretnine u trenutku postupka pretvorbe prednika tuženika pod 1) su ostale neprocijenjene u postupku pretvorbe i privatizacije, radi čega je i odlučeno kao u točki I. izreke presude u odnosu na tuženika 1) OLMA d.d. Makarska.

Odluka o troškovima parničnog postupka utemeljena je na odredbama članka 154. stavak 3., članka 155. i članka 163. ZPP-a, uz primjenu Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 91/04, 37/05, 59/07, 148/09 i 142/12 dalje OT) sve sukladno zahtjevu tužitelja i utvrđenoj vrijednosti predmeta spora.

Tako je tužitelju kojeg zastupa državni odvjetnik u trošak parničnog postupka uračunat trošak sastava tužbe od 19.07.2004.god. – 250 bodova ili iznos od 2.500,00 kn (Tbr. 7. toč. 1. OT), za sastav žalbe od 30.07.2004.god. – 125 bodova ili iznos od 1.250,00 kn (Tbr. 10. toč. 3. OT), za sastav obrazloženih podneska od 31.01.2005.god. i od 20.05.2005.god., svaki po 250 bodova – ukupno 500 bodova ili iznos od 5.000,00 kn (Tbr. 8. toč. 1. OT), za zastupanje na ročištima na kojima se raspravljalo ili su se izvodili dokazi i to od 01.02.2005.god., od 17.03.2005.god., od 19.04.2005.god., od 24.05.2005.god., od 30.06.2005.god., od 20.10.2005.god., od 17.01.2006.god., od 19.12.2007.god., od 11.02.2008.god., od 17.03.2008.god., od 11.03.2013.god., od 12.06.2013.god., od 18.09.2013.god., od 28.10.2013.god., svako po 250 bodova – ukupno 3.500 bodova ili iznos od 35.000,00 kn (Tbr. 9. toč. 1. OT), za pristup ročištu koje je odgođeno od 20.11.2013.god. – 50 bodova ili iznos od 500,00 kn (Tbr. 9. toč. 5. OT) ili ukupno iznos od 44.250,00 kn.

Sud tužitelju u troškove postupka nije uračunao i odmjerio troškove sastava podnesaka od 08.03.2013.god. iz razloga što je tužitelj navedeni podnesak predao na ročištu od 11.03.2013.god. za koje ročište je tužitelju odmjereno trošak te tužitelju nije odmjereno dio troška kojeg je tužitelj zatražio u većem iznosu od odmjerеног za ročište od 20.11.2013.god. jer je navedeno ročište odgođeno i tužitelju za to ročište pripada nagrada sukladno Tbr. 9. toč. 5. OT, kako je i odmjereno tužitelju, sve u smislu članka 155. ZPP-a. Stoga je za više traženi trošak od 450 bodova ili u iznosu od 4.500,00 kn, valjalo zahtjev tužitelja odbiti.

Odmjerene troškove postupka dužan je tužitelju naknaditi tuženik 1) Olma d.d. Makarska. Radi navedenog, riješeno je kao u točki II. izreke presude u odnosu na tuženika 1) Olma d.d. Makarska.

Sud tuženiku 1) Olma d.d. Makarska nije odmjerio zatražene troškove postupka u iznosu od 68.316,25 kn iz razloga što navedeni tuženik nije uspio u sporu. U odnosu na zatražene troškove zbog preinačenog tužbenog zahtjeva tužitelja, potrebno je navesti da je tužitelj preinačio tužbeni zahtjev s obzirom na promjene koje su se tijekom ovog postupka od podnošenja tužbe dogodile u vezi s predmetnim nekretninama u zemljišnoj knjizi u kojoj su upisane navedene nekretnine i bez obzira što je tužitelj odustao od dijela prvotno postavljenog tužbenog zahtjeva, obveznopravnog zahtjeva, sud smatra da zbog preinake tužbe tuženiku pod 1) nisu nastali posebni troškovi koje bi mu sud u vezi s preinakom tužbe trebao odmjeriti, pa je zahtjev tuženika pod 1) sud odbio i riješio kao u točki III. izreke presude u odnosu na tuženika 1) Olma d.d. Makarska.

Tuženik pod 2) Amfora d.d. u stečaju Makarska je tijekom postupka priznala tužbeni zahtjev tužitelja u odnosu na točku I. i II. izreke.

Prema članku 331. stavak 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08 i 57/11 dalje ZPP-a) ako tuženik do zaključenja glavne rasprave prizna tužbeni zahtjev, sud će bez daljnjeg raspravljanja donijeti presudu kojom prihvaća tužbeni zahtjev (presuda na temelju priznanja). Slijedom navedenog, kako se ispunila pretpostavka propisana člankom 331. stavak 1. ZPP-a odlučeno je kao u izreci presude na temelju priznanja u odnosu na tuženika 2).

U Splitu 28. veljače 2014. godine

SUDAC

JEVENKA MARUNICA

za toč. otp. – ovl. službenik
Anisijsa Mladinić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude je dopuštena žalba. Žalba se podnosi Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu putem ovog suda u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa ove presude, u 4 primjerka.

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Splitu

KLAUZULA PRAVOMOĆNOSTI

Oznaka odluke: P-1915/2012-15

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj: Nevenka Marunica

Datum pravomoćnosti: 27.03.2015.

Datum ovršnosti:

Napomena pravomoćnosti: Presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj 78. PŽ-4396/14-3 od 27. ožujka 2015.god. odbijena žalba tuženka 1. OLMA d.d. kao neosnovana i potvrđena presuda Trgovačkog suda u Splitu broj 6. P-1915/2012 od 28. veljače 2014.god. u točkama I. i III. izreke te u dijelu kojim je donesena presuda na temelju priznanja u odnosu na tuženika AMFORA d.d. u stečaju te u dijelu točke II. izreke kojom je naloženo tuženiku 1) OLMA d.d. Makarska da u roku od osam dana plati tužiteljici Republika Hrvatska, trošak parničnog postupka u iznosu od 5.000,00 kn. Navedenom presudom, preinačena je presuda ovog suda u dijelu pobijane točke II. izreke na način da je odbijen kao neosnovan tužiteljin zahtjev da joj tuženik plati trošak parničnog postupka u iznosu od 39.250,00 kn.

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U SPLITU

PRIMLJENO

26. 05. 2015

neposredno poštom

Priloga _____ Vrijednost _____

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
S P L I T

IZ RUKE

Preko pošte

18-05-2015

Predano za poštu obično-prep. dne _____ 20____
POŠTA _____ R _____
Broj primjerka _____ priloga _____
Tiskano _____ KN _____ POTPIŠ _____

PDO 16/04

78. PŽ-4396/14-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u ime Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Raoula Dubravca, predsjednika vijeća, Mladena Šimundića, suca izvjestitelja i Josipa Turkalja, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja REPUBLIKA HRVATSKA, OIB 52634238587, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo Republike Hrvatske, Građansko upravni odjel Split, protiv tuženika 1. OLMA d.d. za proizvodnju prehrambenih proizvoda, OIB 35476351417, Makarska, Franjevački put 14, kojega zastupa punomoćnica Iris Franić-Tomić, odvjetnica iz Omiša i 2. AMFORA d.d. u stečaju, OIB 07753882873, Makarska, kojega zastupa punomoćnik Vjekoslav Mladineo, odvjetnik iz Splita, radi utvrđenja prava vlasništva i izdavanja tabularne isprave, odlučujući o tuženikovo žalbi Olma d.d. protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1915/12 od 28. veljače 2014., u sjednici vijeća održanoj 27. ožujka 2015.

presudio je

I. Tuženikova žalba odbija se kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1915/12 od 28. veljače 2014. u pobijanim točkama I. i III. njene izreke te u dijelu kojim je donesena presuda na temelju priznanja u odnosu na tuženika AMFORA d.d. u stečaju.

I. Tuženikova žalba odbija se kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1915/12 od 28. veljače 2014. u dijelu pobijane točke II. njene izreke, kojom je naloženo tuženiku da u roku od osam dana plati tužiteljici trošak parničnog postupka u iznosu od 5.000,00 kn.

III. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1915/12 od 28. veljače 2014. u dijelu pobijane točke II. izreke kojom je naloženo tuženiku da plati tužiteljici trošak parničnog postupka u iznosu od 39.250,00 kn i sudi:

Odbija se kao neosnovan tužiteljičin zahtjev da joj tuženik plati trošak parničnog postupka u iznosu od 39.250,00 kn.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1915/12 od 28. veljače 2014. prihvaćen je tužbeni zahtjev koji glasi: „Utvrdjuje se da je Republika Hrvatska vlasnik nekretnine označene kao čest.zem. 1649/1 maslinjak i pašnjak površine 7348 m2 upisane u zk.ul. 4391 k.o. Makarska-Makar, čest. zem. 1649/2 pašnjak površine 620 m2, čest. zem. 1649/3 pašnjak površine 15 m2, čest. zem. 1649/4 pašnjak površine 36 m2, čest. zem. 1649/5 pašnjak površine 25 m2 upisanih u zk. ul. 3301 k.o. Makarska-Makar. Utvrđuje se da je Republika Hrvatska vlasnik nekretnine označene kao čest. zem. 366/2 pašnjak bukovije površine 1718 m2 upisane u zk. ul. 1779 k.o. Makarska-Makar. Dužan je prvotuzenik Olma d.d. Makarska, OIB: 35476351417 trpjeti upis prava vlasništva tužiteljice temeljem ove presude na nekretnini označenoj kao čest. zem. 366/2 pašnjak bukovije površine 1718 m2 upisane u zk. ul. 1779 k.o. Makarska-Makar.“ (točka I. izreke presude), tuženiku Olma d.d. naloženo je plaćanje troškova postupka (točka II. izreke presude), odbijen je zahtjev tuženika za isplatu troškova parničnog postupka (točka III. izreke presude), dok je u odnosu na tuženika Amfora d.d. u stečaju prihvaćen tužbeni zahtjev. U bitnome prvostupanjski sud navodi kako je, nakon provedenog dokaznog postupka, utvrđeno kako je tužbeni zahtjev osnovan u odnosu na tuženika Olma d.d., dok je drugotuzenik Amfora d.d. u stečaju tijekom postupka priznao tužbeni zahtjev.

Tuženik Olma d.d. podnio je žalbu protiv presude zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, prvenstveno ukazujući kako je tužitelj preinačio tužbeni zahtjev podneskom od 8. ožujka 2013., čemu se tuženik protivio, a sud o preinaci nije odlučio rješenjem nego je usvojio preinačeni tužbeni zahtjev. Smatra da je time sud povrijedio Ustav i počinio bitnu povredu postupka. Smatra kako bi u slučaju dopuštene preinake tužbenog zahtjeva u odnosu na ranije postavljeni zahtjev trebalo primijeniti pravila o povlačenju tužbe, te je tuženiku trebalo dosuditi troškove postupka, posebno iz razloga što se stanje u zemljišnim knjigama nije mijenjalo od podnošenja tužbe. Stoga je odluka o troškovima pogrešna. Nadalje, smatra kako tuženici u ovom postupku imaju položaj jedinstvenih i nužnih suparničara, pa je donošenjem presude na temelju priznanja u odnosu na drugotuzenika sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka jer je taj tuženik nedopušteno raspolagao svojim pravom. Osporava da bi tužitelj bio izvanknjižni vlasnik predmetne nekretnine, jer se radi o zemljištu na kojemu se nalaze dugogodišnji nasadi maslina, koje su masline ušle u procjenu vrijednosti društvenog kapitala u procesu pretvorbe, a tužitelj je na takvu pretvorbu dao suglasnost. Zemljište nije moglo ući u pretvorbu jer je postalo vlasništvo Republike Hrvatske po zakonu. Navodi kako je njegov pravni prednik to zemljište stekao naplatnim pravnim poslom i kako je isto trebalo ući u njegov temeljni kapital, a prednik tuženika predao je zahtjev radi izdavanja suglasnosti da navedeno zemljište uđe u temeljni kapital, o čemu do danas nije riješeno. Tvrdi kako je sud pogrešno primijenio zakon o Zakon o turističkom i ostalom građevinskom zemljištu neprocijenjenom u postupku pretvorbe i privatizacija („Narodne novine“ broj 92/10), a navodi i kako je kao vlasnik dijela nekretnina upisana Agencija za pravni promet i posredovanje nekretninama, pa tužiteljica nema pravni interes za isticanje deklaratornog tužbenog zahtjeva. Ističe kako je nad tuženikom Olma d.d. pokrenut postupak predstečajne nagodbe, te da je tražio prekid postupka, čemu sud nije udovoljio, pa predlaže drugostupanjskom sudu da on prekine postupak. Iz sadržaja predmetne žalbe jasno

proizlazi kako se tuženik žali u odnosu na dio presude u kojemu nije uspio u sporu, te da se njegova žalbe ne odnosi na dio točke II. izreke kojom je odbijen tužiteljičin zahtjev za isplatu troška postupka u iznosu od 4.500,00 kn.

U odgovoru na žalbu tužitelj osporava navode tuženika, potvrđuje da je nad tuženikom Olma d.d. pokrenut postupak predstečajne nagodbe, no da nema razloga za prekid postupka u ovom predmetu.

Žalba je djelomično osnovana.

Pobijana odluka ispitana je na temelju odredbe čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP) u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Valja ukazati kako je prvostupanjski sud pravilno utvrdio neosnovanim zahtjev tuženika Olma d.d. da sud prekine postupak radi toga što je nad njim pokrenut postupak predstečajne nagodbe, iz razloga što je isti obustavljen rješenjem FINE od 10. svibnja 2013., a tuženikova žalba protiv tog rješenja je odbijena.

Tuženik Olma d.d. u svojoj žalbi prvenstveno navodi kako je sud donio odluku o preinačenom tužbenom zahtjevu, makar se tuženik protivio toj preinaci, te je time prema mišljenju tuženika počinio bitnu povredu odredbi postupka iz čl. 354. st. 2. t. 6., 11. i 12. ZPP-a.

Propust suda da donese rješenje kojim dopušta preinačenje tužbe u ovom konkretnom slučaju nema značenje bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP-a. S obzirom na to da protiv rješenja kojim se dopušta preinaka tužbe nije dopuštena posebna žalba (čl. 190. st. 8. ZPP-a), a iz same izreke presude jasno proizlazi kako je sud takvu preinaku prihvatio, to što je sud odlučio o preinačenom tužbenom zahtjevu bez donošenja rješenja o preinaci samo po sebi nije utjecalo na pravilnost i zakonitost same presude. Pri tome ovaj sud ukazuje kako je tužbeni zahtjev preinačen samo u dijelu u kojemu tužitelj zahtijeva da tuženik trpi upis prava vlasništva tužiteljice na čestici 366/2 upisanoj u zk.ul. 1779 k.o. Makarska – Makar (čl. 191. st. 1. ZPP-a), dok u dijelu kojim traži utvrđenje vlasništva zahtjev u stvarnosti nije preinačen već samo usklađen.

Prvotno postavljenim tužbenim zahtjevom prednik tužitelja tražio je utvrđenje vlasništva i izdavanje tabularne isprave za čestice 1649 i 366/2, upisane u zk.ul. 1799 k.o. Makarska – Makar, a uslijed naknadnih promjena samo je čestica 366/2 ostala upisana u zk.ul. 1799 k.o. Makarska – Makar.

Čestica 1649 površine 8053 m² otpisana iz zk.ul. 1799 k.o. Makarska – Makar i upisana u zk.ul. 3301 k.o. Makarska – Makar rješenjem Općinskog suda u Makarskoj od 30. srpnja 2003.

Nadalje, ista je kasnije podijeljena u podčestice 1649/1 maslinjak i pašnjak površine 7348 m² upisane u zk.ul. 4391 k.o. Makarska-Makar, te na čest. zem. 1649/2 pašnjak površine 620 m², čest. zem. 1649/3 pašnjak površine 15 m², čest. zem. 1649/4 pašnjak površine 36 m², čest. zem. 1649/5 pašnjak površine 25 m², koje su i dalje ostale upisane u zk.ul. 3301 k.o. Makarska – Makar.

Dakle, tužitelj nije preinačio tužbeni zahtjev u dijelu kojim traži utvrđenje prava vlasništva, već je kasnijim podnescima samo dopunio pojedine navode tužbe, kako bi istu uskladio sa stvarno upisanim stanjem u zemljišnim knjigama (čl. 191. st. 3. ZPP-a). Tužba je stvarno preinačena samo u dijelu koji se odnosi na trpljenje upisa prava vlasništva na čestici 366/2 upisanoj u zk.ul. 1779 k.o. Makarska – Makar, jer je tužitelj ranije tražio izdavanje tabularne isprave. No, kako je već ranije navedeno, zbog toga što je sud nastavio s postupkom i donio presudu u odnosu na preinačeni tužbeni zahtjev bez posebnog rješenja kojim je dopustio preinaku nije počinjena bitna povreda postupka koja je utjecala na pravilnost i zakonitost ove presude.

Nadalje, neosnovana je tvrdnja tuženika Olma d.d. kako su on i drugotuženik Amfora d.d. u stečaju jedinstveni suparničari, jer to ne proizlazi iz okolnosti slučaja. Primjerice, ovaj sud ukazuje kako je samo tuženik Olma d.d. upisan kao vlasnik čestice 366/2 upisane u zk.ul. 1779 k.o. Makarska – Makar, pa u odnosu na trpljenje upisa prava vlasništva stranke nisu niti obični suparničari. Što se tiče dijela tužbenog zahtjeva koji se odnosi na utvrđenje prava vlasništva, ovaj sud ukazuje kako se ne radi o zahtjevu koji se mora riješiti na jedinstveni način u odnosu na oba tuženika, jer sudska odluka u tom dijelu ima učinak samo u odnosu na stranku na koju se odnosi. Stoga priznanje tužbenog zahtjeva od strane drugotuženika Amfora d.d. u stečaju nema značaj postupanja protivnog čl. 3. st. 3. ZPP-a i nije u suprotnosti s prisilnim propisima i propisima javnog morala.

Nadalje, ovaj sud smatra i kako postoji pravni interes tužitelja da traži utvrđenje prava vlasništva na česticama upisanim u zk.ul. 3301. k.o. Makarska – Makar, a koje su u zemljišnim knjigama upisane kao vlasništvo Agencije za pravni promet i posredovanje nekretninama (dalje: Agencija). Naime, ova presuda djeluje između stranaka, i ovakvim deklaratornim utvrđenjem ne diraju se prava trećih osoba stečena pravnim poslom. Ovo posebno stoga što Agencija sklapa ugovore u svoje ime, a za račun Republike Hrvatske (čl. 3. Uredbe o Agenciji za pravni promet i posredovanje nekretninama, „Narodne novine“ broj 45/97, 63/97, 65/99, 132/02, kao propisu koji je bio na snazi u trenutku sklapanja ugovora). S obzirom na to da je suština ovog spora upravo tvrdnja tužitelja kako su sporne nekretnine njegovo vlasništvo na temelju zakona, on ima pravni interes tražiti takvo utvrđenje.

Činjenično stanje bitno za donošenje odluke u ovom postupku nije sporno – zemljište koje je predmet postupka predstavljalo je poljoprivredno zemljište na kojemu su se nalazili nasadi, i nije bilo predmetnom postupka pretvorbe. S obzirom na to da nije sporno kako zemljište koje je predmetom ovog postupka nije bilo procijenjeno u postupku pretvorbe, ono je po zakonu postalo vlasništvo Republike Hrvatske primjenom čl. 3. Zakona o poljoprivrednom zemljištu („Narodne novine“ broj 34/91). Pri tome nije sporno i to kako je tuženik Olma d.d. tražio, ali nije uspio sa naknadnim zahtjevom da to zemljište uđe u njegov temeljni kapital sukladno čl. 67. Zakona o poljoprivrednom zemljištu („Narodne novine“ 66/01). Stoga tužitelj osnovano traži da se utvrdi da je on vlasnik predmetnog zemljišta, a

kako je čestica 366/2 pašnjak bukovije površine 1718 m² upisana u zk.ul. 1889 k.o. Makarska – Makar i dalje upisana kao vlasništvo tuženika, osnovan je i zahtjev za upis tužiteljevog prava vlasništva na toj čestici.

U odnosu na troškove postupka, ovaj sud ukazuje kako sud nije ovlašten samo utvrditi troškove postupka samo kvantitativno, u odnosu na konačan uspjeh u postupku (čl. 154. st. 1. ZPP-a), već ima pravo iste utvrđivati i kvalitativno, u odnosu na njihovu opravdanost (čl. 155. st. 1. ZPP-a), odnosno u odnosu na to koliko su isti bili potrebni za okončanje postupka. Dakle, prilikom svakog odlučivanja o trošku postupka sud je dužan uzeti u obzir sve elemente koji su utjecali na okončanje ili odugovlačenje s postupkom.

U ovom konkretnom slučaju, makar je konačno postavljeni tužbeni zahtjev usvojen u cijelosti, svakako valja ukazati na to da je tuženik Olma d.d. djelomično u pravu kada smatra da je, uslijed preinačenja tužbe, došlo do povlačenja dijela prvotnog zahtjeva koji se odnosio na izdavanje tabularne isprave. Dakle, ova je činjenica morala biti uzeta u obzir prilikom odlučivanja o troškovima postupka.

Isto tako sud mora uzeti u obzir i to da je prvotno postavljeni tužbeni zahtjev bio nepotpun, i da se o njemu nije niti moglo odlučivati. Naime, odluke sudova i druge vlasti o knjižnim pravima moraju sadržavati oznake i podatke o katastarskom broju i površini katastarskih čestica, kao i o katastarskoj općini u kojoj leže, onako kako su ti podaci označeni u zemljišnoj knjizi (čl. 10. st. 2. ZZK-a), a to prvotno postavljeni tužbeni zahtjev nije sadržavao. Ovo znači kako tužiteljica ne bi imala pravo na troškove postupka koji su mu nastali sve dok nije uredila svoj tužbeni zahtjev, pri čemu je tužiteljica i povukla dio tužbenog zahtjeva koji se odnosni na izdavanje tabularne isprave.

S druge strane, tuženik je tijekom postupka osporavao tužbeni zahtjev makar je činjenično navodio kako je zemljište koje je bilo predmetom spora u vlasništvu tužiteljice, čime je također uzrokovao nastanak troškova ovog postupka, a nije niti postavio poseban zahtjev za naknadu troškova samo za povučeni dio tužbe. S obzirom na to da sud o zahtjevu za naknadu troškova odlučuje samo u odnosu na određeni zahtjev stranke (čl. 164. st. 1. ZPP-a), a tuženik u odnosu na povučeni dio tužbe takav određeni zahtjev nije postavio, o tim troškovima sud nije niti mogao odlučivati.

No, imajući u vidu gore navedene činjenice, a posebno da je tužiteljica u cijelosti uspjela tek sa konačno postavljenim tužbenim zahtjevom, u ovom predmetu ne može se isključivo primijeniti odredba čl. 154. st. 1. ZPP-a i naložiti tuženiku Olma d.d. da snosi trošak cijelog postupka. Upravo zbog toga ovaj sud smatra kako tužitelj ima pravo samo na naknadu troškova postupka koji su nastali od trenutka kada je uredio tužbeni zahtjev, odnosno od 9. listopada 2013. godine, koji predstavlja preinaku tužbe, te da sve ranije radnje do pravilnog postavljanja tužbenog zahtjeva nisu bile potrebne za vođenje parnice.

Primjenom odredbe čl. 154. st. 1., 155. st. 1. i 164. st. 1. ZPP-a ovaj sud tužiteljici priznaje trošak sastava tužbe, konačno usklađene podneskom od 9. listopada 2013. (Tbr. 8. t. 1. Tarife) te ročišta 28. listopada 2013. (Tbr. 9. t. 1. Tarife), u ukupnom iznosu od 5.000,00 kn. Tužiteljici se ne priznaje troška ročišta 20. studenog 2013. jer je isto odgođeno radi

očitovanja tuženika na podnesak koji je tužiteljica predala na samom ročištu, pa nije bilo potrebno za vođenje parnice (čl. 155. st. 1. ZPP-a).

Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a, tuženikova je žalba odbijena kao neosnovana i presuda djelomično potvrđena, dok je odluka o troškovima djelomično preinačena (čl. 368. st. 1. i čl. 373. t. 1. ZPP-a).

U Zagrebu 27. ožujka 2015.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
RAOUL DUBRAVEC, v.r.

Za vjernost otpavka
ovlašteni službenik

[Signature]
ANKICA CURMAN

OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA

DETALJAN OBRAČUN*

[illegible]

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

REGIONALNI CENTAR SPLIT

Mažuranićevo šetalište 24B, Split

Nadležni trgovački sud u Splitu

Poslovni broj spisa St-256/2018

PRIJAVA TRAZBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo pravosuđa

OIB 52634238587

Adresa / sjedište : Zagreb, Trg Sv.Marka 6

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv OLMA d.d.

OIB 35476351417

Adresa / sjedište : Zagreb, Huzjanova 10

PODACI O TRAZBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

- **presuda Trgovačkog suda u Splitu P-353/16 od 19.07.2017.**
- **presuda Općinskog suda u Splitu, SS Makarska P-11606/15 od 08.12.2016.**
- **presuda Općinskog suda u Splitu, SS Makarska P-10699/15 od 06.03.2018.**
- **presuda Trgovačkog suda u Splitu P-1915/12 od 28.02.2014.**

Iznos dospjele tražbine: **287.785,35 kn**

Glavnica 264.202,50 kn

Kamate 23.582,85 kn

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka : /

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga): **prethodno navedene presude, obračun kamata**

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom **DA / NE** za iznos **287.785,35 kn**

Naziv ovršne isprave : **presuda Trgovačkog suda u Splitu P-353/16 od 19.07.2017., presuda Općinskog suda u Splitu, SS Makarska P-11606/15 od 08.12.2016., presuda Općinskog suda u Splitu, SS Makarska P-10699/15 od 06.03.2018., presuda Trgovačkog suda u Splitu P-1915/12 od 28.02.2014.**

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

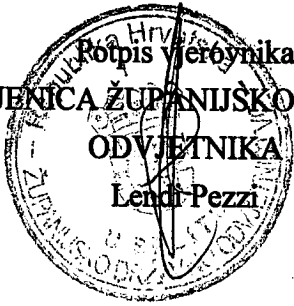
Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

Split, 30.travnja 2018.

Podpis vjerovnika
ZAMJENICA ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG
ODVJETNIKA
Lendi Pezzi

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukoišanska br. 6, Split

8. P-353/2016

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu, po sucu ovog suda Mariji Balić Jurišić, u pravnoj stvari tužiteljice REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 52634238587, koju zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Splitu, Građansko-upravni odjel, protiv tuženika OLMA d.d., OIB: 35476351417, sa sjedištem u Makarskoj, Franjevački Put 14, koga zastupaju punomoćnici iz Odvjetničkog društva Zorić&Bahat, Zagreb, Nikole Tesle 16, radi povrata stečenog bez osnove, nakon provedene glavne i javne rasprave zaključene u prisutnosti zz tužitelja i punomoćnika tuženika dana 12.lipnja 2017. godine, objavljene dana 19. rujna 2017. godine,

p r e s u d i o j e

- I Nalaže se tuženiku OLMA d.d., OIB: 35476351417, sa sjedištem u Makarskoj, Franjevački Put 14, da u roku od 8 dana isplati tužiteljici REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 52634238587, iznos od 7.650.350,00 kn sa zateznim kamatama koje teku na:
 - iznos od 3.425.354,15 kn od 31.srpnja 2003.pa do isplate;
 - iznos od 4.224.995,85 kn od 29.ruja 2003.pa do isplate;po stopi koju određuje čl.1. Uredbe o visini zatezne kamate do 31.prosinca 2007, a od 1.siječnja 2008. pa do 31.srpnja 2015. po kamatnoj stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodišta za osam postotnih poena, a od 01.kolovoza 2015. pa do isplate, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem za pet postotnih poena.
- II Nalaže se tuženiku OLMA d.d., OIB: 35476351417, sa sjedištem u Makarskoj, Franjevački Put 14, nadoknaditi parnični trošak tužiteljici u iznosu od 127.000,00 kn sa zateznim sa kamatama tekućim od presuđenja pa do isplate, po kamatnoj stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamate stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem za pet postotnih poena.

Obrazloženje

Pred ovim sudom zaprimljena je dana 20.svibnja 2016.godine tužba tužiteljice REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 52634238587, protiv tuženika OLMA d.d., sa sjedištem u Makarskoj, Franjevački Put 14, OIB: 35476351417, radi povrata stečenog bez osnove.

U tužbi se navodi da je pravomoćnom i ovršnom presudom ovog suda broj P-1915/12 od 28.veljače 2014.godine, djelomično preinačenom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-4396/14 od 27.ožujka 2015.godine, utvrđeno da je Republika Hrvatska vlasnica nekretnine označene kao čest.zem. 1649/1 upisane u z.u. 4391 k.o. Makarska-Makar, čest.zem. 1649/2/3/4/5 upisane u z.u. 3301 k.o. Makarska-Makar i čest.zem. 366/2 upisane u z.u. 1779 k.o. Makarska-Makar.

Dana 29. srpnja 2003.godine tuženik je zaključio s Agencijom za pravni promet i posredovanje nekretninama Ugovor o kupoprodaji nekretnine i Sporazum o plaćanju ugovorene kupoprodajne cijene uz osiguranje vraćanja isplaćenog iznosa osnivanjem založnog prava, kojim je tuženik prodao, a Agencija kupila neizgrađeno građevinsko zemljište označeno kao k.č.br. 1649 u naravi maslinik, površine 8053 m2, upisan u z.u. 1779 k.o. Makarska-Makar, za ugovorenu kupoprodajnu cijenu u iznosu od 7.650.350,00 kn.

Sukladno navedenom Ugovoru kupoprodajna cijena isplaćena je tuženiku u dva obroka i to dana 31.srpnja 2003.godine u iznosu od 3.425.354,15 kn, i dana 29.rujna 2003.godine u iznosu od 4.224.995,85 kn. Iz obrazloženja navedene presude proizlazi da predmetne nekretnine nisu ušle u procjenu vrijednosti društvenog kapitala u postupku pretvorbe društvenog poduzeća prednika Olma d.d., Makarska i Amfora d.d., Makarska, radi čega ista društva temeljem odredbe čl. 390.a. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, nisu mogli postati vlasništvo Olma d.d., kao niti temeljem drugih propisa i postupaka koje je Olma d.d. pokušala provesti.

Iz prethodno navedenog proizlazi da je tuženik Agenciji za pravni promet i posredovanje nekretninama prodao nekretnine koje nisu bile vlasništvo tuženika, već su vlasništvo tužitelja, pa je tuženik na ime kupoprodajne cijene koja mu ne pripada prisvojio uplaćeni mu iznos od 7.650.350,00 kn.

Postupanje tuženika je bilo nesavjesno, zbog čega je isti stekao nepripadajuću imovinsku korist, radi čega se predlaže donijeti presudu sadržu pobiže navedenog u izreci.

Pred ovim sudom zaprimljen je dana 22.rujna 2016. godine tuženikov odgovor na tužbu. Tuženik u bitnom navodi da se protivi tužbi i tužbenom traženju u cijelosti. Tužena nema potrebu posebno komentirati presude ovog suda i Visokog trgovačkog suda na koje se tužitelj poziva u tužbi, ali predlaže zatražiti cjelokupan spis ovog suda broj P-1915/12. Iz činjeničnih navoda tužbe nije jasno koji je pravni osnov potraživanja, iako se na strani 2, navodi da se radi o stjecanju nepripadajuće imovinske koristi, dakle, radilo bi se o stjecanju bez osnove, na koji se primjenjuje Zakon o obveznim odnosima iz 1991. godine, koji je stjecanje bez osnove uredio u članku 210. Jedno od osnovnih pretpostavki, a da bi se radilo o stjecanju bez osnove, je nepostojanje osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakona, te ne smije biti riječi o štetnom radnji, jer u tom slučaju postoji odgovornost za štetu.

Tuženik ističe da je u svakom slučaju nastupila zastara potraživanja bez obzira radi li se o stjecanju bez osnove, ili naknadi štete, radi čega ističe prigovor zastare. Pored prigovora zastare, te pored prigovora nepostojanja osnova, ističe se i prigovor visine potraživanja, a osobito i na potraživanje kamata. Visina je posve proizvoljno naznačena. Međutim, ovdje po se po tuženiku nikako ne može raditi o osnovanosti potraživanja, a osobito ne o obvezno

pravnom zahtjevu. Tužitelj bi eventualno mogao ostvariti stvarno pravni zahtjev, a ne vezno pravni, radi čega se predlaže tužbeni zahtjev odbiti.

U dokaznom postupku sud je izvršio pregled isprava priloženih u spisu.

Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

Punomoćnici stranaka popisali su parnični trošak.

Među stranaka nije sporno da je tužitelj, temeljem presude ovog suda broj 6.P-1915/2012 od 28.veljače 2014.godine, utvrđen vlasnikom nekretnine označene kao čest.zem. 1649/1 maslinjak i pašnjak površine 7348 m2 upisane u zk.ul. 4391 k.o. Makarska-Makar, čest. zem. 1649/2 pašnjak površine 620 m2, čest. zem. 1649/3 pašnjak površine 15 m2, čest. zem. 1649/4 pašnjak površine 36 m2, čest. zem. 1649/5 pašnjak površine 25 m2 upisanih u zk. ul. 3301 k.o. Makarska-Makar, te je utvrđeno da je vlasnik nekretnine označene kao čest. zem. 366/2 pašnjak bukovije površine 1718 m2 upisane u zk. ul. 1779 k.o. Makarska-Makar. Tuženiku je naloženo trpjeti upis prava vlasništva tužiteljice temeljem ove presude na nekretnini označenoj kao čest. zem. 366/2 pašnjak bukovije površine 1718 m2 upisane u zk. ul. 1779 k.o. Makarska-Makar (točka I izreke). Prvostupanjska presuda je u navedenom dijelu (točka I.izreke) potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-4396/14 od 27.ožujka 2015.godine.

Također je među strankama nesporno da je između tuženika kao prodavatelja i Agencije za pravni promet i posredovanje nekretninama dana 29.srpnja 2003.godine sklopljen Ugovor o kupoprodaji nekretnine i Sporazum o plaćanju ugovorene kupoprodajne cijene, uz osiguranje vraćanja isplaćenog iznosa osnivanjem založnog prava.

Predmet prodaje je neizgrađeno građevno zemljište označeno kao k.č.br. 1649 u naravi maslinik, površine 8053 m2, upisan u z.u. 1779 k.o. Makarska-Makar. Kupoprodajne cijena je ugovorena u iznosu od 7.650.350,00 kn.

Iz obrazloženja prvostupanjske i drugostupanjske presude proizlazi da tuženik nije, prilikom pretvorbe zemljišta isto procijenio, pa je ex lege, predmetno zemljište postalo vlasništvo Republike Hrvatske. Stoga proizlazi da je tuženik prodao nekretninu čiji nije vlasnik.

Temeljem odredbe čl. 390.a. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima propisano je da je trgovačko društvo kao pravni slijednik društvenog poduzeća, po završenoj pretvorbi društvenog vlasništva, vlasnik nekretnine koje su na dan procjene vrijednosti temeljnog kapitala u postupku pretvorbe ili privatizacije bile: društveno vlasništvo s pravom upravljanja, korištenja i raspolaganja društvenog poduzeća i koje su mogle biti predmet stjecanja prava vlasništva i čija je vrijednost procijenjena u kapital društva i koje su po nadležnom tijelu iskazane u kapitalu društva.

Kako je već naprijed navedeno, a što među strankama i nije sporno, predmetne nekretnine nisu procijenjene prilikom pretvorbe prednika društva Olma d.d. – Uljare, zadružnog poduzeća za otkup, preradu i promet masline iz Makarske. Budući da predmetna nekretnina nije procijenjena u vrijednost društvenog kapitala prednika tuženika, to tuženik nije postao vlasnik nekretnine koju je otuđio.

Temeljem odredbe čl. 4. Zakona u upravljanju i raspolaganju imovinom u vlasništvu Republike Hrvatske (Narodne novine 94/13, 18/16, 89/17) u oblike državne imovine spadaju, između ostalog, nekretnine koje nisu procijenjene u postupku pretvorbe.

Odredbom čl.65.st.1. Zakona u upravljanju i raspolaganju imovinom u vlasništvu Republike Hrvatske propisano je što predstavlja neprocijenjenu imovinu, a radi se, između ostalog, o nekretninama koje nisu unesene u temeljni kapital trgovačkog društva u postupku privatizacije na temelju Zakona o privatizaciji, a na kojoj su pravo korištenja, upravljanja i raspolaganja imala društvena poduzeća, te u pogledu kojih imovinski i pravni odnosi nisu uređeni posebnim propisom. Stavak 5. propisuje da ako je trgovačko društvo koje je pravni slijednik društvenog poduzeća, raspolagalo ili opteretilo neprocijenjenu imovinu u korist trećih osoba, uz uvjet da je treća osoba u dobroj vjeri stekla pravo vlasništva, Republika Hrvatska može umjesto stvarnog pravnog zahtjeva protiv trgovačkog društva prihvatiti isplatu tržišne vrijednosti neprocijenjene imovine. Zahtjev za naknadom se smatra stvarnopravnim zahtjevom.

U konkretnom slučaju, tuženik je, kako to proizlazi iz isprava priloženih spisu, kao pravni slijednik Uljare, Zadržno poduzeće Makarska, otuđio nekretnine na način da ih je prodao Agenciji za pravni promet i posredovanje nekretninama.

Budući da je tuženik prodao imovinu koja je u vlasništvu tužitelja, to je tužitelj ustao protiv tuženika sa zahtjevom za isplatom iznosa kupoprodajne cijene koja je tuženiku isplaćena u iznosu od 7.650.350,00 kn, a koji zahtjev predstavlja stvarnopravni zahtjev. Budući da stvarnopravni zahtjevi ne zastarijevaju, to je neosnovan prigovor zastare.

Stoga je sukladno čl. 65. Zakona u upravljanju i raspolaganju imovinom u vlasništvu Republike Hrvatske, tužbeni zahtjev valjalo usvojiti i odlučiti kao pod točkom I izreke presude.

Odluka o trošku temelji se na čl.154. st.1. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13). Tužitelju je po Tarifi o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika («Narodne novine» 142/12, 103/14 i 118/14) priznat trošak sastava tužbe (Tbr. 7. toč. 1.) u iznosu od 63.250,00 kn, trošak zastupanja na ročištu od 01. prosinca 2016.g. (Tbr. 9. toč. 5.) u iznosu od 500,00 kn, zastupanje na ročištu od 12. lipnja 2017.g. (Tbr. 9. toč. 1.) u iznosu od 63.250,00 kn, što sveukupno iznosi 127.000,00 kn. Stoga je u odnosu na trošak riješeno kao u toč. II izreke.

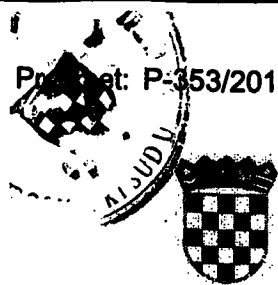
U Splitu, 19. rujna 2017. godine

MARIJA BALIĆ JURIŠIĆ
Za toč. 8. potp. ovla. službenik:

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 8 dana računajući od dana primitka. Žalba se podnosi Visokom trgovačkom sudu RH putem ovog suda u 3 primjerka.

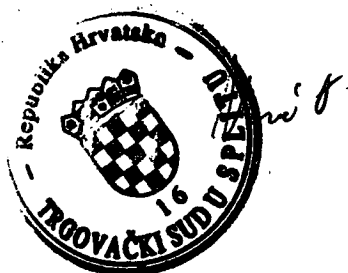

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Splitu

KLAUZULA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-353/2016-11
Vrsta odluke: Presuda
Donositelj: Marija Balić Jurišić
Datum pravomoćnosti: 28.09.2017.
Datum ovršnosti: 09.10.2017.
Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti:

© 2006 The Authors
Journal compilation © 2006 Blackwell Publishing Ltd

ODLUKA JE PRAVOMOĆNA dana 12.10. 2018.

ODLUKA JE OVRŠNA dana 31.1. 2018.

76 P-11606/2015

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
STALNA SLUŽBA U MAKARSKOJ

OPĆINSKI SUD U SPLITU
STALNA SLUŽBA U MAKARSKOJ
dana 22. 2018.

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO U SPLITU
STALNA SLUŽBA U MAKARSKOJ
primljeno neposredno poštom

08-12-2016

preporučeno na pošt:

P-DV-5005/03

PRESUDA

Općinski sud u Splitu, Stalna služba u Makarskoj, po sucu Marijani Visković, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Republike Hrvatske, Ministarstvo gospodarstva, koju zastupa Općinsko državno odvjetništvo u Splitu, Stalna služba u Makarskoj, Građansko-upravni odjel, protiv tuženice "OLMA" d.d. Makarska, Franjevački put 14, OIB: 35476351417, MBS: 060005465, zastupane po zz Stipi Topiću a ovaj po punomoćnicima Vinku Ljubičiću, Željku Vrdoljaku i Ivanu Močiću, odvjetnicima u Splitu, radi isplate, nakon javne i glavne rasprave održane dana 10. studenog 2016. godine u prisutnosti zakonskog zastupnika tužitelja Petra Jukića, zamjenika Općinskog državnog odvjetnika u Splitu i zamjenika punomoćnika tužene Daria Lalića, odvjetnika u Makarskoj, na ročištu zakazanom radi donošenja i objave odluke dana 8. prosinca 2016. godine objavio je i

presudio je

I Ukida se u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Općinskog suda u Makarskoj posl. broj Ovr-748/00 od 24. studenog 2000. godine.

II Prihvaća se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Nalaže se tuženoj, u roku od 15 dana, namiriti tužitelju tražbinu u iznosu od 1.320.106,14 Kn sa zakonskom zateznom kamatom koja na pojedine novčane iznose teče kako slijedi:

- na iznos od 902.048,07 Kn od 01. rujna 1998. godine pa do isplate,
- na iznos od 121.710,94 Kn od 03. listopada 1998. godine pa do isplate,
- na iznos od 296.347,13 Kn od 15. studenoga 2000. godine pa do isplate,

i to do dana 31. prosinca 2007. godine, po stopi propisanoj Zakonom o zateznoj kamati i Uredbom o visini stope zatezne kamate, a od 01. siječnja 2008. godine do dana 31. srpnja 2015. godine po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanoj za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. godine po stopi zateznih kamata koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena."

III Nalaže se tuženiku, u roku od 15 dana, naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 121.140,00 kuna.

Obrazloženje

Tužitelj je dana 16. studenog 2000. godine u svojstvu ovrhovoditelja podnio Općinskom sudu u Makarskoj prijedlog za ovrhu protiv tuženice kao ovršenika radi isplate iznosa od 1.529.008, 66 kuna s pripadajućom kamatom na pojedine novčane iznose, sve na temelju vjerodostojne isprave. Tužitelj u prijedlogu navodi da potražuje od tuženice novčanu tražbinu u ukupnom iznosu od 1.529.008, 66 kuna po osnovi neplaćenih računa i obračunatih kamata, koji dug je u cijelosti dospio, a tuženica ga nije podmirila.

Općinski sud u Makarskoj je rješenjem o ovrsi pod poslovnim brojem Ovr-748/00 od 24. studenog 2000. godine odredio predloženu ovrhu, te tužitelju odredio trošak ovršnog postupka u iznosu od 15.590,00 kuna.

Protiv citiranog rješenja o ovrsi tuženica je pravodobno izjavila prigovor u kojem je navela da ne duguje tužitelju iznos od 1.529.008,66 kn jer više ne postoji obvezni odnos između tužitelja i tuženice. Naime, da je tuženica bila u obvezi podmiriti tužitelju za preuzeto ulje iznos od 2.928.976,75 kuna. Međutim, da je to svoje potraživanje tužitelj ustupio tvrtki "Nama" d.d. Zagreb, dana 10. kolovoza 1999. godine tako da je zaključenjem ugovora o preuzimanju duga između ravnateljstva za robne zalihe Ministarstva gospodarstva, "Name" d.d. Zagreb i "Olme" d.d. Makarska, obveznopravni odnos između tužitelja i tuženice prestao a samim time i obveza tuženice na bilo kakvu isplatu tužitelju. Temeljem navedenog ugovora, "Nama" d.d. Zagreb je sa tuženicom zaključila ugovor o prodaji robe kojom se tuženica obvezala tvrtki "Nama" d.d. Zagreb isporučivati robu koju bi ova umjesto tuženici plaćala Ravnateljstvu za robne zalihe, odnosno tužitelju. Nadalje, da je temeljem tog ugovora tuženica i isporučila tvrtki "Nama" d.d. Zagreb ukupno robe u vrijednosti od 1.482.923,42 kune, što tužitelj niti ne spori, tako da od tuženice potražuje preostali iznos i to 1.529.008,66 kuna. Međutim, da tuženica nije u obvezi isplatiti taj iznos tužitelju jer se obvezni odnos među njima ugasio temeljem ugovora o preuzimanju duga.

Nakon izjavljenog prigovora, Općinski sud u Makarskoj je rješenjem pod poslovnim brojem Ovr-748/00 od 28. veljače 2001. godine stavio izvan snage citirano rješenje o ovrsi u dijelu kojim je određena ovrha, uz ukidanje provedenih radnji, pa je postupak nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

U nastavku postupka tužitelj je ustrajao u navodima da nije prestala obveza tuženice prema RH Ministarstvu gospodarstva. Tužitelj je naveo da je točno da je sklopljen Ugovor o preuzimanju duga od 10. kolovoza 1999. godine između Ministarstva gospodarstva RH- Ravnateljstva za robne zalihe, "Name" i "Olme", te da obveza "Olme" d.d. prema tužitelju prestaje isporukom robe "Nami". Nadalje, da je tuženica "Olma" d.d. Makarska izvršila djelomičnu isporuku robe po citiranom Ugovoru o preuzimanju duga i to u vrijednosti od 1.394.562,00 kuna, dok za preostali iznos za koji je sklopljen ugovor o preuzimanju duga tuženik nije izvršio isporuku, pa nije prestala tuženikova obveza prema RH Ministarstvu gospodarstva. Tužitelj je dostavio u spis specifikacije računa po ugovoru o preuzimanju duga ra robu koju je tuženica isporučila (list 64-70).

U odnosu na ove navode tužitelja, tuženica je istaknula da je upitno duguje li tuženica predmetno ulje Ministarstvu gospodarstva ili "Nami" d.d.. Nadalje, da nije sporno da određena količina ulja koja se nalazila na skladištu tuženice nikada nije isporučena. Nadalje, da je pred Trgovačkim sudom u Splitu u tijeku postupak po tužitelju "Minčeta trade" d.o.o. Dubrovnik radi isplate 273.000,00 kuna na ime protuvrijednosti 20 835 l rafiniranog suncokretovog ulja, a za koji iznos tuženicu tereti i tužitelj u ovom predmetu. Stoga je potrebno utvrditi je li tužitelj prijavio tražbinu u stečajnom postupku "Name" odnosno predstavlja li naprijed navedeni iznos potraživanje RH- Ravnateljstva kao stečajnog vjerovnika prema "Nami", a istodobno i prema tuženiku.

U nastavku postupka tuženica je predlagala odgode ročišta navodeći da je u tijeku realizacija kredita za tuženicu, pa postoji mogućnost da se dogovori dinamika otplaćivanja predmetnog dugovanja.

U provedenom postupku sud je pružio strankama mogućnost izjašnjavanja te je izveo dokaz pregledom izvoda iz poslovnih knjiga Ministarstva gospodarstva-Ravnateljstva za robne zalihe na dan 25. listopada 2000. godine, pregledom Ugovora o kupoprodaji od 29. travnja 1998. godine, pregledom Obračuna kamata Ministarstva gospodarstva, Ravnateljstva za robne zalihe, pregledom računa broj 309, 307, 342, pregledom Obračuna kamata, pregledom Ugovora o preuzimanju duga, pregledom Ugovora o prodaji robe broj P-1/15-43/99 od 27. rujna 1999. godine, pregledom specifikacija računa po Ugovoru o preuzimanju duga od 10. kolovoza 1999. godine, pregledom dopisa tuženice od 15. veljače 2007. godine, pregledom dopisa tuženika (prijedloga nagodbe) od 22. siječnja 2007. godine.

Nakon tako provedenog postupka Općinski sud u Makarskoj je dana 20. srpnja 2007. godine donio presudu pod poslovnim brojem V-P-274/01 (list 85-88) kojom je održao na snazi rješenje o ovrsi Općinskog suda u Makarskoj broj Ovr-748/00 od 20. studenog 2000. godine kojim je naloženo tuženici da isplati tužitelju iznos od 1.529.008,66 kuna sa zakonskom zateznom kamatom koja je pobliže označena u izreci te presude, te je naložio tuženici naknaditi tužitelju trošak ovršnog postupka.

Odlučujući o žalbi tuženice Županijski sud u Splitu je dana 5. ožujka 2010. godine donio rješenje pod poslovnim brojem GŽ-1145/08 kojim je ukinuo presudu Općinskog suda u Makarskoj i predmet vratio ovom sudu na ponovno suđenje (list 95-97).

U ponovljenom postupku sud je ponovno izveo sve dokaze, te dodatno izveo dokaz financijskim vještačenjem putem stalnog sudskog vještaka za knjigovodstvo i financije Jere Brkana, dipl. oec, te pregledom nalaza i mišljenja vještaka od 29. rujna 2011. godine.

Na ročištu održanom dana 21. svibnja 2012. godine (list 146) tužitelj je izjavio da specificira tužbeni zahtjev sukladno nalazu i mišljenju vještaka na način da je tuženica dužna namiriti tužitelju tražbinu u iznosu od 1. 320.106,14 kuna sa zakonskom zateznom kamatom koja na pojedine novčane iznose teče kako slijedi:

- na iznos od 902.048,07 kuna od 1. rujna 1998. godine,
- na iznos od 121.710,94 kune od 3. listopada 1998. godine,
- na iznos od 296.347,13 kuna od 15. studenog 2000. godine, pa sve do isplate.

Tuženica je izjavila da smanjenje tužbenog zahtjeva od strane tužitelja ima učinak djelomičnog povlačenja tužbe, te da se tom povlačenju ne protivi, s tim da potražuje troškove postupka kako je to tuženica specificirala u podnesku od 12. lipnja 2012. godine (list 147).

Nakon toga Općinski sud u Makarskoj donio je presudu pod posl. brojem P-377/10 od 18. srpnja 2012. godine kojom je djelomično održao na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Općinskog suda u Makarskoj broj Ovr-748/00 od 24. studenog 2000. godine i to u dijelu kojim je naloženo tuženici da isplati tužiteljici iznos od 1.320.106,14 kn sa zateznom kamatom koja teče: -na iznos od 902.048,07 kuna od 1. rujna 1998. godine, na iznos od 121.710,94 kune od 3. listopada 1998. godine, na iznos od 296.347,13 kuna od 15. studenog 2000. godine, pa sve do isplate, po stopi pobliže navedenoj u izreci te presude, kao i u dijelu troška ovršnog postupka za iznos od 15.590,00 kn. U ostalom dijelu ukinut je platni nalog sadržan u istom rješenju o ovrsi. Ujedno je naloženo tuženici da naknadi tužiteljici trošak parničnog postupka u iznosu od 123.140,00 kn.

Odlučujući o žalbi tuženice, Županijski sud u Splitu je dana 19. studenog 2015. godine donio rješenje pod brojem Gžp-609/14 kojim je ukinuo presudu Općinskog suda u Makarskoj i predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

U ponovljenom postupku koji se sada vodi pod posl. brojem P-11606/2015 sud je ponovno izveo sve naprijed navedene dokaze, te dodatno izveo dokaz pregledom dopisa Olme d.d. Makarska u predmetu "Prijedloga za postizanje izvansudske nagodbe" od 13. listopada 2016. godine, te na ročištu dana 10. studenog 2016. godine zaključio glavnu raspravu.

Stranke su popisale trošak parničnog postupka.

Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

Imajući u vidu navode Županijskog suda u Splitu u rješenju Gžp-609/14 od 19. studenog 2015. godine sud je, primjenom odredbe članka 451. stavak 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14, dalje: ZPP) ukinuo platni nalog iz rješenja o ovrsi Općinskog suda u Makarskoj posl. broj Ovr-784/00 od 24. studenog 2000. godine te nastavno odlučio kondenatornom presudom na način kako glasi pod točkom II izreke ove presude.

Pregledom Ugovora o kupoprodaji od 29. travnja 1988. godine (list 4-6) je utvrđeno da isti zaključen između Ministarstva gospodarstva- Ravnateljstva za robne zalihe, Zagreb i tuženice "Olme " d.d. Makarska kao kupca. Predmet tog ugovora je sirovo degumirano suncokretovo ulje tarifne oznake 1512.11 (članak 1. i 2. ugovora). Stranke su ugovorile i prodajnu cijenu – članci 1., 5. i 6. ugovora.

Tuženica je tijekom postupka učinila nespornim činjenicu da je sklopila naprijed navedeni ugovor, kao i činjenicu da je preuzela obvezu kako stoji u ugovoru.

Međutim, tuženica je isticala da se te obveze oslobodila kada je tužitelj svoje potraživanje ustupio "Nami" d.d. Zagreb ugovorom od 10. kolovoza 1999. godine.

Pregledom Ugovora o preuzimanju duga od 10. kolovoza 1999. godine (list 28-29) je utvrđeno da je isti zaključen između Ministarstva gospodarstva-Ravnateljstva za robne zalihe, Zagreb, "Name" d.d. Zagreb i " Olme" d.d. Makarska. Odredbom članka 1. ugovora je utvrđeno da na dan 10. kolovoza 1999. godine dugovanje tuženice prema Ministarstvu gospodarstva-Ravnateljstvu za robne zalihe iznosi 2. 928.976,75 kuna. Odredbom članka 2. ugovora je utvrđeno da se "Nama" d.d. Zagreb kao preuzimatelj duga obvezuje preuzeti navedeni dug. Nadalje, tuženica se obvezuje izvršiti isporuku roba "Nami" Zagreb u visini navedenog duga. Danom isporuke robe " Nami" Zagreb i ispostavljanjem računa , prestaje obveza tuženice prema Ministarstvu gospodarstva- Ravnateljstvu za robne zalihe i obračun zakonskih zateznih kamata. Tuženica se obvezala dostavljati Ministarstvu gospodarstva – Ravnateljstvu za robne zalihe specifikaciju i ovjerene preslike ispostavljenih računa za isporučenu robu "Nami" Zagreb, odmah po ispostavljanju računa.

Tužitelj je naveo da tuženica nije, ni temeljem ugovora o preuzimanju duga od 10. kolovoza 1999. godine, izvršila dužna plaćanja, zbog čega je tužitelj na temelju izvoda iz poslovnih knjiga zatražio naplatu dužnog iznosa.

Tuženica nije osporila ove navode tužitelja već je u nastavku postupka predlagala da sud postupi prema uputi Županijskog suda u Splitu, te utvrdi iz kojih pravnih osnova tužitelj ostvaruje pravo na traženu isplatu, kao i na koji način je tužitelj izvršio obračun zatezne kamate.

Na te okolnosti sud je izveo dokaz financijskim vještačenjem putem stalnog sudskog vještaka za knjigovodstvo i financije Jere Brkana, dipl.oec.

Vještak je dana 29. rujna 2011. godine dostavio pisani nalaz i mišljenje, na koje stranke nisu imale primjedbi ni prigovora.

Pregledom nalaza i mišljenja vještaka Jere Brkana (list 121-142) utvrđeno je sljedeće:

Tužitelj je utužio potraživanje u ukupnom iznosu od 1.529.008,66 kuna i to po osnovu:
a)računa:

-računa br. 307 od 26. kolovoza 1998. godine u iznosu od 154.588,39 kuna

-računa br. 309 od 26. kolovoza 1998. godine u iznosu od 747.459,68 kuna

-računa br. 342 od 25. rujna 1998. godine u iznosu od 121.710,94 kune.

Vještak je dao pregled utuženih računa za isporučenu robu, plaćanje tih računa i obračun zateznih kamata na plaćene račune sa zakašnjenjem (list 122-123), te je naveo da je plaćen samo dio računa br. 307 u iznosu od 476.121,23 kune, a ostatak duga po tom računu iznosi 154.588,39 kuna. Na plaćeni iznos od 476.121,23 kune sa zakašnjenjem obračunate su zatezne kamate u iznosu od 123.504,54 kuna. Obračun kamata je izvršen primjenom

jednostavnog kamatnog računa da dospjelu glavnici bez pripisa zatezne kamate glavnici istekom obračunskog razdoblja. Za neplaćene račune se nisu obračunale zatezne kamate jer iste teku od dana dospeljeća plaćanja računa do dana plaćanja.

b) zateznih kamata:

- obračun kamata br. 432 u iznosu od 252.670,09 kuna
- obračun kamata br. 59 u iznosu od 3.392,58 kuna
- obračun kamata br. 60 u iznosu od 83.661,24 kuna i
- obračun kamata br. 144 u iznosu od 165.525,74 kune.

Na temelju utvrđenih datuma dospeljeća plaćanja računa i datuma plaćanja računa utvrđeni su dani kašnjenja plaćanja računa. Za zakašnjenja plaćanja obračunate su zakonske zatezne kamate i to po propisanim stopama zateznih kamata od 18% godišnje i primjenom konformnog načina obračuna kamata za razdoblja kraća od godinu dana, a za razdoblja duža od godinu dana primijenjen je jednostavni kamatni račun za dospjelu glavnici bez pripisa kamata glavnici istekom obračunskog razdoblja. Vještak je dao pregled računa po kojima su obračunate kamate (list 124-131). Ukupno obračuna kamate po navedenim računima obračunate od dana dospeljeća do dana plaćanja iznose 315.788,97 kuna. Tužitelj je ovrhom od 3. listopada 2000. godine ovršio sa računa tuženice ukupno 142.946,38 kuna i to po osnovu kamata i troškova ovrhe. S obzirom na iznijeto, iznos obračunatih kamata od 315.788,97 kuna potrebno je umanjiti za iznos od 142.946,38 kuna, pa ostaje dug po kamatama u iznosu od 172.842,59 kuna.

Vještak je u svom zaključku naveo sljedeće:

Ukupan dug po svim osnovama iznosi 1.320.106,14 kuna, a sastoji se od:

- duga za neplaćene račune u iznosu od 1.023.759,01 kunu
- duga za kamate po dijelu plaćenog računa br. 307 u iznosu od 123.504,54 kune i
- duga za zatezne kamate na plaćene račune u iznosu od 172.842,59 kuna.

Dugovanje po računima se odnosi, kao što je već naprijed navedeno, na račune br. 307, br. 309 i br. 342. Na dio plaćenog računa br. 307, a zbog zakašnjenja plaćanja, zatezne kamate iznose 123.504,54 kune. Zatezne kamate po plaćenim računima, umanjene za iznos naplaćen ovrhom od 3. listopada 2000. godine, iznose 172.842,59 Kuna.

Sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Jere Brkana, jer je isti stručan, a stranke nisu imale primjedbi ni prigovora na tako izrađeni nalaz i mišljenje.

Tužitelj je na glavnoj raspravi dana 21. svibnja 2012. g. uredio – specificirao tužbeni zahtjev sukladno dostavljenom nalazu i mišljenju vještaka, pa stoga nije osnovan navod tuženice da se radi o djelomičnom povlačenju tužbe, zbog čega sud nije prihvatio zahtjev tuženice za naknadu parničnog troška.

Iz svega naprijed navedenog je razvidno da su tužitelj i tuženica sklapanjem ugovora o kupoprodaji od 29. travnja 1998. godine zasnovale obveznopravni odnos, te su se stranke obvezale izvršiti svoje obveze kako je navedeno u tom ugovoru.

Odredbom čl. 17. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 107/95, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01, dalje u tekstu ZOO/91) koji Zakon valja primijeniti na konkretan slučaj temeljem odredbe čl. 1163. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05 i 41/08-dalje: ZOO/05) propisano je da su sudionici u obveznom odnosu dužni izvršiti svoju obvezu i odgovorni su za njezino ispunjenje. Obveza se može ugasiti samo suglasnošću volja stranaka u obveznom odnosu ili na temelju Zakona. Tom odredbom je izraženo načelo poštivanja discipline u ispunjavanju obveza koje vrijede za sve sudionike obveznog odnosa.

Nadalje, odredbom članka 277. st. 1. ZOO/91 je propisano da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, osim glavnice, i zateznu kamatu po stopi utvrđenoj zakonom.

Među strankama nije sporno da je tužitelj izvršio svoju obvezu. U odnosu na obvezu tuženice, utvrđeno je da je sklopljen i ugovor o preuzimanju duga dana 10. kolovoza 1999. godine, kojim je upravo utvrđeno da dugovanje tuženice prema tužitelju na dan 10. kolovoza 1999. g. iznosi 2.928.976,75 kuna. Nadalje je utvrđeno, da tuženica nije izvršila svoju obvezu ni iz ugovora o preuzimanju duga. Naime, prema sadržaju ugovora od 10. kolovoza 1999. g., obveza tuženice prema tužitelju prestaje danom isporuke robe, a u visini prema ispostavljenim računima. I sama tuženica je potvrdila da nije izvršila isporuku robe, pa u tom dijelu nije prestala njezina obveza prema tužitelju. Treba istaknuti i da samim sklapanjem ugovora od 10. kolovoza 1999. godine nije došlo do oslobođanja tuženice od predmetne novčane obveze-članak 446.-453.ZOO/91. Stoga su u tom dijelu neosnovani prigovori tuženice.

Sukladno uputi Županijskog suda u Splitu iz rješenja poslovni broj GŽ-1145/08 od 5. ožujka 2010. g., ovaj sud je razlučio i utvrdio iz kojih pravnih osnova tužitelj ostvaruje pravo na traženu isplatu, što je sud po osnovama i po visini obrazložio u ovoj presudi, imajući u vidu prije svega nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za knjigovodstvo i financije Jere Brkana. Treba istaknuti da su sudionici u obveznom odnosu dužni izvršiti svoju obvezu i odgovorni su za njezino ispunjenje, sukladno odredbi članka 17. st. 1. ZOO/91. Kako tuženica nije dokazala da je podmirila predmetno dugovanje, niti da je njena obveza prestala, to je sud na temelju svih izvedenih dokaza, a posebno na izvršenom vještačenju, utvrdio potraživanje tužitelja osnovanim.

Kod nespornih utvrđenja o sadržaju ugovora od 10. kolovoza 1999. godine temeljem kojeg obveza tuženice prema tužitelju prestaje danom isporuke robe, a u visini prema ispostavljenim računima, te kod utvrđenja da je tuženica samo djelomično izvršila isporuku robe po navedenom ugovoru, nema mjesta zaključku da je obveza tuženice u cijelosti prestala, što je istaknuo i Županijski sud u Splitu u rješenju posl. broj Gžp-609/15 od 19. studenog 2015. godine. Dakle, Županijski sud u Splitu u navedenom rješenju navodi da je pravilno prvostupanjski sud otklonio prigovore kako nedostatka aktivne legitimacije na strani tužitelja, tako i prigovore ispunjenja obveze.

U odnosu pak na visinu predmetne novčane obveze, a kod utvrđenja da se dio iste odnosi na obračunate zakonske zatezne kamate koje su utužene u apsolutnom iznosu, Županijski sud u Splitu navodi da tuženica neosnovano osporava takvu mogućnost utuženja zateznih kamata. Međutim, Županijski sud navodi da valja voditi računa, i na to skreće pozornost prvostupanjskom sudu, da se u smislu odredbe članka 279. stavak 2. ZOO/91 na iznos neisplaćene kamate može zahtijevati zatezna kamata od dana kad je sudu podnesen zahtjev za njenu isplatu, ali se procesne (zatezne) kamate iz članka 279. stavak 2. ZOO/91 na dospjele zatezne kamate ne mogu zahtijevati sve dok ne prestane glavno novčano potraživanje iz kojega proizlaze zatezne kamate, pa i kad su zatezne kamate obračunate i utužene u apsolutnom iznosu.

Sud je u ponovljenom postupku vodio računa o pravilnoj primjeni odredaba iz članka 279. stavak 2. ZOO/91 pa je u tom smislu donio odluku kao pod točkom II ove izreke.

Naime, stalni sudski vještak Jere Brkan u svom nalazu i mišljenju je naveo da se kamate sastoje od duga za kamate po dijelu plaćenog računa broj 307 u iznosu od 123.504,54 kn i duga za zatezne kamate na plaćene račune u iznosu od 172.842,59 kn. Dakle, ukupan iznos neisplaćenih kamata na plaćene račune sa zakašnjenjem iznosi 296.347,13 kn. Upravo je tužiteljica zatražila isplatu navedenog iznosa, zahtijevajući zateznu kamatu od 15. studenog 2000. godine pa do isplate. Ovo je pravilno jer se za iznos neisplaćene kamate može zahtijevati zatezna kamata od dana kad je sudu podnesen zahtjev za njenu isplatu, a kako je tužitelj pokrenuo postupak protiv tuženice dana 13. studenog 2000. godine, to tužitelju pripadaju zatezne kamate upravo onako kako su i zatražene.

Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi članka 154. stavka 1. i članka 163. ZPP, te je tužitelju sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika

("Narodne novine" broj 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15, dalje u tekstu: Tarifi) priznat trošak zastupanja na ročištima 31. ožujka 2006. godine, 17. svibnja 2006. godine, 18. srpnja 2007. godine, 8. srpnja 2010. godine, 18. studenog 2010. godine i 19. siječnja 2011. godine, svako po 1529 bodova temeljem Tbr. 9. toč. 1. Tarife, za zastupanje na ročištima 21. svibnja 2012. godine i 4. srpnja 2012. godine, svako po 1320 bodova temeljem Tbr. 9. toč. 1. Tarife, za zastupanje na ročištima 24. veljače 2016. godine, 6. travnja 2016. godine, 6. lipnja 2016. godine, 24. kolovoza 2016. godine i 10. studenog 2016. godine, svako po 50 bodova temeljem Tbr. 9. t. 5. Tarife, dakle ukupno 12064 boda, što s obzirom na vrijednost boda (10,00 kuna) daje iznos od 120.640,00 kn. Nadalje, tužitelju je na ovaj iznos valjalo priznati i trošak financijskog vještačenja u iznosu od 5.000,00 kuna, pa je tako tužitelju dosuđen ukupan trošak u iznosu od 121.140,00 kn. Stoga je odlučeno kao pod točkom III izreke ove presude.

U Makarskoj 8. prosinca 2016. godine

S U D A C

Marijana Visković v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, u roku od 15 dana od dana primitka pismenog otpravka ove presude.

OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA

DETALJAN OBRAČUN*

Stavka	Napomena	Od	Do	Dana	Stopa	Uplate	Glavnica	Kamata	Ukupno
-	-	-	-	-	-	-	-	-	
GLAVNICA	s dospeljem	08.12.2016	11.04.2018				121.400,00		
-	teče od :	-	-	-	-	-	-	-	
KAMATE		09.12.2016	31.12.2016	23	9.88 %		121.400,00	753,74	
KAMATE		01.01.2017	30.06.2017	181	9.68 %		121.400,00	6.581,21	
KAMATE		01.07.2017	31.12.2017	184	9.41 %		121.400,00	12.340,02	
KAMATE		01.01.2018	11.04.2018	101	9.09 %		121.400,00	15.393,62	
DUGOVANJE	po stavci								136.793,62
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	GLAVNICA	KAMATA	UKUPNO
ZAVRŠNO							121.400,00	15.393,62	<u>136.793,62</u>
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====

147

ZA BRANKU
SOLIC

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Stalna služba u Makarskoj
Makarska

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO U SPLITU
STALNA SLUŽBA U MAKARSKOJ
primljena neposredno poštom

74 P-10699/15

06-03-2018

obročna preporučena na pošti

dana

P-DU-502104

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Splitu Stalna služba u Makarskoj, po sucu tog suda Barbari Mendeš, u pravnoj stvari tužitelja Olma d.d. Makarska, Franjevački put 14, MBS: 060005465, OIB: 25476351417, zastupan po punomoćniku Tomislavu Zoriću, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Republike Hrvatske, Ministarstvo obrane, zastupanog po Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu, Stalna služba u Makarskoj, radi utvrđenja, nakon održane glavne i javne rasprave dana 19. siječnja 2018. godine, u nazočnosti zz Petra Jukića, zamjenika u ODO Split, Stalna služba u Makarskoj i izočnosti uredno pozvanog pun. tužitelja, na ročištu za objavu presude dana 6. ožujka 2018. godine,

presudio je

I/ Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Utvrđuje se da je tužitelj „Olma“ d.d. Makarska, Franjevački put 14, jedini i isključivi vlasnik čestice zemljišta 401/2 površine 6.245 m², upisane u ZU 1762 k.o. Makarska-Makar, pa je tužitelj dioničko društvo „Olma“ d.d. Makarska, temeljem ove presude ovlašten zatražiti i postići u Zemljišnim knjigama u ZU 1762 k.o. Makarska-Makar, uknjižbu prava vlasništva čestice zemljišta 401/2 površine 6.245 m², na svoje ime za cijelo, uz istodobno brisanje toga prava s imena tuženika, to jest uz istodobno brisanje društvenog vlasništva kako je tamo upisano, što je tuženik dužan trpjeti.“

II/ Nalaže se tužitelju, u roku 15 dana, naknaditi tuženiku, na ime troškova parničnog postupka iznos od 11.062,50 kn, dok se za više zatraženi iznos naknade troškova parničnog postupka, u iznosu od 24.487,50 kn, zahtjev tuženika odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

Tužitelj je kod ovog suda, kao stvarno i mjesno nadležnog, dana 18. listopada 2002. god., ustao tužbom protiv tuženika, u kojoj navodi da je tužitelj isključivi i jedini vlasnik i posjednik čest. zem. 401/2 površine 6245 m², upisane u ZU 1762 k.o. Makarska – Makar, a koje vlasništvo je stekao od svog pravnog prednika „Uljara“ s.p.o. Makarska, čiji je pravni prednik tadašnje društveno poduzeće „Uljara“ poljoprivredno dobro –Makarska to pravo stekla na temelju kupoprodajnog ugovora br. Z-557/64 od 28. listopada 1964.g od., dakle kupnjom od fizičkih osoba i to Tome i Frane Bilića, te Stipe Prgometa. Pravni prednik

148

i prenesena u korist zemljišnog fonda Agrarne reforme i kolonizacije, te je u ZU 1762 k.o. Makarska-Makar upisana kao Društveno vlasništvo. Tužitelj nadalje navodi da je Ugovorom o kupoprodaji od 28. listopada 1964.g od. između Bilić Tome i Bilić Frane pok. Jakova, kao prodavatelja, a kojima je pravo vlasništva sporne nekretnine priznato u agrarnom postupku i pravnog prednika tužitelja Poljoprivrednog dobra „Uljara“ Makarska, a kom ugovoru je pristupio i Stipe Prgomet, koji je prethodno bio u dogovoru sa Tomom i Franom Bilić oko kupnje navedene nekretnine, tužitelj je postao vlasnikom sporne nekretnine, a sve to uz suglasnost Skupštine Općine Makarska, a što je sve utvrđeno u postupku tog suda u predmetima br. P-438/71 i P-108/92. Navodi da je čest. zem. 401/2 k.o. Makarska-Makar u dijelu površine 6245 m² od revizije Katastra 1953-1956 godine upisana u P.L. 689 kao općenarodna imovina Makarska, kulture maslinik, dok je drugi dio nekretnine površine 1020m² u O.L. 151 od 1956. do 1961. god. bio upisan na Glavina Tomu pok. Ante, a kasnije na njegove nasljednike. Od 1971. do 1975. godine na području k.o. Makarska je vršen nova katastarska izmjera koja je postala službena dana 1. travnja 1976. godina, prema kojoj je sporna čest. zem. 401/2 dobila nove oznake 2454 površine 5568 m² (4568 m² kulture maslinik i 1000 m² pašnjak), te čest. zem. 2455 k.o. Makarska-Makar površine 1242 m², kulture pašnjak. Obje ove nekretnine upisane su u posjedovnom listu 1942 na ime pravnog prednika tužitelja „Zvijezda“ Tvornica ulja Zagreb, Pogon Makarska, koje stanje je i danas upisano. Tužitelj „Olma“ d.d. Makarska je pravni slijednik bivše „Uljare“ Makarska. Navodi da je Župni ured Sv. Marka u Makarskoj, koji nije ni fizička ni pravna osoba, a niti je bio aktivno legitimiran, dana 26. kolovoza 1996.gdd. podnio zahtjev Županiji Splitsko-dalmatinskoj, Uredu za imovinsko-pravne poslove, Ispostava Makarska, za utvrđenje prestanka društvenog vlasništva na spornoj čest. zem. 401/2 ZU 1762 k.o. Makarska-Makar, koji organ je bez učešća tužitelja u tom postupku, donio Rješenje klasa: UP-IO-943-01/96-01/96-01/88 BV Urbroj: 2181-08/4-97-5, kojim utvrđuje da je prestalo društveno vlasništvo na predmetnoj nekretnini i da se ista vraća u vlasništvo tuženika pod 1), pri čemu je u obrazloženju rješenja pogrešno navedeno da bi sporno zemljište bilo preneseno u društveno vlasništvo temeljem Odluke o prijenosu u društveno vlasništvo građevinskog zemljišta na području Grada Makarske (Glasnik br. 1/82, 10/82) jer je ovo zemljište, u društveno vlasništvo preneseno temeljem Odluke Kotarske komisije za agrarnu reformu i kolonizaciju u Makarskoj 1948. god. i temeljem koje Odluke je u zemljišnoj knjizi i upisano kao društveno vlasništvo. Pogrešno je navedeno i da zemljište nije davano na korištenje drugim osobama, pa da se pretpostavlja da nije ni privedeno namjeni, jer je ovo zemljište još 1962.g od. prešlo u vlasništvo pravnog prednika tužitelja Stanici za maslinarstvo u Makarskoj. Tužitelj stoga navodi da preko svojih pravnih prednika, predmetno zemljište drži u neometanom posjedu i koristi kao svoje sve od 1962. god., i na istom je upisano kao posjednik. Tužitelj nadalje ističe da se naprijed navedeno rješenje pogrešno poziva na odredbu čl. 4a Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o građevinskom zemljištu (Narodne Novine br. 53/90), jer se ta zakonska odredba odnosi isključivo na zemljišta koja nisu privedena namjeni i koja su u društveno vlasništvo prenesena odlukama skupštine općina nakon 22. veljače 1974.god., jer je preneseno u društveno vlasništvo temeljem Odluke Kotarske Komisije do 16. ožujke 1948. god. i ono je od 1962. god. u vlasništvu pravnih prednika tužitelja i privedeno je namjeni, jer tužitelja sve od tada do danas na istom uzgaja i ubire masline. Tužitelj je ishodio pravomoćnu presudu tog suda br. P-843/02 od 2. prosinca 2002. god. kojom je u odnosu na Republiku Hrvatsku utvrđeno da je vlasnik sporne nekretnine, ali je zemljišnoknjižni odjel suda rješenjem br. Z-37/03 od 28. srpnja 2003. god. odbio istu provesti s obrazloženjem „...jer ne odgovara knjižni prednik“, na k oje rješenje je tužitelj izjavio žalbu o kojoj još nije odlučeno. Ova presuda iako se odnosi na Republiku Hrvatsku ukazuje an opravdanost tužiteljeva zahtjeva. Tužitelju je pravomoćnim rješenjem ovog suda br. P-403/91 od 23. srpnja 1991. god. pružena i posjedovna zaštite protiv tuženog Marijana Prgometa, koji je tužitelja ometao u posljednjem

tužitelja „Uljara“ poljoprivredno dobro u Makarskoj je kao društveno poduzeće, predmetno zemljište koje je tada imalo status poljoprivrednog zemljišta, steklo naplatnim pravnim poslom, tako da tužitelj temeljem čl. 67. Zakona o poljoprivrednom zemljištu (Narodne Novine br. 66/01) ima pravo zahtijevati uključenje te nekretnine u svoj temeljni kapital. Pošto je tužitelj prilikom pretvorbe i privatizacije već uključio poljoprivrednu kulturu - maslinik na predmetnom zemljištu u svoj temeljni kapital, te donio i odluku o povećanju tog kapitala za procijenjenu vrijednost toga zemljišta, to tužitelju sada pripada isključivo pravo vlasništva na predmetnoj nekretnini po Zakonu, a na temelju već ranije stečenih prava tužiteljevog prednika po kupoprodajnom ugovoru Z-557/64 od 28. listopada 1964. god. Kako u zemljišnim knjigama nije izvršen upis prava vlasništva u korist tužiteljevog pravnog prednika, nego još uvijek stoji upisano Društveno vlasništvo, tužitelj obzirom da želi uskladiti tk stanje sa stvarnim stanjem, a nema ispravu koja bi bila podobna za upis prava vlasništva navedene nekretnine u tk na svoje ime, to on ustaje predmetnom tužbom kako bi se utvrdio isključivim vlasnikom nekretnine označene kao čest. zem. 401/2 ZU 1762 k.o. Makarska-Makar.

Tužena u svom odgovoru na tužbu danom na ročištu dana 21. studenog 2002. god. navodi da se opreza radi protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, da je istina da prema općepriznatom pravnom gledištu na zemljištu i kulturi može postojati samo jedno vlasništvo, da je negdje 1930. god. postojao izuzetak na području Dalmacije i Hercegovine, da se moglo voditi dvojno vlasništvo i to na kulturi - voćnjaku i na zemljištu, ali u tom slučaju to je moralo biti evidentirano i u zemljišnoj knjizi, što ovdje nije slučaj. U spisu nedostaje osnovni dokaz, a to je uvjerenje HFP iz kojeg bi se vidjelo što je sve ušlo u kapital poduzeća - tužitelj, pa stoga predlaže uvid u spis.

U predmetnoj pravnoj stvari, prvostupanjski sud je presudom posl. br. P-843/02 od 2. prosinca 2002. god., odlučio o tužbenom zahtjevu tužitelja, na način da je tužbeni zahtjev tužitelja prihvaćen kao osnovan, koja je postala pravomoćna dana 31. prosinca 2002. god., nakon čega je dana 14. siječnja 2004. god. podnesen prijedlog tužene Republike Hrvatske za ponavljanje postupka, koji je prihvaćen raspravnim rješenjem posl. br. P-843/02 od 4. ožujka 2004. god., te je ukinuta presuda P-843/02, i odlučeno je da se postupak nastavlja pod posl. br. P- 217/04, koji je posebnim rješenjem pripojen spisu P-906/03 radi zajedničkog raspravljanja i donošenja jedinstvene odluke.

Naime, posl. br. P-906/03, podnesena je tužba tužitelja Olma d.d. protiv tuženika pod 1) Upraviteljstva dobara bivših Filipovaca u Makarskoj, pod 2) Grada Makarske, pod 3) nikole Gilića iz Makarske, te tuženika pod 4) „Abacus“ d.o.o., radi utvrđenja prava vlasništva na nekretnini koja je predmet i ovog postupka čest. zem. 401/2 ZU 1762 k.o. Makarska - Makar.

Tužitelj u toj tužbi koja se vodila pod posl. br. P-906/03 u odnosu na označene tuženike pod 1) do 4) navodi da je čest. zem. 401/2 (prema novoj kat izmjeri čest. zem. 2454 i 2455) ZU 3208 k.o. Makarska-Makar, u zemljišnoj knjizi suda upisana na tuženiku pod 1) za 3865/6265 dijela, na tuženiku pod 2) za 420/6265 dijela, i na tuženiku pod 3) za 1980/6265 dijela. Tužbom je obuhvaćen i tuženik pod 4) kao izvanknjižni suvlasnik dijela ove nekretnine u površini od 1980 m², a koji je Ugovorom o kupoprodaji br. 46/03 ovjeren kod javnog bilježnika Ante Barbića u Makarskoj dana 3. lipnja 2003. god. pod br. Ov-6084, 608, kupio od tuženika pod 3) Nikole Gilića pok. Jakova, a koji dio sporne nekretnine je u tom ugovoru označene kao čest. zem. 401/13, a koji je nastao parcelacijom čest. zem. 401/2 ZU 1762 k.o. Makarska-Makar. Ističe da je uknjižba predmetne nekretnine na tuženike pod 1), 2) i 3) pogrešna, a time je naprijed navedeni kupoprodaji ugovor ništav, jer tuženik nije bio vlasnik nekretnine koja je bila predmet tog ugovora. Naime, čest. zem. 401/2 k.o. Makarska je 1884. god. u ZU 412 upisana na tuženika pod 1) Upraviteljstvo dobara bivših Filipovaca Makarska, da je odlukom Kotarske komisije za agrarnu reformu i kolonizaciju u Makarskoj Reg. A.2530 od 16 ožujka 1948. god. nekretnina je oduzeta ranijem vlasniku (tuženiku pod 1)

mirnom posjedu sporne nekretnine. Nadalje je presudom br. P-438/71 od 24. prosinca 1971. god. sud odbio zahtjev tužitelja Marijana Prgometeta protiv tuženih pod 1) Tvornice ulja Zagreb – „Samostalni pogon „Uljara“ Makarska, 2) Bilić Frane pok. Jakova, 3) Bilić Tome pok. Jakova i 4) Prgomet Stipe, radi utvrđenja da je nevaljan i bez pravnog učinka Kupoprodajni ugovor zaključen dana 28. listopada 1964. godine između u tom postupku tuženika pod 1), 2) i 3), a kome je pristupio i njegov otac tuženik pod 4) a ukoliko se odnosi na njegov suvlasnički dio od $\frac{1}{2}$ na čest. zem. 401/2 k.o. Makarska. Protiv navedene presude Marijan Prgomet je podnio žalbu, koja je odbijena presudom Okružnog suda u Splitu br. Gž. 2144/72 od 2. veljače 1993. god. Isti je sud odlučujući po tužbi Marijana Prgometeta protiv pod 1) Poduzeća Uljara Makarska, 2) Općine Makarska i 3) Republike Hrvatska, presudom br. P-108/92 od 22. ožujka 1993. god., potvrđenom presudom Okružnog suda u Splitu br. Gž-1819/93 od 25. lipnja 1993. god. odbio tužbeni zahtjev tužitelja, radi utvrđenja da je on vlasnik za $\frac{1}{2}$ dijela sada sporne čest. zem. 401/2 ZU 1762 k.o. Makarska, jer je u tom postupku utvrđeno da je današnji tužitelj isključivi vlasnik ove nekretnine koju je stekao Kupoprodajnim ugovorom od 28. listopada 1964. godine od tadašnjih vlasnika Bilić Tome i Frane pok. Jakova uz suglasnost tužiteljeva oca Prgomet Stipe. Tužitelj je protiv drugostupanjske presude uložio reviziju koja je presudom br. Rev-895/1997 od 21. siječnja 1998. god. odbijena kao neosnovana. U tom je postupku nedvojbeno utvrđeno da je današnji tužitelj isključivi vlasnik sporne nekretnine, jer ju je stekao valjanim pravnim poslom od stvarni vlasnika. U tom je postupku zastupnik tužene pod 2) općine makarska na ročišnom zapisniku br. P-108/92 od 17. rujna 1998. god. u bitnom izjavio da je općina samo formalni suparničari jer je zemljište denacionalizirano, da je prvotuženi predmetno zemljište stekao kupoprodajom od privatne osobe da bi stvarno tuženik pod 1) (ovdje tužitelj) bio pasivno legitimiran u tom sporu jer je on stvarni i zemljišnoknjižni vlasnik i nositelj prava korištenja, te raspolaganja, s kojim zemljištem bez obzira na postojeće zakonske propise i sada slobodno raspolagati. Tužitelj nadalje u tužbi ističe da je Ugovorom o zamjeni nekretnina između Grada Makarska, ako vlasnika čest. zem. 1751/2 ZU 116 k.o. Makarska-Makar i Župe sv. Marka Ev. Iz Makarske, kao navodnog pravnog slijednika Upraviteljstva dobara bivših Filipovaca iz Makarske i navodnog vlasnika čest. zem. 401/2 ZU 1762 k.o. Makarska-Makar, ovjeren kod javnog bilježnika Ante Barbića u Makarskoj dana 23. ožujka pod brojem Ov-1798,01799/2000, Grad Makarska je dao Župi sv. Marka dio čest. zem. 1751/2 površine 2400 m², a Župa Sv. Marka je u zamjenu dala Gradu Makarska dio čest. zem. 401/2 k.o. Makarska-Makar u istoj površini. Tužitelj ističe da je ovaj ugovor o zamjeni pravno ništav jer Župa sv. Marka nije bila vlasnik ni posjednik čest. zem. 401/2, koju je dala u zamjenu Gradu Makarska, jer nikada u nikakvom postupku nije utvrđeno da bi ona bila pravni slijednik Upraviteljstva dobara bivših Filipovaca iz Makarske. Nadalje navedeni ugovor bio bi ništav i stoga jer je Upraviteljstvo dobara bivših Filipovaca na predmetno nekretnini uknjiženo temeljem nezakonitog rješenja Ureda za imovinskopravne poslove Ispostava Makarska od 27. siječnja 1997. god., kako je to ranije u historijatu navedeno, pa stoga Župa sv. Marka, na Grad Makarska nije mogla prenijeti pravo vlasništva navedene nekretnine jer nije bila vlasnica ista. A kada bi Župa sv. Marka uistinu bila pravna slijednica Upraviteljstva dobara bivših Filipovaca u Makarskoj i vlasnica sporne nekretnine, onda bi naprijed navedeni rješenjem Ureda za imovinskopravne poslove nekretnina bila vraćena njoj i upisana na njeno ime, a ne na ime Upraviteljstva dobara bivših Filipovaca. Nadalje navodi da je ugovorom o zamjeni nekretnina između Grada Makarska i Nikole Gilić iz Makarske, ovjeren kog javnog bilježnika Ante Barbića sa sjedištem u Makarskoj dana 16. ožujka 2000. god. pod br. OV-1635, 1636/2000, Grad Makarska dao Nikoli Giliću 1980 m² od sada sporne čest. zem. 401/2 ZU 1762 k.o. Makarska-Makar u zamjenu za njegovu čest. zem. 1751/3 ZU 1783 k.o. Makarska –Makar, a koji ugovor je također ništav jer Grad Makarska nije bio vlasnik dijela sporne nekretnine koju je dao u zamjenu Nikoli Giliću, koji se u zemljišnim knjigama na

14

predmetnoj čestici upisao za 1980/6265 dijela, i koji je kupoprodajnim ugovorom ovjerenim kod javnog bilježnika Ante Barbića sa sjedištem u Makarskoj dana 3. lipnja 2003. god., navedeni dio nekretnine prodao tuženiku pod 4) Abacus d.o.o., a koji ugovor još nije proveden u zemljišnoj knjizi, i koji ugovor je također ništav jer je tuženik pod 3) prodao dio sporne nekretnine tuženiku pod 4) koji je nekretninu stekao od nevlasnika. Tužitelj stoga ustaje predmetnom tužbom kako bi se u odnosu na tuženike utvrdio vlasnikom za cijelo čest. zem. 401/2 (kat. čest. 2454 i 2455) ZU 3208 k.o. Makarska - Makar. Tužitelj uz tužbu podnosi poseban prijedlog za izdavanje privremene mjere zabrane otuđenja ili bilo kakvog drugog opterećenja predmetne čest. zem. 401/2 (kat. čest. 2454 i 2455) ZU 3208 k.o. Makarska - Makar, sadržaja kao u izreci rješenja.

Iako u postupku P-906/03 nije doneseno posebno rješenje o spajanju spis P-217/04, nastavljeno je raspravljanje u postupku P-906/03, u kojem je kao tuženik pod 5) označena Republika Hrvatska.

U nastavku postupka, nakon što je spisu P-906/03 pripojen spis P-217/04, donesena je prvostupanjska odluka P-906/03 od 19. siječnja 2005. god. kojom je prihvaćen tužbeni zahtjev tužitelja kojim se utvrđuje naprama svim tuženicima da je tužitelj vlasnik za cijelo čest. zem. 401/2 (kat. čest. 2454 i 2455) ZU 3208 k.o. Makarska-Makar, za što su tuženici pod 1) 2) i 4) dužni izdati mu tabularnu ispravu, temeljem koje će pravo vlasništva navedene nekretnine u zemljišnoj knjizi suda upisati na svoje ime, uz istodobni izbris suvlasničkih dijelova tuženika pod 1, 2, i 3, ili će u protivnom tu ispravu zamijeniti ova presuda u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe. U odluci o trošku naloženo je tuženicima naknaditi tužitelju iznos od 30.692,00 kn. Nadalje je rješenjem prihvaćen prijedlog tužitelja za izdavanje privremene mjere kojom je tuženicima zabranjeno otuđenje ili bilo kakvo opterećenje čest. zem. 401/2 ZU 3208 k.o. Makarska-Makar.

Postupajući po žalbi tuženika pod 1), 4) i 5) Županijski sud u Splitu rješenjem posl. br. Gž-4004/05 od 17. travnja 2007. god. ukinuo je presudu i rješenje prvostupanjskog suda P-906/03 od 19. siječnja 2005. god. i predmet je vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno raspravljanje i odluku.

Nadalje je u postupku donesena presuda i rješenje P-802/07 od 21. svibnja 2009. god. kojom je odbijen naprijed navedeni tužbeni zahtjev tužitelja, te je naloženo tužitelju u roku od 15 dana naknaditi troškove postupka i to tuženiku pod 1) iznos od 32.512,00 kn, tuženiku pod 4) iznos od 4.392,00 kn, te tuženiku pod 5) iznos od 21.800,00 kn. Odbijen je i prijedlog za izdavanje predložene privremene mjere.

Nakon izjavljene žalbe tužitelja na prvostupanjsku presudu, spis je dostavljen Županijskom sudu u Split, radi postupanja po žalbi tužitelja, nakon čega je predmetni spis dopisom Županijskog suda u Splitu, br. Gžp-1103/10 od 29. lipnja 2011. god. vraćen prvostupanjskom sudu radi donošenja odluke o dijelu tužbenog zahtjeva u odnosu na tuženika pod 5. Republiku Hrvatsku, kako bi se dopunskom presudom odlučilo o zahtjevu koji nije riješen, uz odluku kojom se dopušta ponavljanje postupka i ukida odluka donesena u prijašnjem postupku.

Rješenjem Općinskog suda u Splitu posl. br. P-802/07 od 17. kolovoza 2011. god. prihvaćen je prijedlog za ponavljanje postupka P-843/02, ukida se presuda prvostupanjskog suda P-843/02 od 2. prosinca 2002. god., te se smatra da je povučena tužba zaprimljena 18. listopada 2002. god. pod posl. br. P-843/02, koji poslovni broj je potom bio P-217/04, te je odbijen prijedlog tužitelja za donošenje dopunske presude P-802/07. Nadalje je u postupku rješenjem posl. br. P-802/07 od 2. travnja 2014. god. utvrđen prekid postupka u ovoj pravnoj stvari, koji će se nastaviti na prijedlog vjerovnika nakon sklopljene predstečajne nagodbe – u odnosu na tražbine ili dio tražbina koje su u postupku predstečajne nagodbe osporene, i li nakon izvršnosti rješenje o obustavi postupka predstečajne nagodbe.

Stoga je sud dokazne svrhe izvršio uvid dokaze priložene u spisu P-2532/15, izvedene i u ovom postupku i to u Podatke o posjedovnom stanju za č. zem. 401/2 (n. izmjera 2454 i 2455) k.o. Makarska – Makar od revizije Katastra do danas, Područnog ureda za Katastar Split Ispostava Makarska Klasa: 936-02/03-05/54 Urbroj: 541-18-04/02-03-2 od 23. rujna 2003. god. (list 9 spisa), Ugovor o kupoprodaji br. 46/03 od 3. lipnja 2003. god. (list 10-12 spisa), Ugovor o zamjeni nekretnina od 15. ožujka 2000. god. (list 13- 16 spisa), potvrda Trgovačkog suda u Splitu posl. br. R3-4153/2002 od 6. svibnja 2002. god. (list 17-18 spisa), zapisnik Općinskog suda u Makarskoj od 28. listopada 1964. god. posl. br. Z-557/64 o sklapanju Kupoprodajnog ugovora (list 19- 20 spisa), Odluka Kotarske komisije za Agrarnu Reformu i kolonizaciju u Makarskoj reg. A-2530 od 16. ožujka 1948. god. (list 21 spisa), Ugovor o zamjeni nekretnina od 15. ožujka 2000. god. (list 22- 25 spisa), izvadak iz zemljišne knjige ZU 1762 k.o. Makarska – Makar (list 35-37 spisa), rješenje Županije splitsko-dalmatinske Ureda za imovinsko-pravne poslove Ispostava Makarska Klasa: UP-Io-943-01/96-01/88/BV Urbroj: 2181-08/4-97-5 od 27. siječnja 1997. god. (list 38-40 spisa), preslik žalbe Olma d.d. Makarska od 30. listopada 2001. god. izjavljena u predmetu pod posl. br. P-44/00 (list 70-71 spisa), presuda na temelju priznanja Općinskog suda u Makarskoj br. P-44/00 od 19. rujna 2000.god. (list 72- 73 spisa), rješenje Općinskog suda u Makarskoj br. P-44/00 od 19. veljače 2000. god. (list 74 spisa), dopis Nadbiskupije Splitsko-Makarske, Nadbiskupskog ordinarijata Split br. 708/98 od 2. travnja 1988. god. (list 75 spisa), dopis msgr. Ante Jurića nadbiskupa – metropolita splitsko-makarski br. 1385/95 od 19. srpnja 1995. god. (list 76 spisa), dopis Nadbiskupije Splitsko-makarska Nadbiskupski Ordinarijat br. 143/04 od 4. ožujka 2004. god. (list 86 spisa), Rješenje Skupštine Općine Makarska Odjela za financije br. 04-6328/1 od 21. listopada 1964. god. (list 96 spisa), dopis Središnjeg državnog ureda za Upravu Klasa: 070-01/04-01/09 Urbroj: 515-03-04-2 od 8. ožujka 2004. god. (list 122 spisa), Posvjedočenje Nadbiskupije Splitsko-makarske Nadbiskupskog ordinarijata Split br. 895/01 od 19. travnja 2001. god. (list 123 spisa), obavijest o razvrstavanju poslovnog subjekta prema NKD-u Državnog zavoda za statistiku Klasa: 951-03/97-01/01 Urbroj: 555-04-07-97-01 od 24. studenog 1997. god. (list 126 spisa), spis Županije splitsko-dalmatinske Klasa: 943-01/96-01/00088 ur. broj: 2181-000-000-00/00-96-0000(list 132 spisa) , podatke o posjedovnom stanju za č. zem. 401/2 (n. izmjera 2454 i 2455) k.o. Makarska od revizije katastra do danas Područnog ureda za Katastar Split Ispostava Makarska Klasa: 936-02/03-05/70 Urbroj: 541-18-04/11-03-2 od 3. studenog 2003. god. (list 181-183 spisa), preslik tužbe tužitelja Republike Hrvatske br. P-DO-15/04 od 11. veljače 2004. god. (list 213-214 spisa), podaci o posjedovnom stanju od revizije katastra do danas na čest. zem. 401/2 k.o. Makarska-Makar Područnog ureda za katastar Split Ispostava Makarska Klasa: 936-02/08-05/10 Urbroj: 541-23-3-04/10-08-02 od 5. veljače 2008. god. i 7. veljače 2008. god. (list 219-223 spisa), Podaci o prostoru Upravnog odjela za prostorno uređenje ispostava Makarska Klasa: 350-01/08-01/45 Ur. broj_ 2181/1-14-03-08-03/VŽ od 12. veljače 2008.god. (list 224- 229 spisa), izveden je dokaz očevitom na licu mjesta dana 14. travnja 2008. god. uz sudjelovanje vještaka mjernika Nedjeljka Bitange i vještaka poljoprivredne struke Bernarda Bokšića (lis 237-239 spisa) , izvršio uvid u nalaz i mišljenje vještaka mjernika Nedjeljka Bitange od 15. svibnja 2008. god. (list 242-243 spisa), i očitovanje vještaka od 21. studenog 2008. god. (list 252 spisa), izvadak iz Katastra zemljišta Područnog ureda za katastar Split Ispostava Makarska Klasa: 935-07/08-01/1175 Ur. broj: 541-23-3-04/9-08-2 od 9. listopada 2008. god. (list 251 spisa), Obavijest Središnjeg ureda za upravu Klasa: 070-01/04-01/161 Ur.broj: 515-03-04-2 od 10. svibnja 2004. god. uz priloge (list 259-262 spisa), nalaz i mišljenje ovlaštenog sudskog vještaka poljoprivredne struke Bernarda Bokšića od 181. prosinca 2008. god. (list 264-265 spisa), Podaci o prostoru Odjela za gospodarenje prostorom Grada Makarske Klasa: 053-01/09-10/175 Ur.broj: 2147/05-05/1-09-2 od 3. ožujka 2009. god. (list 270-271 spisa), izveo dokaz saslušanjem ovlaštenog

Županijski sud u Splitu, postupajući po izjavljenim žalbama stranaka, rješenjem posl. br. Gžp-590/14 od 28. kolovoza 2014. god. ukida presudu i rješenje Općinskog suda u Makarskoj br. P-802/07 od 21. svibnja 2009. god., rješenje istog suda broj P-802/07 od 17. kolovoza 2011. god., kao i rješenje istog suda broj 11 P-802/07 od 2. travnja 2014. god i predmet se u tom ukinutom dijelu vraća prvostupanjskom sudu na ponovni postupak i suđenjem osim glede rješenja broj P-802/07 od 17. kolovoza 2011. god. koje se u pobijanom dijelu pod točkama 3. i 4. samo ukida bez vraćanja na ponovni postupak.

Kako je obzirom na naprijed navedeno ukidno rješenje drugostupanjskog suda, razvidno da je u predmetnoj pravnoj stvari valjalo odlučiti o osnovanosti tužbenog zahtjeva tužitelja u odnosu na tuženike pod 1) do 4), dok je u odnosu na tuženika pod 5) Republiku Hrvatsku, valjalo prethodno odlučiti o prijedlogu za ponavljanje, pa je stoga sud, radi ekonomičnosti postupka, raspravnim rješenjem na ročištu održanom dana 28. listopada 2015. god., odlučio da se iz predmetnog spisa razdvaja raspravljanje po tužbi tužitelja Olma d.d. Makarska, protiv tužene Republike Hrvatske, a koji se postupak pred ovim sudom vodio ranije pod posl. br. P-843/02, a koji je pripojen spisu sada posl. br. P-2531/15.

Slijedom navedenog, nakon što je prijedlog za ponavljanje postupka izdvojen iz spisa P-2532/15, postupak povodom prijedloga za ponavljanje postupka Republike Hrvatske, nastavljen je pod predmetnim posl. br. P- 10699/15, u kojem postupku je rješenjem Općinskog suda u Splitu Stalna služba u Makarskoj, posl.br. 74. P-10699/15 od 25. siječnja 2016. god. dopušteno ponavljanje postupka i ukinuta je pravomoćna presuda Općinskog suda u Makarskoj br. P-843/02 od 2. prosinca 2002. god. kojom je u odnosu na ovdje tuženu Republiku Hrvatsku prihvaćen tužbeni zahtjev radi utvrđenja prava vlasništva na čest. zem. 401/2 ZU 1762 k.o. Makarska-Makar.

Postupajući po žalbi tužitelja, Županijski sud u Splitu, rješenjem posl. br. Gž-1127/17 od 3. srpnja 2017. god. odbio je žalbu tužitelja kao neosnovanu i potvrdio je pobijano prvostupanjsko rješenje posl. br. 74. P-10699/15 od 25. siječnja 2016. god.

Postupajući po uputi sadržanoj u odluci drugostupanjskog suda posl. br. Gž-1127/17 od 3. srpnja 2017. god., u nastavku postupka, valjalo je po provedenom dokaznom postupku, ocijeniti i novi dokaz na koje se pozvao tuženik u svom prijedlogu za ponavljanje postupka, konkretno rješenje Ureda za imovinsko-pravne poslove Ispostava Makarska klasa: UP-I-943-01/96-01/88/BV, Urbroj: 2181-08/4-97-5 od 27. siječnja 1997. godine, kojim je utvrđeno, a povodom zahtjeva Župskog ureda sv. Marka Ev. u Makarskoj, da je prestalo društveno vlasništvo 22. prosinca 1990. godine na zemljištu označenom s čest. zem. 401/2 ZU 1762 k.o. Makarska-Makar, pa se predmetno zemljište vraća u vlasništvo Upraviteljstvu dobara bivših Filipovaca u Makarskoj, a sve kako bi se utvrdilo da li taj novi dokaz može utjecati na sadržaj odluke o glavnoj stvari.

U dokazne svrhe sud je izvršio uvid u pravomoćno okončan spis posl. br. P-2532/15, u kojem postupku, nakon što je iz spisa razdvojeno raspravljanje po tužbi tužitelja Olma d.d. protiv tužene Republike Hrvatske, zaključeno raspravljanje, te je donesena pravomoćna presuda i rješenje posl. br. P-2532/15 od 1. veljače 2016. god., kojom je u cijelosti odbijen tužbeni zahtjev tužitelja naspram svim tuženicima za utvrđenje da je isti vlasnik čest. zem. 401/2 (kat. čest. 2454 i 2455) ZU 3208 k.o. Makarska- Makar, te rješenje kojim je odbijen prijedlog za izdavanje predložene privremene mjere, a koju odluku je Županijski sud u Splitu presudom i rješenjem posl. br. Gž-2283/16 od 29. lipnja 2017. god. u cijelosti potvrdio. Kako je činjenični supstrat tog postupka, istovjetan činjeničnom supstratu ove tužbe tužitelja koje je predmet ovog postupka, kao i dokazi izvedeni u tom postupku, sud je raspravnim rješenjem s ročita od 21. rujna 2017. god. za potrebe ovog postupka pribavio spis posl. br. P-2532/15, nakon čega je sud, radi ekonomičnosti postupka, po uvidu u spis i priložene dokaze, odluku o tužbenom zahtjevu tužitelja temeljio na dokazima i rezultatima provedenog dokaznog postupka u toj pravnoj stvari.

sudskog vještaka mjernika Nedjeljka Bitange i vještaka poljoprivredne struke dipl. ing. Bernarda Bokšića (list 274 – 275 spisa), uvid u povijesni zemljišnoknjižni izvadak ZU 3208 k.o. Makarska-Makar (u prilogu spisa), povijesni zk izvadak ZU 414 k.o. Makarska-Makar (u prilogu spisa), povijesni izvadak ZU 1762 k.o. Makarska Makar (u prilogu spisa), preslik spisa Županije splitsko-dalmatinske predmet br.: 943-01/96-01/00088 Urbroj: 2181-000-00-00/00-96-0000 (u prilogu spisa), uvid u spise ovog suda br. P-1063/02, P-882/02, P-1060/02, P-1064/02, P-72/03 (u prilogu spisa), izvješće o obavljenoj reviziji pretvorbe i privatizacije Uljara Makarska, Državnog ureda za reviziju Područni ured Split od listopada 2002. god., potvrda Agencije za restrukturiranje i razvoj područni ured Split broj: 05-16/92-06/76/2 od 29. prosinca 1992. god., Elaborat o procijenjenoj vrijednosti poduzeća „Uljara“ Makarska od svibnja 1992. god., dopis Župskog ureda sv. Marka Ev. Makarska br. 58/96 od 27. kolovoza 1996. god., dopis Hrvatskog fonda za privatizaciju Klasa: 943-01/03-02/344 Urbroj: 563-03-02/03-2004-2 od 6. veljače 2004. god. (dokumentacija u prilogu spisa), nakon čega je sud nakon čega je sud, cijeneći rezultate provedenog dokazanog postupka, temeljem odredbe čl.7. i 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne Novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 – odluka USRH, 84/08, 96/08 odluka USRH, 123/08, 57/11, 25/13 – dalje u tekstu : ZPP), odlučio kao u izreci. Druge dokaze sud nije izvodio, budući da stranke nisu stavljale daljnje dokazne prijedloge temeljem čl.7. st.1. i čl. 219. ZPP-a.

Tužbeni zahtjev tužitelja sud je utvrdio neosnovanim.

ZZ tuženika popisao je troškove postupka.

Obzirom na postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja spram tuženika radi utvrđenja vlasništva i uknjižbe, tj. jesu li neovisno o stanju u zemljišnim knjigama na strani tužitelja ispunjeni zakonski uvjeti za utvrđenje prava vlasništva na predmetnoj nekretnini, Stoga je u skladu s uputom drugostupanjskog suda, valjalo u svrhu pravilne primjene pravne regulative, utvrditi pojmovno određenje predmetne nekretnine s obzirom na distinkciju prema poljoprivrednom i građevinskom zemljištu.

Uvidom u Potvrdu Trgovačkog suda u Splitu br. R3-4153/2002 od 6. svibnja 2002. god. (list 17-18 spisa) utvrđeno je da je u registru poduzeća tog suda pod brojem Fi-981/59 od 11. prosinca 1959. god., upisana „Uljara“ Zadružno poduzeće za otkup, preradu i promet maslina, čiji je osnivač Zadružni poslovni savez Kotara Makarska. Rješenjem od 8. siječnja 1966. godine upisan prestanak tog poljoprivrednog dobra zbog pripajanja Tvornici ulja Zagreb, te da je 11. svibnja 1972. god. izvršen upis organiziranja OOUR-a tvornica „Amfora“ Makarska, 9. veljače 1981. godine, da je konstituirana RO „Amfora“ OOUR Uljara, te da je 29. prosinca 1989. god. upisan prestanak OOUR-a zbog izdvajanja sastava RO Amfora i organiziranja poduzeća Uljara s.p.o. Makarska. Nadalje, rješenje od 29. travnja 1993. god. izvršena je promjena statusa pretvorbom društvenog poduzeća u dioničko društvo pod tvrtkom poduzeće „Uljara“ d.d. Makarska, te da je rješenjem od 12. svibnja 1994. god. upisana promjena na način da nova tvrtka glasi „Olma“ d.d. Makarska.

Uvidom u izvadak iz zemljišne knjige ZU 1762 k.o. Makarska-Makar Ki- 413/03 od 14. veljače 2003. god. (list 35-37 spisa) utvrđeno je da je na nekretnini označenoj kao čest. zem. 401/2 upis društvenog vlasništva, a što je razvidno i iz dostavljenog popisnog lista posl. br. Ki-5920/08 od 1. srpnja 2008. god. za ZU 1762 k.o. Makarska – Makar (u prilogu spisa).

Uvidom u povijesni izvadak iz zemljišne knjige ZU 3208 k.o. Makarska – Makar, Ki-5921/08 od 1. srpnja 2008. god. (u prilogu spisa), utvrđeno je da je na nekretnini označenoj kao čest. zem. 401/2, vinograd, koja je otpisom iz ZU 1762 sastavljene u ovo zk tijelo prvo, u B listu upis prava vlasništva u koristi Upraviteljstva dobara bivših Filipovaca u Makarskoj za cijelo 3865/6265 dijela, Grad Makarska za 420/6265 dijela, te je izvršen otpis s imena Gilić Nikole pok. Jakova za 1980/6265 dijela, temeljem Ugovora o kupoprodaji br. 46/03 od 3. lipnja 2003. god. u korist ABACUS d.o.o. građevno, trgovinsko i uslužno poduzeće Ravča za 1980/6265 dijela.

Uvidom u kupoprodajni ugovor od 28. listopada 1964. god. (list 94-95 spisa) utvrđeno je da su istim Toma Bilić i Frane Bilić poljoprivrednom dobru „Uljara“ Makarska, prodali 9/10 dijela čest. zem. 103. i čest. 104. zv. „Dugiš – Volicija“ obje ZU 410 k.o. Kotišina. U ugovoru je navedeno da je isti sastavljen i zbog parcele označene kao čest. ze. 401/2 voćnjak u Bukovije sa 5115 m² površine ZU 1762 k.o. Makarska –Makar, uknjižene kao društvenog vlasništva, a inače po ranijoj zamjeni Općinskog vijeća N.O. Općine Makarska prema zapisniku od 25. sjednice od 24. travnja 1962. god. u korist bivše Stanice za maslinarstvo u Makarskoj, koju je prilikom likvidacije preuzelo Poljoprivredno dobro „Uljara „ Makarska, a u zamjenu nekretnina čest. zem. 103 i čest. zem. 104 iz ovog ugovora kao bivših vlasnika „Bilić Tome i Frane pk. Jakova u Makarskoj, ali pogrešno – omaškom označeno sa čest. zem. 105 k.o. Kotišini, a ustvari se radilo o čest. zem. 103 i 104 ZU 410 k.o. Kotišina. Kako bi se dovelo u sklad ovo stanje sa faktičnim stanjem i stanjem u zemljišnim knjigama, prisutne ugovorne stranke izjavljuju da s raniji sporazum poništava tako da čest. zem. 101/2 ZU 1 k.o. Makarska-Makar ostaje i dalje uknjižena kao vlasnost Društvenog vlasništva, pa u znak toga prodavaoci s danom sklapanja ugovora uvode u materijalni posjed ove parcele kupca, dok za parcele čest. zem. 103. i 104 k.o. Kotišina, se već nalaze u posjedu kupca od ranije, te kupci, ovim ugovorom dozvoljavaju da temeljem istog mogu zatražiti i uknjižbu prava vlasništva kao Društvenog vlasništva sa upisom prava upravljanja Poljoprivrednog dobra „Uljara – Makarska“ i bez sudjelovanja prodavaoca. Kupci preuzimaju obvezu isplate ovim ugovorom kupljenih parcela 103 i 104 k.o. Kotišina kako je to navedeno u točki 2. ugovora, a prodavaoci se obvezuju prema kupcu, da će raskinuti i poništiti kupoprodajni ugovor kojeg su istovremeno sklopili za parcelu čest. zem. 401/2 k.o. Makarska –Makar s Prgomet Stipom iz Rašćana, s tim da prodavaoci braća Bilić i taj odnos s Prgomet Stipom urede međusobno izvan ovog ugovora.

U postupku koji P-2532/15 izveden je i dokaz očevidom na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka mjernika Nedjeljka Bitange, i vještaka poljoprivredne struke Bernarda Bokšića dana 14. travnja 2008. god. (list 237-239 spisa), te je vještak mjernik Nedjeljko Bitanga u svom nalazu i mišljenju od 15. svibnja 2008. god. (list 242-243 spisa), ispravljenom po prigovorima tužitelja podneskom od 21. srpnja 2008. god. (list 252 spisa) identificirao predmet spora.

Vještak poljoprivredne struke Bernard Bošnjak dipl. inž. agr. u svom nalazu i mišljenju od 18. prosinca 2008. god. (list 264- 265 spisa) naveo je da su predmetne čestice u naravi maslinici u ekstenzivnom uzgoju, nalaze se unutar zone zaštićenog zelenila, dok prema važećem prostornom lanu u vrijeme izrade vještva nisu građevinsko zemljište. Vještak je u svom nalazu ustvrdio da su maslinici na dijelovima predmetne nekretnine djelomično obnovljeni, da se radi o maslinama u lošoj kondiciji, a dijelovi maslinika su obnovljeni dijelom u krošnji, a dijelom iz korijena, dok jedan dio nije obnovljen. Masline su prema svom stanju u slaboj ishranjenosti i kondiciji, zapuštene i ne obrađuju se. Dio stabala maslina star je između 100 i 150 godina, dok je jedan dio nasada star 50 god.

Vještak Bernard Bošnjak, u svom iskazu danom na ročištu dana 23. ožujka 2009. god. (list 274-275 spisa) očitujući se na prigovore, istakao je da je prema stvarnom i činjeničnom stanju utvrđenom na licu mjesta predmetno zemljište u naravi poljoprivredno zemljište, a prema podacima Odjela za gospodarenjem prostorom predstavljalo bi prostor planske namjene zaštitno zelenilo prema važećem PUPU, pa je očito da na tom dijelu nije predviđena nikakva stambena izgradnja. Navodi da je njegova definicija poljoprivrednog zemljišta dana prema pravila poljoprivredne struke, te da mu nije znano je li se ista podudara sa pravnom definicijom zemljišta, što nije u djelokrugu njegova rada i mjerodavnosti.

Sud je u postupku obzirom na prigovore koji su bili izneseni na nalaz i mišljenje vještaka Bernarda Bošnjaka, činjenicu pravnog statusa predmetne nekretnine utvrdio na temelju podataka dostavljenih od strane Upravnog odjela za prostorno uređenje ispostava

naprijed navedene podatke nadležnog Ureda za prostorno uređenje Grada Makarske (list 224 i 270 spisa), razvidno je da se predmetna nekretnina nalazi unutar obuhvata PUP-a Makarska, i to većim dijelom unutar zaštitnog zelenila, a dijelom unutar koridora planirane prometnice, a dijelom i unutar granica neizgrađenog građevinskog zemljište, te su se na dan 24. srpnja 1991. god., nekretnine (predmetna čest.zem.) nalazila unutar granica građevnog područja gradova i naselja gradskog karaktera, pa stoga, neovisno o tome što su nekretnine u naravi, radilo bi se o građevinskom zemljištu unutar obuhvata PUP-a Makarska, a ne o poljoprivrednom zemljištu.

Obzirom na navedena utvrđenja, u odnosu na važeću pravnu regulativu koja dolazi u primjenu u konkretnom slučaju, valja navesti da posebna pravna regulativa za građevinska zemljišta u vrijeme važenja Zakona o građevinskom zemljištu („Narodne Novine“ br. 48/88 – pročišćeni tekst, 16/90, 53/90 dalje u tekstu: ZGZ), odnosila se na ona zemljišta koja su se nalazila u gradovima, naseljima gradskog karaktera, kao i druga zemljišta koja su bila izgrađena ili prostornim planom određena za izgradnju građevinskih objekata ili za javne površine (čl. 3. ZGZ-a). Građevinskim zemljištem u društvenom vlasništvu upravljala je općina na čijem se području to zemljište nalazilo, ako što drugo nije bilo posebno određeno (čl. 9. ZGZ-a). Prije ovog Zakona, uvjeti i način stjecanja, svrha, prestanak i zaštita prava na građevinskom zemljištu u društvenom vlasništvu bili su regulirani Uredbom o izgradnji stambenih zgrada za potrebe radnika i službenika iz 1951. godine („Službeni list“ br. 25/51), Zakonom o davanju na korištenje građevinskog zemljišta iz 1969. god. („Narodne Novine“ br. 20/69), te Zakonom o prostornom uređenju i korištenju građevinskog zemljišta iz 1973.god. („Narodne Novine“ br. 14/73). Pretvorba građevinskog zemljišta započela je Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o građevinskom zemljištu („Narodne Novine“ 53/90), kojim je po sili zakona prestalo društveno vlasništvo na građevinskom zemljištu koje nije privedeno namjeni, a koje je u društveno vlasništvo bilo preneseno odlukama skupština općina nakon 22. veljače 1974. god. Ovo zemljište vraćeno je prijašnjim vlasnicima, odnosno njihovim sljednicima. Vlasništvo je utvrđivalo tijelo uprave nadležno za imovinsko-pravne poslove.

Pretvorba je dalje nastavljena Zakonom o preuzimanju Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima („Narodne Novine“ br. 53/91 – čl. 9. st. 1. Zakona), kojim, nad neizgrađenim građevinskim zemljištem vlasnik zgrade izgrađene u skladu sa zakonom je postao po sili zakona vlasnikom zemljišta ispod zgrade i onog što služi za redovitu uporabu zgrade. Neizgrađeno građevinsko zemljište u društvenom vlasništvu nad kojim su pravo korištenja imale ondašnje općine, stupanjem na snagu Zakona o lokalnoj i samoupravi i upravi („Narodne Novine“ br. 90/92 – čl. 67. i 87. tog Zakona) preuzele su općine i gradovi utemeljeni Zakonom o područjima županija, gradova i općina u Republici Hrvatskoj. Daljnje odredbe o pretvorbi građevinskog zemljišta sadržane su u Zakonu o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne Novine“ broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01 - dalje: ZV), te u Zakonu o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme jugoslavensko komunističke vladavine, koji su stupili na snagu 1. siječnja 1997. godine. Odredbama čl. 360. i čl. 361. ZV-a određeno je da pravo upravljanja, korištenja, raspolaganja i pravo korištenja građevinskim zemljištem, prevedeno je u pravo vlasništva, pod uvjetom da nije u sukobu s pravima koja na bivšim društvenim sredstvima pripadaju drugim osobama na temelju propisa o denacionalizaciji (čl. 359. st. 2. ZV-a). Određena su i dopunska pravila o upisu prava vlasništva i drugih stvarnih prava koja su nastala pretvorbom (čl. 364. i čl. 365. ZV-a). Kroz odredbe uspostavljanja pravnog jedinstva nekretnina (čl. 366 do 373. ZV-a) pretvoreno je tako izgrađeno građevinsko zemljište u društvenom vlasništvu u pravo vlasništva. Sva prava upisana u zemljišnu knjigu zadržala su svoj prvenstveni red i nakon pretvorbe društvenog vlasništva (čl. 389. st. 2. ZV-a). Uređujući predmnjeve prava vlasništva u odnosu na osobe koje su u zemljišnim knjigama upisane kao nositelji prava upravljanja, korištenja ili raspolaganja nekretninom (čl. 362. ZV-a), posebno je iskazana predmnjeva u korist RH za sve

Makarska sadržane u dopisu klasa: 350-01/08-01/45 Ur.broj:2181/1-14-03-08-03/VŽ od 12. veljače 2008. god. (list 224 spisa) kojim su dostavljeni podaci o prostoru za kat čest. zem. 2454 i 2455 (čest. zem. 401/2) k.o. Makarska – Makar od 19990 god. do danas, a posebno 24. srpnja 1991. god., prema kojim podacima se predmetne nekretnine danas nalaze unutar obuhvata Prostornog plana uređenja Grada Makarska (Glasnik br. 8/06) i to čest. zem. 2454 većim dijelom unutar zaštitnog zelenila, a manjim dijelom unutar koridora planirane prometnice, dok se čest. zem. 2455 nalazi dijelom unutar zaštitnog zelenila, a dijelom unutar granica neizgrađenog građevinskog područja naselja. Nadalje, 1990. god., kao na dan 24. srpnja 1991. god. predmetne čest. zem. su se nalazile unutar granica građevinskog područja gradova i naselja gradskog karaktera. Predmetne nekretnine u tom razdoblju, kao ni danas nisu bile unutar obuhvata provedbenog urbanističkog plana.

Uvidom u podatke o prostoru Grada Makarske Odjela za gospodarenje prostorom klasa: 053-01/09-10/175 Ur. broj:2147/05-05/1-09-2 od 3. ožujka 2009. god. (list 270 spisa) utvrđeno je da je nadležno tijelo uvidom u važeću plansku dokumentaciju – Prostorni plan uređenja Grada Makarske (Glasnik Grada Makarske broj. 8/06, 16/07, 17/08) potvrdilo da se predmetna čest. zem. 2455 k.o. Makarska nalazi unutar granica obuhvata Prostornog plana uređenja Grada Makarske i to dijelom unutar granica neizgrađenog građevinskog područja naselja, a dijelom unutar zaštitnog zelenila, te da se čest. zem. 2454/1 i 2454/2 obje k.o. Makarska, također nalaze unutar granica obuhvata Prostornog plana uređenja Grada Makarske, i to unutar granica građevinskog područja naselja, planske namjene zaštitno zelenilo.

Uvidom u ispravljene podatke o posjedovnom stanju od revizije katastra do danas Područnog ureda za katastar Split Ispostava Makarska, klasa: 936-02/08-05/15 Urbroj: 541-23-3-04/10-08-02 od 7. veljače 2008. god. (list 222-223 spisa), utvrđeno je da je revizijom katastra 50-tih godina, dio čest. zem. 401/2 k.o. Makarska – Makar bila upisan u posjedovnom listu 689 na ime Općenarodna imovina Makarska površine 6245 m² kulture voćnjak, dok je drugi dio čest. zem. 401/2 bio upisan u posjedovnom listu 151 na ime Glavina Toma pok. Ante iz Makarske, površine 1020 m², dok je 1000 m² bilo pod kulturom vinograd, a 20 m² pod kulturom npl. Poljska kućica. 1961. god. dio čest. zem. 401/2 iz posjedovnog lista 151 je prešla u posjedovni list 847 na ime Glavina Marin pok. Ante, Glavina Dora, ud. Jure, Drviš Jospi pok. Ivana, Glavina Ivica pok. Ivana, Glavina Pavao pok. Ivana, Glavina Ante pok. Ivana i Glavina Andirja pok. Ivana, svi iz Makarske, u površini od 1020 m². 1970. godine na temelju prijavnog lista 79/70 od 3. travnja 1970 godine cijela čestica zemlje 401/2 mijenja oblik i površinu, te dobiva novu površinu od 6245 m², kulture voćnjak i 20 m² kulture neplodno poljska kućica sve upisano u posjedovnom listu 689 na ime Općenarodna imovina dok novonastala čestica zem. je 401/5 površine 1000 m² kulture neplodno upisane u posjedovnom listu 1366 na ime Bilić Marija ud. Mate ¼, Bilić Jozo pok. Mate ¼, Bilić Dinko pok. Mate ¼ i Bilić Jure pok. Mate ¼. Novom izmjerom koja stupa na snagu 1975. godine, katastar zemljišta uspostavlja novu evidenciju katastarskih oznaka prema koji predmetna čest zem. 401/2 k.o. Makarska-Makar (stari premjer), a da je izvršeno usklađenje oblika i površine čest. zem. 401/2 odgovarala bi čest. zem. 2454 k.o. Makarska – Makar, ukupne površine 5568, kulture maslinjak 4568 m² i pašnjak 1000 m² i čest. zem. 2455 k.o. Makarska – Makar, površine 1242 m², kulture pašnjak, obje upisane u posjedovnom listu 1942 na ime Zvijezda – Tvornica ulja Zagreb, Pogon Makarska. 2003. godine iskazom promjena 95/2003, na temelju prijavnog lista UP-I-932-07/03-02/124 parcelacija na temelju izvoda iz PUP-a posjedovni list 1942 mijenja naslov, te se upisuje „Olma d.d. Makarska, čest. zem. 2434 mijenja oblik i površinu, te nastaje čest. zem. 2454/1 površine 3588 m² katastarske kulture maslinjak, te čestica zemlje 2454/2 površine 1980 m², pašnjak 1000 m² i maslinjak 980 m².

Kako se razgraničenje poljoprivrednog i građevinskog zemljišta na dan 23. srpnja 1991. god., dokazuje potvrdom nadležnog upravnog tijela o vrsti zemljišta, obzirom na

stvari iz društvenog vlasništva na području Republike Hrvatske glede kojih nije utvrđeno u čijem su vlasništvu. Ovu predmnjevu valja tumačiti u skladu s sadržajem odredbe čl. 388. st. 2. ZV, prema kojoj se stjecanje, promjena, pravni učinci i prestanak stvarnih prava do stupanja na snagu ZV-a prosuđuju prema pravilima koja su se primjenjivala u trenutku stjecanja, promjene i prestanka prava i njihovih pravnih učinaka.

Nadalje, Zakonom o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme jugoslavensko komunističke vladavine izvršen je povrat, odnosno naknada za neizgrađeno građevinsko zemljište koje je bilo nacionalizirano ili prisilno preneseno u društveno vlasništvo po drugoj osnovi. Pri tom valja istaknuti da nad zemljištem glede kojeg nije podnesen zahtjev za naknadu ili je zahtjev pravomoćno odbijen, pravo vlasništva stječe Republika Hrvatska (čl. 77. Zakona o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme jugoslavenske komunističke vladavine).

Tužitelj je tijekom postupka osporavao upise suvlasničkih udjela tuženika u zemljišnim knjigama, a koji tuženici su u postupku pod posl.br. P-2532/15 bili označeni kao tuženici pod 1) do 4), koji upisi su izvršeni temeljem pravnih poslova, a koje pravne poslove tuženici ne osporavaju, dok tužitelj pak tvrdi da je njegov pravni prednik Poljoprivredno dobro „Uljara“ Makarska, stekao pravo vlasništva temeljem ugovora o kupoprodaji od 28. listopada 1964. god. zaključenog sa Bilić Tomom i Bilić Franom pok. Jakova, kao prodavateljima, kojem ugovoru je pristupio i Stipe Prgomet, sve uz suglasnost Skupštine općine Makarska, koje su činjenice utvrđene u postupcima koji su se vodili pod posl. br. P-438/71 i P-108/92.

Na temelju odredbe čl. 6. st. 2. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća („Narodne Novine“ br. 19/91, 83/92, 84/92, 94/93, 2/94, 9/95, 21/96 i 118/99), trgovačko društvo koje je nastalo pretvorbom pravni je slijednik društvenog poduzeća koje je tom pretvorbom prestalo, te ona ista prava koja su pripadala predniku, pripadaju njegovom slijedniku odnosno pravnom subjektu, koji je nastao pretvorbo. Stoga su, kod pretvorbe društvenih poduzeća na pravnog slijednika pretvorenih poduzeća mogla prijeći samo ona prava na stvarima koja je imao njegov prednik, a to su prava korištenja i raspolaganja tim stvarima.

Odredbom čl. 388. st. 2. ZV-a stjecanje, promjena, pravni učinci i prestanak stvarnih prava do stupanja na snagu tog zakona prosuđuje se prema pravilima koja su se primjenjivala u trenutku stjecanja, promjene i prestanka prava i njihovih pravnih učinaka, dok je stavkom 3. istog članka propisano kako rokovi koji su za stjecanje i prestanak stvarnih prava određeni tim Zakonom, ako su bili počeli teći prije nego je on stupio na snagu, nastavljaju teći u skladu s odredbom stavka 2. toga članka, a ne dulje nego što bi trebao isteći rok određen tim Zakonom, ako bi počeo teći u času njegova stupanja na snagu.

Stupanjem na snagu Zakona o nacionalizaciji najamnih zgrada i građevinskog zemljišta (Službeni list FNRJ broj 52/58, 3/59, 24/59, 24/61 i 1/63) svo građevinsko zemljište u gradovima i naseljima gradskog karaktera postalo je društveno vlasništvo (ex lege), a prema čl. 38. istoga, takvo je zemljište moglo ostati u posjedu prijašnjeg vlasnika, sve dok ga na osnovu rješenja nadležnog općinskog tijela ne preda u posjed općini ili drugoj osobi radi izgradnje zgrade ili drugog objekta. Slijedom navedenog, nacionalizirano građevinskog zemljište ostaje vlasniku u privremenom korištenju (a privremeno pravo korištenja se stjecalo dakle, na temelju samog zakona), sve dok se na zemljištu ne podigne građevina – zgrada. Dakako, vlasniku nacionaliziranog građevinskog zemljišta pripada pravo na naknadu za isto (prema propisima o eksproprijaciji) i to od strane općine koja je izvršila depozesiju, ali to ovdje nije predmet spora.

U pravnom smislu, vlasništvo znači skup pravnih normi koje reguliraju vlasništvo. Za razumijevanje okolnosti glede načina stjecanja i prijenosa vlasništva nad prijepornom nekretninom u vrijeme dodijele na korištenje, za navesti je da se građevinskim zemljištem u funkcionalnom smislu smatralo zemljište u gradovima i naseljima gradskog karaktera namijenjeno za izgradnju naselja, stambenih, privrednih, javnih i infrastrukturnih građevina,

odnosno zemljište na kome su izgrađene takve građevine i koje služi za redovnu uporabu takve građevine. U imovinskopравnom smislu, građevinsko zemljište isključivo je bilo u društvenom vlasništvu i na njemu se nije moglo pribavljati niti uopće postojati pravo vlasništva. Pravilo je dakle, da se građevinska zemljišta u društvenom vlasništvu ne mogu otuđivati, ali se na njima mogu stjecati prava određena zakonom (čl. 1. st. 2. Zakona o prometu zemljišta i zgrada od 1. srpnja 1954. god.).

Nadalje, za utvrđenje prava vlasništva, valja imati na umu i sadržaj odredbe čl. 53. Zakona o građevinskom zemljištu („Narodne Novine“ broj 48/88-proč. tekst., 16/90 i 53/90-dalje u tekstu ZGZ), prema kojoj odredbi, Skupština općine ili komisija koju je ona formirala, rješenjem će utvrditi da je prestalo pravo korištenja građevinskog zemljišta i da ga je korisnik dužan predati u posjed općini ako nije u određenom roku izgradio predviđeni objekt, odnosno nije u određenom roku izveo znatnije radove u odnosu na prirodu objekta koji je bio dužan izgraditi na zemljištu. U slučaju kada je prije stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama ZGZ-a („Narodne Novine“ broj: 53/90-dalje ZID ZGZ) tj. do 22. prosinca 1990. godine, istekao rok za izgradnju objekta, a na zemljištu nije izgrađen objekt ili nisu izvedeni znatniji radovi, za prestanak prava korištenja potrebno je donijeti odgovarajuće rješenje iz čl. 53. st. 1. ZGZ, što znači da to rješenje ima konstitutivni značaj, odnosno da bez njegovog donošenja nema ni prestanka prava korištenja koje je bilo dodijeljeno pravnom predniku tužitelja.

Ako rješenje o prestanku prava korištenja nije doneseno do stupanja na snagu Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, kojim je člankom 394. st. 2. ZV-a prestao važiti ZGZ, tužitelj u smislu odredbe čl. 365. st. 4. ZV-a, treba dokazati da je pravo korištenja bilo stečeno na valjanom pravnom temelju i na propisan način. Prema odredbi čl. 365. st. 3. ZV-a u korist osobe koja u zemljišnim knjigama nije upisana kao nositelj prava korištenja neizgrađenog građevinskog zemljišta dopustit će se brisanje društvenog vlasništva i upis vlasništva te osobe na temelju rješenja o davanju na korištenje građevinskog zemljišta, rješenja o oduzimanju zemljišta, rješenja o oduzimanju zemljišta iz posjeda prijašnjeg vlasnika (rješenje o deposesiji), te ugovora o međusobnim pravima i obvezama sklopljenim u skladu s uvjetima utvrđenim u rješenju o davanju na korištenje građevinskog zemljišta.

Uvidom u spis Županije Splitsko dalmatinske klasifikacijske oznake: 9443-01/96-01/00088 (preslik spisa u prilogu) i uvidom u rješenje Ureda za imovinsko pravne poslove Ispostava Makarska klasa: UP-Io-943-01/96-01/88/BV Urbroj: 2181-08/4-97-5 od 27. siječnja 1997. god. utvrđeno je da je navedenim rješenjem utvrđeno da je prestalo društveno vlasništvo 22. prosinca 1990. godine na zemljištu označenom sa čest. zem. 401/2 k.o. Makarska-Makar ZU 1762, pa se predmetno zemljište vraća u vlasništvo Upraviteljstvu dobara bivših Filipovaca u Makarskoj. Iz rješenja je razvidno da je predmetno zemljište preneseno u društveno vlasništvo temeljem Odluke o prijenosu u društveno vlasništvo građevinskog zemljišta na području Grada Makarska („Glasnik“ Službeno glasilo Općine Makarska broj 1/82, 10/82), prema kojoj odluci je predmetno zemljište preneseno u društveno vlasništvo s površinom od 6265 m². Nadalje je utvrđeno da iz evidencije koja se vodi u Županijskoj ispostavi za imovinsko pravne poslove Makarska je utvrđeno da predmetno zemljište nije davano na korištenje drugim osobama, pa se pretpostavlja da nije ni privedeno namjeni.

Razmatrajući dokumentaciju tužitelja dostavljenu u spis, razvidno je da tužitelj ne raspolaže ispravama koje su naprijed navedene. Ukoliko takva osoba ne disponira ispravama navedenim u čl. 365. st. 3. ZV-a, tužitelj na temelju čl. 365. st. 4. ZV-a treba dokazati da je on, odnosno njegov pravni prednik, imao na valjan način stečeno pravo korištenja.

Iz samog sadržaja spisa P-2532/15 razvidno je da je u postupku izvršen uvid i u spise Općinskog suda u Makarskoj posl. br. P-882/02 (u prilogu spisa), a koji se odnosi na postupak pokrenut po tužbi tužitelja „Olma“ d.d. Makarska protiv tuženika Amfora d.o.o.

154

Uvidom u dopis Hrvatskog fonda za privatizaciju klasa:943-01/03-02/344 Urbroj:563-03-02/03-2004-2 od 6. veljače 2004. god. (dokumentacija u prilogu spisa) utvrđeno je da se istim odgovorena na traženje odvjetničkog ureda Ecija Kuljiš-Bajić i Meri Blaslov – Pavasović iz Splita kao punomoćnika trgovačkog društva Abacus d.o.o Vrgorac, u svezi parnice koja se vodi kod Općinskog suda u Makarskoj pod br. P-906/03, pri čemu se na traženje dostavljaju podaci da su u pretvorbi „Olme“ d.d. Makarska u temeljni kapital uključene i procijenjene nekretnine na lokaciji u Makarskoj: zemljište dio kat. čest. 132/1 k.o. Kotišina ZU 304, dio kat. čest. 138/3 u ZU 304 k.o. Kotišina, sveukupne površine na obje kat. čest. od 7.653 m², te objekti: pogon za proizvodnju, objekt 183/1, 183/2, zatvoren prostor između zgrade čest. zgr. 183/1 i čest. zgr. 183/2, poslovna zgrada, objekt 225, razmjerni dio od NGP=235,56 m², skladište, objekt 183/1-A, garderoba i sanitarije, objekt 183/2-A, agregatska stanica, objekt 183/2-B.

Uvidom u Izvješće Državnog ureda za reviziju od listopada 2002. god. (u prilogu spisa) navedeno je da je Odlukom o pretvornici utvrđeno da se u procijenjenu vrijednost poduzeća ne uključuje vrijednost stanova na kojima postoji stanarsko pravo, vrijednost poljoprivrednog zemljišta (56.506 m²) na kojem je u skladu s Zakonom o poljoprivrednom zemljištu Republika Hrvatska postala nositeljem vlasničkih prava. Iz izvješća je razvidno da je dana 8. listopada 1999. god. „Olma“ d.d. uputila Hrvatskom fondu za privatizaciju prijedlog za obnovu postupka pretvorbe. Uz prijedlog za obnovu postupka društvo je dostavilo kupoprodajni ugovor iz kojeg je vidljivo da je Društvo stekao pravo korištenja i raspolaganja zemljištem koje je primjenom odredbi l. 3. Zaklona o poljoprivrednom zemljištu postalo vlasništvo RJ i nije uključen u vrijednost društvenog kapitala u postupku pretvorbe Poduzeća. Fond je utvrdio da je istako objektivni zakonski rok od pet godina za podnošenje prijedloga za obnovu postupka pretvorbe, te je zaključkom od 2. prosinca 1999. god. prijedlog za obnovu odbačen kao nepravodoban.

Zakon o privatizaciji (Narodne Novine br. 21/96, 71/97, 16/98 i 73/00 dalje u tekstu ZP), stupio je na snagu 22. ožujka 1996. god. U članku 47. tog Zakona određeno je da dionice, udjeli, stvari i prava koji nisu procijenjeni u vrijednost društvenog kapitala pravne osobe na temelju Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne Novine br. 19/91, 83/92, 84/92, 94/93, 2/94, 9/95, 21/96, 118/99 dalje u tekstu: ZPDP) se prenose Hrvatskom fondu za privatizaciju, ako ne postoje razlozi za obnovu postupka, odnosno ako prijenos ne utječe na postojeću tehnološku cjelinu. Ukoliko se utvrdi da određena nekretnina nije obuhvaćena procjenom kod pretvorbe, HPF po službenoj dužnosti ili po prijedlogu stranke u upravnom postupku utvrđuje da li se radi o nekretnini koja je činila temeljni kapital bivšeg društvenog poduzeća, da li ista nije procijenjena kod pretvorbe, da li se radi o nekretnini koja bi prije pretvorbe ex lege postala vlasništvo neke druge pravne osobe (to se odnosi prije svega na razgraničenje poljoprivrednog i građevinskog zemljišta na dan 23. srpnja 1991. god., a isto se dokazuje potvrdom nadležnog upravnog tijela o vrsti zemljišta), da li se ne radi o pretpostavkama za obnovu postupka pretvorbe i da prijenos na HPF ne utječe na tehnološku cjelinu, nakon čega se donosi rješenje kojim se predmetna nekretnina prenosi sukladno čl. 47. ZP-a na HPF, a koje rješenje je po pravomoćnosti tabularna isprava za upis u zemljišne knjige.

Utvrđenje što je i uolikoj mjeri ušlo u društveni kapital tužitelja, odnosno prednika tužitelja, od izuzetne je važnosti za valjanu primjenu materijalnog prava. U konkretnom slučaju, razvidno je da predmetna nekretnina nije ušla u procijenjenu vrijednost poduzeća prednika tužitelja, niti je ta nekretnina naknadno, u postupku povodnom podnesenom prijedloga tužitelja za obnovu postupka pretvorbe, utvrđena kao temeljni kapital bivšeg društvenog poduzeća, čime bi bila povećana vrijednost temeljenog kapitala konkretnog društva tužitelja za procijenjenu vrijednost predmetne nekretnine koja je bila predmet zahtjeva obnove postupka pretvorbe.

Metković, radi utvrđenja prava vlasništva nekretnina označenih kao čest. zem. 125 i čest. zem. 126. te č.zgr. 119 upisanih u ZU 172 k.o. Kotišina. Tužitelj u tužbi navodi da je vlasništvo nekretnina stekao od svog pravnog prednika „Uljara“ poljoprivredno dobro Makarska, te da je 1997. god. zaključena Diobena bilanca imovine bivše RO Amfora i da je predmetno zemljište pripalo u isključivo vlasništvo OOUR – Uljara Makarska i naknadno preneseno poduzeću Uljara Makarska po Ugovoru o diobi nekretnina od 3. prosinca 1992. god., zbog čega se želi uskladiti zemljišnoknjižno i stvarno stanje. U navedenom postupku je donesena presuda na temelju izostanka P-882/02 od 21. studenog 2002. god. kojom je prihvaćen tužbeni zahtjev tužitelja, a koja odluka je postala pravomoćna dana 9. prosinca 2002. god.

Sud je pregledao i spise Općinskog suda u Makarskoj posl. br. P-1060/02, P-1063/02 i P-72/03 te je utvrdio da se radi o postupcima tužitelja Olma d.d. Makarska, protiv tuženika Amfora d.o.o. Metković, radi utvrđenja prava vlasništva na nekretninama, koje nisu predmet ovog spora. Osnov stjecanja prava vlasništva utuženih nekretnina u tim postupcima identičan je osnovu navedenom u spisu P-882/02.

Iako navedeni postupci nemaju utjecaja na utvrđenja koja se odnose na predmetni postupak, sud je uvidom u navedene pravomoćno okončane postupke, utvrdio da je Ugovor o diobi nekretnina od 3. prosinca 1992. god., koji je priložen u dokumentaciji u navedenim postupcima, sklopljen između poduzeća Amfora s.p.o. Makarska i poduzeća „Uljara“ s.p.o. Makarska kao pravnih slijednika RO „Amfora“ i njenih prednika sukorisnika i suvlasnika čestica zemljišta pobliže navedenih u tom ugovoru, te je navedenim Ugovorom, izvršena dioba nekretnina između navedenih društvenih poduzeća. Iz ugovora je razvidno da predmetna čest. zem. 401/2 nije bila predmet diobe između pravnih prednika RO „Amfora“. (Uljara s.p.o. Makarska i Amfora s.p.o. Makarska).

Imajući u vidu naprijed izvedene dokaze, a posebno sadržaj pravomoćno donesene odluke u postupku po tužbi tužitelja pod posl. br. P-2532/15 (presuda od 1. veljače 2016. god.), u kojom je tužitelj odbijen za zahtjevom da se isti utvrdi vlasnikom predmetne čest. zem. 401/2 ZU 3208 k.o. Makarska – Makar, kao u cijelosti neosnovan, razvidno je da tužitelj jednako tako ni u odnosu na ovdje tuženu Republiku Hrvatsku tijekom postupka nije pružio niti jedan relevantan dokaz iz kojeg je razvidno da je upravo predmetna nekretnina bila vlasništvo prednika tužitelja ili da je njegov pravni prednik (RO „Amfora“, odnosno ranije Poljoprivredno dobro Uljara Makarska, i dr.), stekli pravo korištenja predmetne nekretnine u režimu društvenog vlasništva na temelju odluke N.O. Općine Makarska, ili nekog drugog valjanog pravnog posla, temeljem kojeg je došlo i do prijenosa prava upravljanja, odnosno korištenja i raspolaganja u korist prednika tužitelja.

Pozivanje tužitelja na činjenicu da su određene poljoprivredne kulture – maslinik na predmetnoj nekretnini, te upis prava posjeda u katastarskoj evidenciji na ime Zvijezda – Tvornica ulja Zagreb, pogon Makarska, samo po sebi ne čini dokaz o osnovu stjecanja prava korištenja predmetnog zemljišta u režimu društvenog vlasništva, a stoga i prava stjecanja prava vlasništva.

Uvidom u Potvrdu Agencije za restrukturiranje i razvoj Područni ured Split broj: 05-16/92-06/76/2 od 29. prosinca 1992. god. (u prilogu spisa) utvrđeno je da je istom dana suglasnost na namjeravanu pretvorbu, društvenom poduzeću „Uljara“ Makarska, koji je pravni prednik društva „Olma“ d.d. Makarska.

Uvidom u Elaborat o procijenjenoj vrijednosti poduzeća „Uljara“ Makarska od svibnja 1992. god. (u prilogu spisa) utvrđeno je da predmetna nekretnina čest. zem. 401/2 (kat. čest. 2454 i 2455) ZU 3208 k.o. Makarska – Makar nije uključena i procijenjena u temeljni kapital prednika tužitelja. Izvršena je procjena nasada maslina vlasništva DP „Uljara“ Makarska (list 45 elaborata), bez oznaka nekretnina i površine na kojima se procjena nasada nalazi.

izvršiti u Odjelu za zemljišne knjige Općinskog suda u Makarskoj, na temelju ovog rješenja nakon njegove pravomoćnosti, što nedvojbeno ukazuje na osnovanost prigovora tuženika o promašenoj pasivnoj legitimaciji tuženika u ovom postupku, obzirom da je na predmetnoj nekretnini čest. zem. 401/2 k.o. Makarska – Makar prestalo društveno vlasništvo i da je nekretnina vraćena u vlasništvo Upraviteljstvu dobara bivših Filipovaca u Makarskoj, u odnosu na kojeg je pravomoćno odlučeno po tužbi tužitelja u predmetu P-2532/15, gdje je tužitelj pravomoćno odbijen sa zahtjevom za utvrđenje prava vlasništva na predmetnoj nekretnini.

Naime, neosnovano je pozivanje tužitelja na stjecanje prava korištenja predmetne nekretnine, a time i prava vlasništva, dosjelošću, posjedovanjem preko 30 godina. Naime, sama činjenica da je prednik tužitelja upisan kao posjednik predmetne nekretnine u katastarskom operatu nije dovoljna da bi se dokazalo vlasništvo dosjelošću. To stoga što se prema svojedobno zauzetom pravnom stajalištu (načelni stav prihvaćen na Zajedničkoj sjednici Saveznog suda, Republičkih i Pokrajinskih sudova i Vrhovnog vojnog suda bivše SFRJ od 07. i 08. svibnja 1971. godine) institut dosjeloosti ne primjenjuje se između društveno pravnih osoba, pa se vrijeme potrebno za dosjeloost može računati tek od 08. listopada 1991. godine, odnosno od stupanja na snagu Zakona o preuzimanju zakona o osnovnim vlasničko pravnim odnosima („Narodne Novine“ br. 53/91), a od tada pa do pokretanja ovog postupka nije protekao rok za dosjeloost propisan odredbom čl. 159. 4. ZV-a. U tom smislu tužitelj nije predložio dokaze iz kojih bi bilo razvidno da je tužitelj bio u posjedu predmetnog zemljišta, te kako je i na koji način tužitelj, odnosno njegov prednik, posjedovao nekretninu kroz vrijeme potrebno za stjecanje prava vlasništva dosjelošću.

Za istaknuti je da sud odluku o odlučnim činjenicama donosi na temelju dokaza, a ne na temelju navoda samog tužitelja. Odredbom čl. 219. st.1. ZPP-a, propisano je da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivne strane. U skladu s odredbom čl. 221.a ZPP-a u situaciji kad su na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju navedene činjenice i osnovanosti zahtjeva tužitelja, zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

Kako na sporne okolnosti tužitelj nije predložio izvođenje drugih dokaza, kojima bi dokazao osnov stjecanja prava vlasništva predmetne nekretnine, kao ni da su ispunjene pretpostavke propisane odredbama čl. 360., 363., 364., 365., a u vezi s čl. 390. a. ZV-a, sud je primjenom odredbe čl. 221.a ZPP-a, na temelju provedenog dokaznog postupka, tužbeni zahtjev tužitelja odbio kao neosnovan, te odlučio kao u izreci presude pod točkom I/.

Kako je tuženik u cijelosti uspio u sporu, odluka o parničnom trošku donesena je sukladno odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, a u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne Novine br. 142/12, 103/14 dalje u tekstu: Tarifa), prema dostavljenom popisu troška.

Tuženiku je za potpuni uspjeh u predmetnom sporu, prema vrijednosti predmeta spora (3.000,00 kn), i priloženom popisu troška, priznat trošak sastava odgovora na tužbu 75 bodova (Tbr. 8. t. 1. Tarife), pristup na ročišta zakazana za dan 19. siječnja 2005. god., 14. ožujka 2008. god., 14. travnja 2008. god., 21. listopada 2008. god., 16. siječnja 2009. god., 23. ožujka 2009. god., 21. svibnja 2009. god., 28. listopada 2015. god., 25. siječnja 2016. god., 25. rujna 2017. god., 17. studenog 2017. god., 19. siječnja 2018. g od. od po 75 bodova (Tbr. 9. t. 1. Tarife), zastupanje na ročištu dana 17. ožujka 2015. god. od 37,50 bodova (Tbr. 9. t. 2. Tarife), sastav žalbe od 9. svibnja 2005. god. od 93,75 bodova (Tbr. 10. t. 1. Tarife), što sveukupno iznosi 1.106,25 bodova, uvećan za vrijednost boda prema Tarifi (10,00 kn), sveukupno iznosi 11.062,50 kn, koliko je dužan tužitelj naknaditi tuženoj Republici Hrvatskoj, pa je stoga odlučeno kao pod točkom II/ izreke presude.

- 18 -

74. P- 10699/15

Za više zatraženi iznos naknade parničnih troškova tuženiku prema popisanom trošku od 19. siječnja 2018. god., u iznosu od 24.487,50 kn, zahtjev tuženik odbijen je kao neosnovan, jer popisani trošak nije u skladu s važećom Tarifom i označenom vrijednosti spora, pa je stoga odlučeno kao pod točkom II/ izreke presude.

U Makarskoj, 6. ožujka 2018. god.

SUDAC

BARBARA MENDEŠ

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

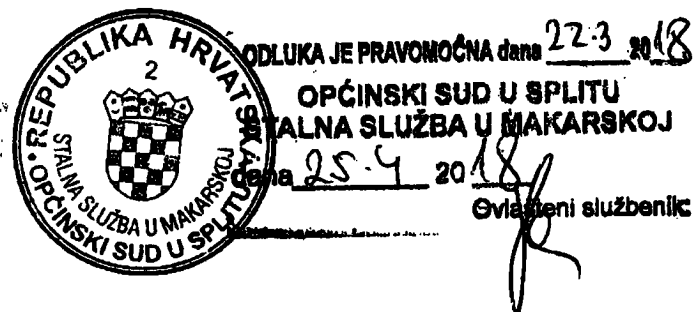
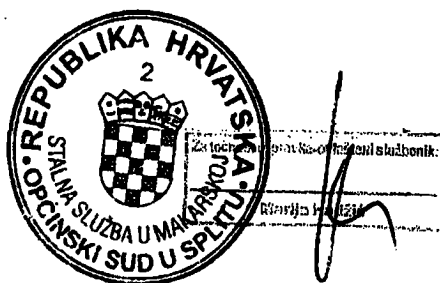
Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Županijskom sudu. Žalba se putem ovog suda u tri primjerka u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude (članak 348. ZPP-a)

Stranci koja je uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud neće dostavljati presudu prema odredbama ZPP-a o dostavi pismena. Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama ZPP-a o dostavi pismena (članak 335. ZPP-a).

DNA:

- Dostava presude u skladu s odredbom čl. 335. st.7., 8.,9. i 10. ZPP-a.

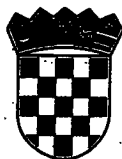

OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA

DETALJAN OBRAČUN*

Stavka	Napomena	Od	Do	Dana	Stopa	Uplate	Glavnica	Kamata	Ukupno
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
GLAVNICA	s dospjećem	06.03.2018	11.04.2018				11.062,50		
-	teče od :	-	-	-	-	-	-	-	-
KAMATE		07.03.2018	11.04.2018	36	9.09 %		11.062,50	99,18	
DUGOVANJE	po stavci								11.161,68
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	GLAVNICA	KAMATA	UKUPNO
ZAVRŠNO							11.062,50	99,18	11.161,68
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====

* obračunato na : www.odvjetnik.me (<http://www.odvjetnik.me>)

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukoifanska br. 6, Split

6. P-1915/2012

PRESUDA

I

PRESUDA NA TEMELJU PRIZNANJA

TRGOVAČKI SUD U SPLITU, u ime Republike Hrvatske, po sucu Nevenki Marunica, u pravnoj stvari tužitelja REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 52634238587, koju zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Splitu po punomoćniku Dario Jukić, Zamjeniku Općinskog državnog odvjetništva u Splitu, protiv tuženika 1) OLMA d.d. Makarska, Franjevački put 14, OIB: 35476351417, kojeg zastupa punomoćnica Iris Franić Tomić, odvjetnica u Omišu i tuženika 2) AMFORA d.d. Makarska u stečaju, Franjevački put 14, OIB: 07753882873, koju zastupa punomoćnik Vjekoslav Mladineo, odvjetnik u Splitu, radi utvrđenja (v.p.s. 101.000,00 kn), nakon održane usmene i javne glavne rasprave zaključene dana 15. siječnja 2014.godine u nazočnosti punomoćnika stranaka, objavljene dana 28. veljače 2014. godine

presudio je

U odnosu na tuženika 1) OLMA d.d. Makarska, OIB: 35476351417

I. Prihvaća se kao osnovan tužbeni zahtjev tužitelja od 30. rujna 2013.god. koji glasi:

„Utvrđuje se da je Republika Hrvatska vlasnik nekretnine označene kao čest.zem. 1649/1 maslinjak i pašnjak površine 7348 m2 upisane u zk.ul. 4391 k.o. Makarska-Makar, čest. zem. 1649/2 pašnjak površine 620 m2, čest. zem. 1649/3 pašnjak površine 15 m2, čest. zem. 1649/4 pašnjak površine 36 m2, čest. zem. 1649/5 pašnjak površine 25 m2 upisanih u zk. ul. 3301 k.o. Makarska-Makar.

Utvrđuje se da je Republika Hrvatska vlasnik nekretnine označene kao čest. zem. 366/2 pašnjak bukovijske površine 1718 m2 upisane u zk. ul. 1779 k.o. Makarska-Makar.

Dužan je prvotuženik Olma d.d. Makarska, OIB: 35476351417 trpjeti upis prava vlasništva tužiteljice temeljem ove presude na nekretnini označenoj kao čest. zem. 366/2 pašnjak bukovijske površine 1718 m2 upisane u zk. ul. 1779 k.o. Makarska-Makar.“

II. Nalaže se tuženiku 1) OLMA d.d. Makarska da u roku od osam dana naknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 44.250,00 kn, dok se za više traženu naknadu parničnog troška u iznosu od 4.500,00 kn, zahtjev tužitelja odbija.

III. Odbija se zahtjev tuženika 1) OLMA d.d. Makarska za naknadom troškova parničnog postupka u iznosu od 68.316,25 kn.

U odnosu na tuženika 2) AMFORA d.d. Makarska u stečaju, OIB: 07753882873

Prihvaća se kao osnovan tužbeni zahtjev tužitelja od 30. rujna 2013.god. u dijelu koji glasi:

„Utvrđuje se da je Republika Hrvatska vlasnik nekretnine označene kao čest.zem. 1649/1 maslinjak i pašnjak površine 7348 m2 upisane u zk.ul. 4391 k.o. Makarska-Makar, čest. zem. 1649/2 pašnjak površine 620 m2, čest. zem. 1649/3 pašnjak površine 15 m2, čest. zem. 1649/4 pašnjak površine 36 m2, čest. zem. 1649/5 pašnjak površine 25 m2 upisanih u zk. ul. 3301 k.o. Makarska-Makar.

Utvrđuje se da je Republika Hrvatska vlasnik nekretnine označene kao čest. zem. 366/2 pašnjak bukovije površine 1718 m2 upisane u zk. ul. 1779 k.o. Makarska-Makar.“

Obrazloženje

Tužbu je u ovoj pravnoj stvari protiv tuženika pod 1. i pod 2. dana 19. srpnja 2014. godine radi utvrđenja prava vlasništva i izdavanja tabularne isprave, podnio Hrvatski fond za privatizaciju, u tužbi je tužitelj naveo da je tuženik pod 1. pravni slijednik društvenog poduzeća Uljara s.p.o. Makarska a tuženik pod 2. je pravni slijednik društvenog poduzeća Amfora s.p.o. Makarska, a da su ista društvena poduzeća slijedom statusnih promjena pravni slijednici Uljare, zadružnog poduzeća za otkup, preradu i promet maslina iz Makarske sukladno stanju u sudskom registru Trgovačkog suda u Splitu. Nositeljem prava korištenja zemljišta u društvenom vlasništvu i to č.zem. 1649 maslinjak površine 8053 m2 i 366/2 pašnjak površine 1718 m2 sve k.o. Makarska-Makar upisana je Uljara zadružno poduzeće Makarska. Pravo korištenja navedenog zemljišta nije bilo predmet diobe koja je izvršena između poduzeća pravnih prednika tuženika pod 1. i pod 2. temeljem Ugovora od 03.12.1992.god. – prije postupka pretvorbe društvenih poduzeća. Predmetno zemljište nije uneseno u vrijednost društvenog kapitala niti u postupku pretvorbe poduzeća Uljara s.p.o. Makarska koje je nakon pretvorbe Uljara d.d., a od 12.05.1994.god. nakon promjene tvrtke Olma d.d. Makarska, niti u postupku pretvorbe poduzeća Amfora s.p.o., nakon pretvorbe Amfora d.d. a od 18.02.2000.god. Amfora d.d. u stečaju.

Tužitelj je naveo da navedena zemljišta niti povodom prijedloga Olme d.d. za obnovu pretvorbe nisu procijenjena u vrijednost kapitala, niti je njime povećan temeljni kapital Olme d.d. temeljem Zakona o poljoprivrednom zemljištu i navedena zemljišta nisu mogla postati vlasništvo tuženika pod 1. Međutim tuženik pod 1. ishodio je donošenje presude kojom se utvrđuje da je Olma d.d. vlasnik predmetnih čestica zemlje sukladno Presudi Općinskog suda u Makarskoj br. P-1060/02 od 03.02.2003.god. temeljem koje presude po pravomoćnosti iste je tuženi pod 1. zatražio uknjižbu prava vlasništva na svoje ime.

Suprotno utvrđenju u navedenoj presudi tužitelj je stvarni – izvanknjižni vlasnik predmetnih nekretnina, a pravo vlasništva je stekao po članku 47. Zakona privatizaciji jer tuženik pod 1. u

elaborat o pretvorbi nije uključio vrijednost zemljišta koja je vjerojatno vodio kao osnovna sredstva. Tužitelj je kao ovlašteno tijelo prihvatio elaborat, a tuženik pod 1. nije ishodio obnovu postupka za slučaj da su izostavljene nekretnine činile tehnološku cjelinu sa stvarima koje su unesene u društveni kapital u postupku pretvorbe.

Budući je tuženik pod 1. raspolagao predmetnim nekretninama kao i da postoji niz prijedloga za upis u zemljišnoj knjizi to da tužitelj ima pravni interes ustati tužbom na utvrđenje da je temeljem zakona stekao pravo vlasništva predmetnih nekretnina te je predložio sudu donijeti presudu kojom će se tužitelj utvrditi vlasnikom navedenih nekretnina te naložiti tuženicama da tužitelju u roku od 15 dana izdaju tabularnu ispravu podobnu za upis pravna vlasništva na navedenim nekretninama koju će u protivnom zamijeniti presuda.

Tužitelj je predložio radi osiguranja tužiteljevog zahtjeva kao nenovčane tražbine donošenje privremene mjere kojom će se zabraniti otuđenje i opterećenje č.zem. 1649 i č.zem. 366/2 zu 1779 do pravomoćnog okončana ovog postupka uz zabilježbu te mjere u zemljišnim knjigama. U odgovoru na tužbu tuženik pod 1. se protivio tužbi jer da tužitelj nema nikakvih stvarno pravnih ovlaštenja na predmetnom zemljištu po bilo kakvom pravnom osnovu jer se radi o poljoprivrednom zemljištu s nasadima maslina (maslinikom) tuženika pod 1. koje zemljište je u posjedu s pravom korištenja, a naknadno i vlasništvo tuženika pod 1. od 1963. godine koliko traje i gospodarska eksploatacija nasada. Tuženik je istakao da predmetno zemljište predstavlja nerazdvojivu tehnološku i gospodarsku cjelinu s nasadima maslina na njemu koji nasadi su neprijeporno uključeni u vrijednost društvenog kapitala i postali temeljni kapital tuženika pod 1. još 1992. godine te tužitelj nije niti knjižni, niti izvanknjižni vlasnik predmetnog zemljišta niti je zahtijevao uspostavu stvarno pravnih ovlaštenja na toj nekretnini 1996. godine kada je stupila odredba članka 47. Zakona o privatizaciji na koju se poziva tužitelj. Tuženik pod 1. je istakao da je radi utvrđenja isključivog prava vlasništva u odnosu na Uljara – zadružno poduzeće Makarska, zemljišno-knjižnog titulara čiji su slijednici oba tuženika, tuženik pod 1. je imao pravni interes ishoditi presudu radi utvrđenja prava vlasništva u odnosu na tuženika pod 2. budući je to poljoprivredno zemljište i tuženik pod 1. ga vodi isključivo kao svoju imovinu i gospodarski iskorištava još od 1978. godine nakon izdvajanja OUR Uljara iz radne organizacije u samostalnu pravnu osobu.

Nadalje, tuženik pod 1. je istakao da je postupio po članku 67. Zakona o poljoprivrednom zemljištu prema kojoj odredbi trgovačka društva čiji su pravni prednici, kao društvena poduzeća, stekli poljoprivredno zemljište naplatnim pravnim poslom, uz suglasnost Državnog odvjetništva imaju pravo zahtijevati uključenje tog zemljišta u svoj kapital i sukladno navedenoj odredbi je tuženik pod 1. dana 13.03.2002. godine prijavio Državnom odvjetništvu ispunjenje zakonskih uvjeta radi izdavanja narečene suglasnosti, a tuženik pod 1. je svoja stvarno pravna ovlaštenja na zemljištu i maslinjaku legalizirao uz suglasnost Ministarstva poljoprivrede i šumarstva, upisom u Registar poljoprivrednih gospodarstva. Stoga je predložio odbiti zahtjev kao pravno neutemeljen.

Tuženik pod 2. je u odgovoru na tužbu istakao da pri pretvorbi tuženika pod 2. nije nedvojbeno definirano jesu li predmetne nekretnine procijenjene u vrijednost društvenog kapitala, ali obzirom da tuženik pod 2. nije upisan u zemljišnu knjigu kao vlasnik predmetnih nekretnina to da tužitelj nema pravnog interesa za vođenje ovog postupka protiv tuženika pod 2. Naime tuženik pod 2. je istakao da su u rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju od 16.10.2001. godine navedene nekretnine koje su procijenjene u vrijednost društvenog kapitala pri pretvorbi tuženika pod 2., a obzirom da su neke nekretnine navedene opisno bez naznake pripadajuće čestice kao i da tuženiku pod 2. nije poznato postoji li u k.o. Makarska-Makar dvostruka numeracija glede pojedinih čestica to je predložio pribaviti od Katastarskog ureda u Makarskoj preslike katastarskih planova za čestice koje su predmet tužbenog zahtjeva radi

utvrđenja jesu li čestice koje su predmet tužbenog zahtjeva mogu podvesti pod nekretnine koje su brojčano ili opisno naznačene u Rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju.

Tijekom postupka koji se vodio pod brojem P-945/04 stranke su ustrajale u svojim zahtjevima, odnosno prigovorima, a dodatno je tužitelj istakao u odnosu na tuženika pod 1. kako je tuženik pod 1. kod Općinskog suda u Makarskoj ishodio donošenje presude broj P-060/02 i to presude zbog izostanka u odnosu na pravnu osobu Amfora d.o.o. Metković koja nije niti univerzalni pravni slijednik niti singularni pravni slijednik Uljare zadružnog poduzeća, u zemljišniku upisanog nositelja prava korištenja, a isto tako nije niti pravni slijednik Amfore d.d. u stečaju u odnosu na nekretnine za koje je tuženik pod 1. tražio i uspio ishoditi utvrđenje da je vlasnik u odnosu na predmetne nekretnine. Nadalje tuženik pod 1. raspolagao je zemljištem kao vlasnik što nije bio te nije mogao prenijeti pravo koje mu ne pripada, a za koji prijenos je naplatio kupoprodajnu cijenu.

U odnosu na odgovor na tužbu tuženika pod 2. tužitelj je istakao da je upisani nositelj prava korištenja Uljara zadružno poduzeće Makarska koje je prema podacima iz sudskog registra pravni prednik i tuženika pod 1. i tuženika pod 2. i da slijedom toga predleži i njegova pasivna legitimacija u ovom sporu.

Tijekom postupka stranke su ustrajale u svojim zahtjevima i prigovorima i nakon provedenog postupka sud je donio Presudu i rješenje broj VI P-945/04 od 31. ožujka 2008. godine kojom je prihvaćen tužbeni zahtjev da se utvrđuje da je tužitelj Hrvatski fond za privatizaciju vlasnik č.zem. 1649 i č.zem. 366/2 koje su upisane u zu broj 1779 u zemljišnoj knjizi koja se vodi za k.o. Makarska-Makar i naloženo je tuženicima da tužitelju u roku od 15 dana izdaju tabularnu izjavu podobnu za upis prava vlasništva na navedenim nekretninama, a u protivnom istu će zamijeniti navedena presuda.

Budući je tužitelj tijekom postupka povukao prijedlog za određivanje privremene mjere to je sud toč. 1. navedenog rješenja obustavio postupak osiguranja u smislu članka 36. Ovršnog zakona, a naložio je tuženicima pod 1. i pod 2. da tužitelju solidarno naknade trošak parničnog postupka u iznosu od 32.930,00 kn.

Protiv navedene presude i rješenja žalbu su podnijeli tuženici pod 1. i pod 2. i u povodu navedenih žalbi Visoki trgovački sud je rješenjem broj 78. PŽ-4629/12-3 od 22. studenoga 2012. godine ukinuo presudu ovog suda broj P-945/04 od 31. ožujka 2008. godine te je ukinuo točku II. izreke rješenja i u tom dijelu vratio predmet ovom sudu na ponovno suđenje. U obrazloženju navedenog rješenja Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je naveo da odluke sudova i druge vlasti o knjižnim pravima moraju sadržavati oznake i podatke o katastarskom broju i površini katastarskih čestica te katastarske općine u kojoj leže, onako kako su ti podaci označeni u zemljišnoj knjizi, pa kako tužbeni zahtjev ne sadrži te podatke tako da tužbeni zahtjev nije bio podoban za odlučivanje i da je sud morao postupiti po odredbi članka 109. ZPP-a i tražiti od tužitelja ispravak tužbe na način da u istoj navede osim podataka iz tužbe i oznaku zemljišta te njegovu površinu.

Drugostupanjski sud je upozorio prvostupanjski sud na odredbu članka 119. stavak 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima kao i na odredbu članka 107. i članka 45. st. 1 Zakona o zemljišnim knjigama, koje odredbe propisuju da je za odlučivanje o prijedlogu za upis mjerodavno stanje u trenutku predaje prijedloga i da se prema tom trenutku utvrđuje prvenstveni red upisa, odnosno da za stjecanje prava vlasništva na nekretninama nije odlučno

kada je upis proveden već kada je prijedlog za upis predan nadležnom sudu, bez obzira na to kada je sam upis, koji je utemeljen na tom prijedlogu, stvarno i proveden.

U tijeku žalbenog postupka, dana 1. siječnja 2011.god. stupio je na snagu Zakon o upravljanju državnom imovinom (Narodne novine broj 145/10), u čijem članku 58. stavak 4. je propisano da nekretnine u vlasništvu Hrvatskog fonda za privatizaciju na dan 31. ožujka 2011.god. postaju vlasništvo Republike Hrvatske, a Hrvatski fond za privatizaciju prestaje s radom. Rješenjem ovog suda broj 6. P-945/04 od 6. listopada 2011.god. utvrđen je prekid postupka zbog brisanja tužitelja iz sudskog registra sukladno članku 212. stavak 1. točka 4. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 i 25/13 dalje ZPP-a), a nakon što je Republika Hrvatska preuzela postupak, ovaj sud rješenjem od 15. svibnja 2012.god. nastavio postupak u smislu članka 215. stavak 1. ZPP-a.

U ponovljenom postupku tužitelj je podneskom od 8. ožujka 2013.god. djelomično preinačio prvotni tužbeni zahtjev, a istog je ispravio na ročištu od 18. rujna 2013.god. i konačno uredio podneskom od 30. rujna 2013.god.

Iako se tuženik protivio takvoj preinaci, sud je dopustio preinaku jer smatra da je to svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama, a tuženik pod 1) se upustio u raspravljanje po preinačenom zahtjevu.

Potrebno je navesti i slijedeće da iako je u zemljišnoj knjizi na nekretnini č. zem 1649 ZU 3301 vlasnikom upisana Agencija za pravni promet i posredovanje nekretnina, Zagreb, u smislu članka 195. stavak 1. ZPP-a koji propisuje da ako koja od stranaka otuđi pravo ili stvar o kojem teče parnica, to ne sprječava da se parnica među istim strankama dovrši, ovo poglavito i stoga jer je kasniji stjecatelj stekao navedenu nekretninu naplatnim pravnim poslom i u dobroj vjeri, dok se eventualno ne dokaže drugačije.

U dokaznom postupku sud je izveo dokaze pregledom spisu priloženih isprava i to: Potvrda ovog suda R3-4153/2002 od 06. svibnja 2002.god. te ista potvrda broj R3-5399/08 od 14. ožujka 2008. god. (list 5 i 260 spisa), Izvadak iz zemljišne knjige za č.zem. 1649 u naravi maslinjak i č.zem. 366/2 u naravi pašnjak zu 1779 k.o. Makarska-Makar (list 7 i 8 spisa), Ugovor o diobi nekretnina između poduzeća Amfora s.p.o. i poduzeća Uljara s.p.o. Makarska od 03. prosinca 1992.god. (list 9-11 spisa), Rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju o iskazu nekretnina koje su procijenjene u postupku pretvorbe i uključene u vrijednost temeljnog kapitala za društveno poduzeće Amfora d.o.o. Makarska od 16.10.2001.god. (list 12-14 spisa), dopis Hrvatskog fonda za privatizaciju od 06.02.2004.god. (list 15 i 16 spisa), povijesni izvadci iz Sudskog registra za tvrtku Olma d.d. Makarska, Amfora d.d. u stečaju Makarska i Amfora d.o.o. Metković, Presuda zbog izostanka Općinskog suda u Makarskoj broj P-1060/02 od 03. veljače 2003.god. donesena protiv Amfora d.o.o. Metković (list 23 spisa), Zapisnik sastavljen kod Kotarskog suda u Makarskoj 02. travnja 1963.god. pod oznakom Z.118/63 (list 33 i 34 spisa), preslik izvatka iz zemljišne knjige ZU 1779 (listovi 35 do 37 spisa), zahtjev tuženika pod 1. Olma d.d. Makarska od 08.03.2002. god. upućen Općinskom državnom odvjetništvu u Makarskoj za izdavanje suglasnosti radi uključenja poljoprivrednog zemljišta u temeljni kapital dioničkog društva (listovi 42 do 45 spisa), Rješenja Ureda državne uprave u Splitsko-dalmatinskoj županiji Službi za gospodarstvo – Ispostava Imotski od 26.08.2003.god. (list 46 spisa), Potvrda Grada Makarske od 08.03.2004.god. (list 48 spisa), Rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju od 16.10.2001.god. o vrijednosti društvenog kapitala u postupku pretvorbe društvenog poduzeća Amfora s.p.o.

(listovi 51-53 spisa), Uvjerjenje Ureda državne uprave u Splitsko-dalmatinskoj županiji, Službi za prostorno uređenje, zaštitu okoliša graditeljstvo i imovinsko pravne poslove Ispostava Makarska od 16.06.2004.god. (listovi 77 i 78 spisa), preslik prostornog plana Općine Makarska od 16.06.2004.god. (listovi 79-83 spisa), Ponuda od 24.04.2003.god. društva Olma d.d. Makarska i RECTUS d.o.o. Metković upućena Agenciji za pravni promet i posredovanje nekretninama te Ponuda Olme za kupnju građevnog zemljišta od 22.05.2003.god. (listovi 84-86 spisa), Ugovor o kupoprodaji nekretnine i sporazum o plaćanju ugovorene kupoprodajne cijene uz osiguranje vraćanja isplaćenog iznosa osnivanjem založnog prava broj OU 657/03 (listovi 87 do 91 spisa), Nalog za prijenos novčanih sredstava (list 92 spisa), Izvješće o obavljenoj reviziji pretvorbe i privatizacije Uljare Makarska koju je obavio Državni ured za reviziju, Područni ured Split u listopadu 2002. god. (listovi 108 do 146 spisa), Povijesni izvadak iz zemljišnih knjiga za č.zem. 1649 i 366/2 k.o. Makarska – Makar, u presliku (listovi 152-155 spisa), Zapisnik o izvršenoj raspodjeli sredstava prava i obveza na dan 01.01.1979.god. (listovi 169 do 173 spisa), Zapisnik od 04.09.2001.god. (list 174 i 175 spisa), Rješenje Općinskog suda u Makarskoj broj Z-1844/01 (listovi 178 i 179 spisa), Zaključak Hrvatskog fonda za privatizaciju od 15. svibnja 2002. god. (list 180 i 181 spisa), preslik Rješenja Općinskog suda u Makarskoj broj Z-434/03 od 09. ožujka 2005.god. (list 195 i 196 spisa), Rješenje Općinskog suda u Makarskoj broj Z-1513/03 od 10. ožujka 2005.god. (list 197 i 198 spisa), Ugovor o prodaji nekretnina i pokretnina stečajnog dužnika zaključen između Amfora d.d. u stečaju Makarska i Amfora d.o.o. Metković dana 03. svibnja 2001.god. (listovi 207-209 spisa), dopis Općinskog državnog odvjetništva u Makarskoj od 04. studenog 2005.god. upućen ovom sudu (list 242 spisa), zahtjev-požurnica Olme d.d. od 20. siječnja 2006.god. upućen Općinskom državnom odvjetništvu u Makarskoj (list 246 i 247 spisa), Zaključak Hrvatskog fonda za privatizaciju od 02. prosinca 1999.god. (list 258 i 259 spisa), dopis Hrvatskog fonda za privatizaciju od 18. studenog 1997.god. (list 282 spisa), Zaključak Hrvatskog fonda za privatizaciju od 15. svibnja 2002.god. (list 283 i 284 spisa), dopis Državne geodetske uprave Područni ured za katastar Split, Ispostava Makarska od 03.03.2008.god. (list 285 i 286 spisa), dopis Upravnog odjela za prostorno uređenje Ispostava Makarska od 10.03.2008. god. (list 306 i 307 spisa), prostorni plan Općine Makarska (listovi 308 do 312 spisa), povijesni izvadak iz Sudskog registra za Hrvatski fond za privatizaciju (listovi 347 do 350 spisa), Rješenje Upravnog suda Republike Hrvatske broj US-5109/2008 od 25. svibnja 2011. god. (listovi 366 do 368 spisa), preslik zk izvadaka za predmetne nekretnine (listovi 369 do 389 spisa), izvadak iz zemljišne knjige u izvorniku za predmetne nekretnine (listovi 425 do 456 spisa), povijesni izvadak iz Sudskog registra za Olma d.d. (listovi 459 do 470 spisa), Rješenje Ministarstva financija samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak od 12. srpnja 2013.god. (listovi 472 do 474 spisa), Rješenje FINA regionalni centar Zagreb, Nagodbenog vijeća HR03 od 10.05.2013.god. (listovi 475 do 477 spisa).

Na temelju ocjene dokaza izvedenih u ovom postupku, pregleda isprava koje se nalaze u spisu kao i očitovanja stranaka tijekom postupka, ovaj sud je utvrdio slijedeće činjenice:

- da je zajednički pravni prednik tužitelja pod 1. i pod 2. Uljara zadružno poduzeće Makarska koja je bila upisana korisnikom zemljišta koja su predmet ove parnice, sve do uknjižbe prava vlasništva u korist Olma d.d. Makarska;
- da je zajednički pravni prednik tuženika pod 1. i pod 2. predmetne nekretnine stekao naplatnim pravnim poslom;

- da je Rješenjem Općinskog suda u Makarskoj broj Z-434/03 od 09. ožujka 2005.god. uknjiženo pravo vlasništva č.zem. 1649 maslinjak površine 8053 m² i č.zem. 366/2 pašnjak sa 1718 m² površine upisane u zk tijelo 1. zu 1779 u korist Olma d.d. Makarska uz istodobnu uknjižbu brisanja navedenog prava s imena Uljara zadružno poduzeće Makarska, a Rješenjem broj Z-1513/03 od 10. ožujka 2005.god. dozvoljen je upis otpisa č.zem. 1649 maslinjak sa 8053 m² površine iz zk tijela 1. zu 1779 i upis u zu 3301 uz uknjižbu prava vlasništva u korist Agencije za pravni promet i posredovanje nekretninama Zagreb uz istodobnu uknjižbu brisanja navedenog prava s imena Olma d.d. Makarska;
- da nekretnine koje su predmet ovog postupka u postupku pretvorbe nisu procijenjene u vrijednost temeljnog kapitala društva u pretvorbi pravnog prednika tuženika pod 1) Uljara s.p.o. Makarska (nakon pretvorbe Uljara d.d.) kao niti pravnog prednika tuženika pod 2) Amfore s.p.o. Makarska (nakon pretvorbe Amfora d.d., sada Amfora d.d. u stečaju);
- da tuženik pod 1) nije dobio zatraženu suglasnost od Hrvatskog fonda za privatizaciju za uključivanje u temeljni kapital društva Olma d.d. predmetno poljoprivredno zemljište sukladno članku 67. Zakona o poljoprivrednom zemljištu već je isti zahtjev odbačen zbog nenadležnosti Zaključkom HFP od 15. svibnja 2002. god.;
- da je tuženik pod 1. Olma d.d. ishodio u svoju korist Presudu zbog izostanka kod Općinskog suda u Makarskoj broj P-1060/02 od 03. veljače 2003. god. protiv tuženika Amfora d.o.o. Metković te da je na temelju takve presude ishodio uknjižbu prva vlasništva spornih nekretnina na svoje ime;
- da je Zaključkom od 02. prosinca 1999.god. Hrvatskog fonda za privatizaciju odbačen kao nepravodoban prijedlog Olma d.d. Makarska za obnovu postupka pretvorbe koji je okončan Potvrdom Agencije za restrukturiranje i razvoj, Područnog ureda Split broj 05-16/92-06/76/2 od 29.12.1992. godine;
- da je nad tuženikom pod 1) obustavljen postupak predstečajne nagodbe Rješenjem Financijske agencije, Regionalni centar Zagreb, od 10. svibnja 2013.god.;
- da je tuženik pod 1) protiv navedenog Rješenja podnio žalbu o kojoj je rješavalo drugostupanjsko tijelo Ministarstva financija, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, koje je svojim rješenjem od 12. srpnja 2013.god. odbilo žalbu Olma d.d. Makarska;

Najprije je potrebno navesti da je Hrvatski fond za privatizaciju u smislu članka 47. Zakona o privatizaciji (Narodne novine 21/96, 71/98 i 73/00, dalje ZP) po službenoj dužnosti ili po prijedlogu stranke u upravnom postupku ako se utvrdilo da određena imovina nije bila obuhvaćena procjenom kod pretvorbe, radi li se o imovini koja je činila temeljni kapital bivšeg društvenog poduzeća koja nije procijenjena kod pretvorbe te radi li se o imovini koja bi prije pretvorbe po zakonu postala vlasništvo neke druge pravne osobe, zatim postoje li pretpostavke za obnovu postupka pretvorbe i da prijenos na Hrvatski fond za privatizaciju ne utječe na tehnološku cjelinu, nakon čega bi Hrvatski fond za privatizaciju donosio rješenje kojim se predmetna imovina prenosi sukladno članku 47. Zakona o privatizaciji na Hrvatski fond za privatizaciju. Ovo sve iz razloga jer Rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju po pravomoćnosti je tabularna isprava za upis u zemljišne knjige u odnosu na nekretnine.

Međutim navedene nekretnine koje su predmet ovog postupka nisu ušle u postupku pretvorbe društvenog poduzeća prednika tuženika pod 1) i pod 2), a iste nekretnine su prema Potvrdi

Upravnog odjela za prostorno uređenje, Ispostava Makarska od 10.03.2008.god. za razdoblje od 1991.god. do 2003.god. nalazile su se unutar obuhvata prostornog plana Općine Makarska i to unutar granica građevinskog područja gradova i naselja gradskog karaktera i to č.zem. 1649 (2456 nova izmjera) k.o. Makarska-Makar unutar neizgrađenog građevinskog područja naselja, a č.zem. 366/2 (2453 nova izmjera) k.o. Makarska-Makar unutar zaštitnog zelenila, iako je zemljišnoj knjizi za navedene nekretnine upisano da se radi o masliniku, odnosno o pašnjaku uslijed čega bi došla u primjenu odredba članka 3. Zakona o poljoprivrednom zemljištu (Narodne novine 34/91) kojom je propisano da na poljoprivrednom zemljištu u društvenom vlasništvu na teritoriju Republike Hrvatske nositelj vlasničkih prava postaje Republika Hrvatska od 24. srpnja 1991. godine od dana stupanja na snagu navedenog zakona.

Člankom 42. ZP propisano je da Hrvatski fond za privatizaciju izdaje rješenje kojim se utvrđuju nekretnine koje su procijenjene u vrijednost društvenog kapitala u postupku pretvorbe na temelju Zakona o pretvorbi, koje rješenje se izdaje na zahtjev stranke za potrebe upisa nekretnina u zemljišne knjige, a trošak izdavanja rješenja snosi stranka.

Člankom 47. Zakona o privatizaciji je propisano da dionice, udjeli, stvari i prava koji nisu procijenjeni u vrijednost društvenog kapitala pravne osobe na temelju Zakona o pretvorbi prenose se Hrvatskom fondu za privatizaciju, ako ne postoje razlozi za obnovu postupka, odnosno ako prijenos ne utječe na postojeću tehnološku cjelinu.

Nadalje, prema članku 390.a Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 13/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09 i 143/12) trgovačko društvo kao pravni slijednik društvenog poduzeća po završenoj pretvorbi društvenog vlasništva, vlasnik je nekretnine koje su na dan procjene vrijednosti temeljnog kapitala u postupku pretvorbe ili privatizacije bile društveno vlasništvo s pravom upravljanja, korištenja i raspolaganja društvenog poduzeća, koje su mogle biti predmet stjecanja prava vlasništva i čija je vrijednost procijenjena u kapital društva i koje su po nadležnom tijelu iskazane u kapitalu društva.

Budući da tuženik pod 1), a niti tuženik pod 2) iako su pravni slijednici zajedničkog društvenog poduzeća koje je u trenutku postupka pretvorbe nad tuženikom pod 1) i pod 2) bilo upisano u zemljišnoj knjizi s pravom korištenja, a to je Uljara zadružno poduzeće Makarska, nisu ispunjenje pretpostavke iz članka 390.a ZVDSP jer je i tuženiku pod 1) i tuženiku pod 2) izostala pretpostavka da je na predmetnim nekretninama izvršena procjena vrijednosti u kapitalu društva i po nadležnom tijelu (Hrvatskog fonda za privatizaciju) nisu iskazane u kapitalu društva niti u trenutku pretvorbe niti po članku 42. Zakona o privatizaciji, a niti u zatraženom obnovljenom postupku kod Hrvatskog fonda za privatizaciju, pa se u odnosu na navedene nekretnine primjenjuje odredba članka 362. stavak 3. ZVDSP.

U odnosu na pravni položaj navedenih nekretnina u primjeni je Zakon o turističkom i ostalom građevinskom zemljištu neprocijenjenom u postupku pretvorbe i privatizacije (Narodne novine 92/10) koji u odredbi članka 2. propisuje da je građevinsko zemljište u smislu tog zakona je zemljište koje nije procijenjeno u vrijednost društvenog kapitala društvenog poduzeća u postupku pretvorbe, odnosno koje nije uneseno u temeljni kapital trgovačkog društva u postupku privatizacije, a za koje na dan stupanja na snagu tog zakona u smislu članka 23. stavak 1. je vlasništvo Republike Hrvatske.

Slijedom naprijed navedenog u odnosu na uređeni tužbeni zahtjev tužitelja od 30. rujna 2013.god. isti je prihvaćen u cijelosti u odnosu na tuženika pod 1) bući je tužitelj tijekom postupka isti zahtjev uskladio sukladno odredbama Zakona o zemljišnim knjigama sukladno uputi drugostupanjskog suda iz ukidnog rješenja, a dokazao je da predmetne nekretnine u trenutku postupka pretvorbe prednika tuženika pod 1) su ostale neprocijenjene u postupku pretvorbe i privatizacije, radi čega je i odlučeno kao u točki I. izreke presude u odnosu na tuženika 1) OLMA d.d. Makarska.

Odluka o troškovima parničnog postupka utemeljena je na odredbama članka 154. stavak 3., članka 155. i članka 163. ZPP-a, uz primjenu Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 91/04, 37/05, 59/07, 148/09 i 142/12 dalje OT) sve sukladno zahtjevu tužitelja i utvrđenoj vrijednosti predmeta spora.

Tako je tužitelju kojeg zastupa državni odvjetnik u trošak parničnog postupka uračunat trošak sastava tužbe od 19.07.2004.god. – 250 bodova ili iznos od 2.500,00 kn (Tbr. 7. toč. 1. OT), za sastav žalbe od 30.07.2004.god. – 125 bodova ili iznos od 1.250,00 kn (Tbr. 10. toč. 3. OT), za sastav obrazloženih podneska od 31.01.2005.god. i od 20.05.2005.god., svaki po 250 bodova – ukupno 500 bodova ili iznos od 5.000,00 kn (Tbr. 8. toč. 1. OT), za zastupanje na ročištima na kojima se raspravljalo ili su se izvodili dokazi i to od 01.02.2005.god., od 17.03.2005.god., od 19.04.2005.god., od 24.05.2005.god., od 30.06.2005.god., od 20.10.2005.god., od 17.01.2006.god., od 19.12.2007.god., od 11.02.2008.god., od 17.03.2008.god., od 11.03.2013.god., od 12.06.2013.god., od 18.09.2013.god., od 28.10.2013.god., svako po 250 bodova – ukupno 3.500 bodova ili iznos od 35.000,00 kn (Tbr. 9. toč. 1. OT), za pristup ročištu koje je odgođeno od 20.11.2013.god. – 50 bodova ili iznos od 500,00 kn (Tbr. 9. toč. 5. OT) ili ukupno iznos od 44.250,00 kn.

Sud tužitelju u troškove postupka nije uračunao i odmjerio troškove sastava podnesaka od 08.03.2013.god. iz razloga što je tužitelj navedeni podnesak predao na ročištu od 11.03.2013.god. za koje ročište je tužitelju odmjereno trošak te tužitelju nije odmjereno dio troška kojeg je tužitelj zatražio u većem iznosu od odmjerenog za ročište od 20.11.2013.god. jer je navedeno ročište odgođeno i tužitelju za to ročište pripada nagrada sukladno Tbr. 9. toč. 5. OT, kako je i odmjereno tužitelju, sve u smislu članka 155. ZPP-a. Stoga je za više traženi trošak od 450 bodova ili u iznosu od 4.500,00 kn, valjalo zahtjev tužitelja odbiti.

Odmjerene troškove postupka dužan je tužitelju naknaditi tuženik 1) Olma d.d. Makarska. Radi navedenog, riješeno je kao u točki II. izreke presude u odnosu na tuženika 1) Olma d.d. Makarska.

Sud tuženiku 1) Olma d.d. Makarska nije odmjerio zatražene troškove postupka u iznosu od 68.316,25 kn iz razloga što navedeni tuženik nije uspio u sporu. U odnosu na zatražene troškove zbog preinačenog tužbenog zahtjeva tužitelja, potrebno je navesti da je tužitelj preinačio tužbeni zahtjev s obzirom na promjene koje su se tijekom ovog postupka od podnošenja tužbe dogodile u vezi s predmetnim nekretninama u zemljišnoj knjizi u kojoj su upisane navedene nekretnine i bez obzira što je tužitelj odustao od dijela prvotno postavljenog tužbenog zahtjeva, obveznopravnog zahtjeva, sud smatra da zbog preinake tužbe tuženiku pod 1) nisu nastali posebni troškovi koje bi mu sud u vezi s preinakom tužbe trebao odmjeriti, pa je zahtjev tuženika pod 1) sud odbio i riješio kao u točki III. izreke presude u odnosu na tuženika 1) Olma d.d. Makarska.

Tuženik pod 2) Amfora d.d. u stečaju Makarska je tijekom postupka priznala tužbeni zahtjev tužitelja u odnosu na točku I. i II. izreke.

- Prema članku 331. stavak 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08 i 57/11 dalje ZPP-a) ako tuženik do zaključenja glavne rasprave prizna tužbeni zahtjev, sud će bez daljnjeg raspravljanja donijeti presudu kojom prihvaća tužbeni zahtjev (presuda na temelju priznanja). Slijedom navedenog, kako se ispunila pretpostavka propisana člankom 331. stavak 1. ZPP-a odlučeno je kao u izreci presude na temelju priznanja u odnosu na tuženika 2).

U Splitu 28. veljače 2014. godine

SUDAC

JEVENKA MARUNICA

za toč. otpr. – ovl. službenik
Anisiya Mladinić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude je dopuštena žalba. Žalba se podnosi Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu putem ovog suda u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa ove presude, u 4 primjerka.

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Splitu

KLAUZULA PRAVOMOĆNOSTI

Oznaka odluke: P-1915/2012-15.

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj: Nevenka Marunica

Datum pravomoćnosti: 27.03.2015.

Datum ovršnosti:

Napomena pravomoćnosti: Presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj 78. PŽ-4396/14-3 od 27. ožujka 2015.god. odbijena žalba tuženka 1. OLMA d.d. kao neosnovana i potvrđena presuda Trgovačkog suda u Splitu broj 6. P-1915/2012 od 28. veljače 2014.god. u točkama I. i III. izreke te u dijelu kojim je donesena presuda na temelju priznanja u odnosu na tuženika AMFORA d.d. u stečaju te u dijelu točke II. izreke kojom je naloženo tuženiku 1) OLMA d.d. Makarska da u roku od osam dana plati tužiteljici Republika Hrvatska, trošak parničnog postupka u iznosu od 5.000,00 kn. Navedenom presudom, preinačena je presuda ovog suda u dijelu pobijane točke II. izreke na način da je odbijen kao neosnovan tužiteljin zahtjev da joj tuženik plati trošak parničnog postupka u iznosu od 39.250,00 kn.

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U SPLITU
PRIMLJENO

26. 05. 2015

neposredno

poštom

Priloga _____ Vrijednost _____

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT

IZ RUKE

Preko pošte

18-05-2015

Predano za poštu obično-prop. dne. 20
POŠTA R
Broj primjerka priloga
Telefarno KN POTPIŠ

PDO 16/04

78. PŽ-4396/14-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u ime Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Raoula Dubravca, predsjednika vijeća, Mladena Šimundića, suca izvjestitelja i Josipa Turkalja, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja REPUBLIKA HRVATSKA, OIB 52634238587, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo Republike Hrvatske, Građansko upravni odjel Split, protiv tuženika 1. OLMA d.d. za proizvodnju prehrambenih proizvoda, OIB 35476351417, Makarska, Franjevački put 14, kojega zastupa punomoćnica Iris Franić-Tomić, odvjetnica iz Omiša i 2. AMFORA d.d. u stečaju, OIB 07753882873, Makarska, kojega zastupa punomoćnik Vjekoslav Mladineo, odvjetnik iz Splita, radi utvrđenja prava vlasništva i izdavanja tabularne isprave, odlučujući o tuženikovoju žalbi Olma d.d. protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1915/12 od 28. veljače 2014., u sjednici vijeća održanoj 27. ožujka 2015.

presudio je

I. Tuženikova žalba odbija se kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1915/12 od 28. veljače 2014. u pobijanim točkama I. i III. njene izreke te u dijelu kojim je donesena presuda na temelju priznanja u odnosu na tuženika AMFORA d.d. u stečaju.

II. Tuženikova žalba odbija se kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1915/12 od 28. veljače 2014. u dijelu pobijane točke II. njene izreke, kojom je naloženo tuženiku da u roku od osam dana plati tužiteljici trošak parničnog postupka u iznosu od 5.000,00 kn.

III. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1915/12 od 28. veljače 2014. u dijelu pobijane točke II. izreke kojom je naloženo tuženiku da plati tužiteljici trošak parničnog postupka u iznosu od 39.250,00 kn i sudi:

Odbija se kao neosnovan tužiteljičin zahtjev da joj tuženik plati trošak parničnog postupka u iznosu od 39.250,00 kn.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1915/12 od 28. veljače 2014. prihvaćen je tužbeni zahtjev koji glasi: „Utvrdjuje se da je Republika Hrvatska vlasnik nekretnine označene kao čest.zem. 1649/1 maslinjak i pašnjak površine 7348 m2 upisane u zk.ul. 4391 k.o. Makarska-Makar, čest. zem. 1649/2 pašnjak površine 620 m2, čest. zem. 1649/3 pašnjak površine 15 m2, čest. zem. 1649/4 pašnjak površine 36 m2, čest. zem. 1649/5 pašnjak površine 25 m2 upisanih u zk. ul. 3301 k.o. Makarska-Makar. Utvrđuje se da je Republika Hrvatska vlasnik nekretnine označene kao čest. zem. 366/2 pašnjak bukovije površine 1718 m2 upisane u zk. ul. 1779 k.o. Makarska-Makar. Dužan je prvotuženik Olma d.d. Makarska, OIB: 35476351417 trpjeti upis prava vlasništva tužiteljice temeljem ove presude na nekretnini označenoj kao čest. zem. 366/2 pašnjak bukovije površine 1718 m2 upisane u zk. ul. 1779 k.o. Makarska-Makar.“ (točka I. izreke presude), tuženiku Olma d.d. naloženo je plaćanje troškova postupka (točka II. izreke presude), odbijen je zahtjev tuženika za isplatu troškova parničnog postupka (točka III. izreke presude), dok je u odnosu na tuženika Amfora d.d. u stečaju prihvaćen tužbeni zahtjev. U bitnome prvostupanjski sud navodi kako je, nakon provedenog dokaznog postupka, utvrđeno kako je tužbeni zahtjev osnovan u odnosu na tuženika Olma d.d., dok je drugotuženik Amfora d.d. u stečaju tijekom postupka priznao tužbeni zahtjev.

Tuženik Olma d.d. podnio je žalbu protiv presude zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, prvenstveno ukazujući kako je tužitelj preinačio tužbeni zahtjev podneskom od 8. ožujka 2013., čemu se tuženik protivio, a sud o preinaci nije odlučio rješenjem nego je usvojio preinačeni tužbeni zahtjev. Smatra da je time sud povrijedio Ustav i počinio bitnu povredu postupka. Smatra kako bi u slučaju dopuštene preinake tužbenog zahtjeva u odnosu na ranije postavljeni zahtjev trebalo primijeniti pravila o povlačenju tužbe, te je tuženiku trebalo dosuditi troškove postupka, posebno iz razloga što se stanje u zemljišnim knjigama nije mijenjalo od podnošenja tužbe. Stoga je odluka o troškovima pogrešna. Nadalje, smatra kako tuženici u ovom postupku imaju položaj jedinstvenih i nužnih suparničara, pa je donošenjem presude na temelju priznanja u odnosu na drugotuženika sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka jer je taj tuženik nedopušteno raspolagao svojim pravom. Oспорava da bi tužitelj bio izvanknjižni vlasnik predmetne nekretnine, jer se radi o zemljištu na kojemu se nalaze dugogodišnji nasadi maslina, koje su masline ušle u procjenu vrijednosti društvenog kapitala u procesu pretvorbe, a tužitelj je na takvu pretvorbu dao suglasnost. Zemljište nije moglo ući u pretvorbu jer je postalo vlasništvo Republike Hrvatske po zakonu. Navodi kako je njegov pravni prednik to zemljište stekao naplatnim pravnim poslom i kako je isto trebalo ući u njegov temeljni kapital, a prednik tuženika predao je zahtjev radi izdavanja suglasnosti da navedeno zemljište uđe u temeljni kapital, o čemu do danas nije riješeno. Tvrdi kako je sud pogrešno primijenio zakon o Zakon o turističkom i ostalom građevinskom zemljištu neprocijenjenom u postupku pretvorbe i privatizacija („Narodne novine“ broj 92/10), a navodi i kako je kao vlasnik dijela nekretnina upisana Agencija za pravni promet i posredovanje nekretninama, pa tužiteljica nema pravni interes za isticanje deklaratornog tužbenog zahtjeva. Ističe kako je nad tuženikom Olma d.d. pokrenut postupak predstečajne nagodbe, te da je tražio prekid postupka, čemu sud nije udovoljio, pa predlaže drugostupanjskom sudu da on prekine postupak. Iz sadržaja predmetne žalbe jasno

proizlazi kako se tuženik žali u odnosu na dio presude u kojemu nije uspio u sporu, te da se njegova žalbe ne odnosi na dio točke II. izreke kojom je odbijen tužiteljičin zahtjev za isplatu troška postupka u iznosu od 4.500,00 kn.

U odgovoru na žalbu tužitelj osporava navode tuženika, potvrđuje da je nad tuženikom Olma d.d. pokrenut postupak predstečajne nagodbe, no da nema razloga za prekid postupka u ovom predmetu.

Žalba je djelomično osnovana.

Pobijana odluka ispitana je na temelju odredbe čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP) u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Valja ukazati kako je prvostupanjski sud pravilno utvrdio neosnovanim zahtjev tuženika Olma d.d. da sud prekine postupak radi toga što je nad njim pokrenut postupak predstečajne nagodbe, iz razloga što je isti obustavljen rješenjem FINE od 10. svibnja 2013., a tuženikova žalba protiv tog rješenja je odbijena.

Tuženik Olma d.d. u svojoj žalbi prvenstveno navodi kako je sud donio odluku o preinačenom tužbenom zahtjevu, makar se tuženik protivio toj preinaci, te je time prema mišljenju tuženika počinio bitnu povredu odredbi postupka iz čl. 354. st. 2. t. 6., 11. i 12. ZPP-a.

Propust suda da donese rješenje kojim dopušta preinačenje tužbe u ovom konkretnom slučaju nema značenje bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP-a. S obzirom na to da protiv rješenja kojim se dopušta preinaka tužbe nije dopuštena posebna žalba (čl. 190. st. 8. ZPP-a), a iz same izreke presude jasno proizlazi kako je sud takvu preinaku prihvatio, to što je sud odlučio o preinačenom tužbenom zahtjevu bez donošenja rješenja o preinaci samo po sebi nije utjecalo na pravilnost i zakonitost same presude. Pri tome ovaj sud ukazuje kako je tužbeni zahtjev preinačen samo u dijelu u kojemu tužitelj zahtijeva da tuženik trpi upis prava vlasništva tužiteljice na čestici 366/2 upisanoj u zk.ul. 1779 k.o. Makarska – Makar (čl. 191. st. 1. ZPP-a), dok u dijelu kojim traži utvrđenje vlasništva zahtjev u stvarnosti nije preinačen već samo usklađen.

Prvotno postavljenim tužbenim zahtjevom prednik tužitelja tražio je utvrđenje vlasništva i izdavanje tabularne isprave za čestice 1649 i 366/2, upisane u zk.ul. 1799 k.o. Makarska – Makar, a uslijed naknadnih promjena samo je čestica 366/2 ostala upisana u zk.ul. 1799 k.o. Makarska – Makar.

Čestica 1649 površine 8053 m² otpisana iz zk.ul. 1799 k.o. Makarska – Makar i upisana u zk.ul. 3301 k.o. Makarska – Makar rješenjem Općinskog suda u Makarskoj od 30. srpnja 2003.

Nadalje, ista je kasnije podijeljena u podčestice 1649/1 maslinjak i pašnjak površine 7348 m² upisane u zk.ul. 4391 k.o. Makarska-Makar, te na čest. zem. 1649/2 pašnjak površine 620 m², čest. zem. 1649/3 pašnjak površine 15 m², čest. zem. 1649/4 pašnjak površine 36 m², čest. zem. 1649/5 pašnjak površine 25 m², koje su i dalje ostale upisane u zk.ul. 3301 k.o. Makarska – Makar.

Dakle, tužitelj nije preinačio tužbeni zahtjev u dijelu kojim traži utvrđenje prava vlasništva, već je kasnijim podnescima samo dopunio pojedine navode tužbe, kako bi istu uskladio sa stvarno upisanim stanjem u zemljišnim knjigama (čl. 191. st. 3. ZPP-a). Tužba je stvarno preinačena samo u dijelu koji se odnosi na trpljenje upisa prava vlasništva na čestici 366/2 upisanoj u zk.ul. 1779 k.o. Makarska – Makar, jer je tužitelj ranije tražio izdavanje tabularne isprave. No, kako je već ranije navedeno, zbog toga što je sud nastavio s postupkom i donio presudu u odnosu na preinačeni tužbeni zahtjev bez posebnog rješenja kojim je dopustio preinaku nije počinjena bitna povreda postupka koja je utjecala na pravilnost i zakonitost ove presude.

Nadalje, neosnovana je tvrdnja tuženika Olma d.d. kako su on i drugotuženik Amfora d.d. u stečaju jedinstveni suparničari, jer to ne proizlazi iz okolnosti slučaja. Primjerice, ovaj sud ukazuje kako je samo tuženik Olma d.d. upisan kao vlasnik čestice 366/2 upisane u zk.ul. 1779 k.o. Makarska – Makar, pa u odnosu na trpljenje upisa prava vlasništva stranke nisu niti obični suparničari. Što se tiče dijela tužbenog zahtjeva koji se odnosi na utvrđenje prava vlasništva, ovaj sud ukazuje kako se ne radi o zahtjevu koji se mora riješiti na jedinstveni način u odnosu na oba tuženika, jer sudska odluka u tom dijelu ima učinak samo u odnosu na stranku na koju se odnosi. Stoga priznanje tužbenog zahtjeva od strane drugotuženika Amfora d.d. u stečaju nema značaj postupanja protivnog čl. 3. st. 3. ZPP-a i nije u suprotnosti s prisilnim propisima i propisima javnog morala.

Nadalje, ovaj sud smatra i kako postoji pravni interes tužitelja da traži utvrđenje prava vlasništva na česticama upisanim u zk.ul. 3301. k.o. Makarska – Makar, a koje su u zemljišnim knjigama upisane kao vlasništvo Agencije za pravni promet i posredovanje nekretninama (dalje: Agencija). Naime, ova presuda djeluje između stranaka, i ovakvim deklaratornim utvrđenjem ne diraju se prava trećih osoba stečena pravnim poslom. Ovo posebno stoga što Agencija sklapa ugovore u svoje ime, a za račun Republike Hrvatske (čl. 3. Uredbe o Agenciji za pravni promet i posredovanje nekretninama, „Narodne novine“ broj 45/97, 63/97, 65/99, 132/02, kao propisu koji je bio na snazi u trenutku sklapanja ugovora). S obzirom na to da je suština ovog spora upravo tvrdnja tužitelja kako su sporne nekretnine njegovo vlasništvo na temelju zakona, on ima pravni interes tražiti takvo utvrđenje.

Činjenično stanje bitno za donošenje odluke u ovom postupku nije sporno – zemljište koje je predmet postupka predstavljalo je poljoprivredno zemljište na kojemu su se nalazili nasadi, i nije bilo predmetnom postupka pretvorbe. S obzirom na to da nije sporno kako zemljište koje je predmetom ovog postupka nije bilo procijenjeno u postupku pretvorbe, ono je po zakonu postalo vlasništvo Republike Hrvatske primjenom čl. 3. Zakona o poljoprivrednom zemljištu („Narodne novine“ broj 34/91). Pri tome nije sporno i to kako je tuženik Olma d.d. tražio, ali nije uspio sa naknadnim zahtjevom da to zemljište uđe u njegov temeljni kapital sukladno čl. 67. Zakona o poljoprivrednom zemljištu („Narodne novine“ 66/01). Stoga tužitelj osnovano traži da se utvrdi da je on vlasnik predmetnog zemljišta, a

kako je čestica 366/2 pašnjak bukovijske površine 1718 m² upisana u zk.ul. 1889 k.o. Makarska – Makar i dalje upisana kao vlasništvo tuženika, osnovan je i zahtjev za upis tužiteljevog prava vlasništva na toj čestici.

U odnosu na troškove postupka, ovaj sud ukazuje kako sud nije ovlašten samo utvrditi troškove postupka samo kvantitativno, u odnosu na konačan uspjeh u postupku (čl. 154. st. 1. ZPP-a), već ima pravo iste utvrđivati i kvalitativno, u odnosu na njihovu opravdanost (čl. 155. st. 1. ZPP-a), odnosno u odnosu na to koliko su isti bili potrebni za okončanje postupka. Dakle, prilikom svakog odlučivanja o trošku postupka sud je dužan uzeti u obzir sve elemente koji su utjecali na okončanje ili odugovlačenje s postupkom.

U ovom konkretnom slučaju, makar je konačno postavljeni tužbeni zahtjev usvojen u cijelosti, svakako valja ukazati na to da je tuženik Olma d.d. djelomično u pravu kada smatra da je, uslijed preinačenja tužbe, došlo do povlačenja dijela prvotnog zahtjeva koji se odnosio na izdavanje tabularne isprave. Dakle, ova je činjenica morala biti uzeta u obzir prilikom odlučivanja o troškovima postupka.

Isto tako sud mora uzeti u obzir i to da je prvotno postavljeni tužbeni zahtjev bio nepotpun, i da se o njemu nije niti moglo odlučivati. Naime, odluke sudova i druge vlasti o knjižnim pravima moraju sadržavati oznake i podatke o katastarskom broju i površini katastarskih čestica, kao i o katastarskoj općini u kojoj leže, onako kako su ti podaci označeni u zemljišnoj knjizi (čl. 10. st. 2. ZZK-a), a to prvotno postavljeni tužbeni zahtjev nije sadržavao. Ovo znači kako tužiteljica ne bi imala pravo na troškove postupka koji su mu nastali sve dok nije uredila svoj tužbeni zahtjev, pri čemu je tužiteljica i povukla dio tužbenog zahtjeva koji se odnosio na izdavanje tabularne isprave.

S druge strane, tuženik je tijekom postupka osporavao tužbeni zahtjev makar je činjenično navodio kako je zemljište koje je bilo predmetom spora u vlasništvu tužiteljice, čime je također uzrokovao nastanak troškova ovog postupka, a nije niti postavio poseban zahtjev za naknadu troškova samo za povučeni dio tužbe. S obzirom na to da sud o zahtjevu za naknadu troškova odlučuje samo u odnosu na određeni zahtjev stranke (čl. 164. st. 1. ZPP-a), a tuženik u odnosu na povučeni dio tužbe takav određeni zahtjev nije postavio, o tim troškovima sud nije niti mogao odlučivati.

No, imajući u vidu gore navedene činjenice, a posebno da je tužiteljica u cijelosti uspjela tek sa konačno postavljenim tužbenim zahtjevom, u ovom predmetu ne može se isključivo primijeniti odredba čl. 154. st. 1. ZPP-a i naložiti tuženiku Olma d.d. da snosi trošak cijelog postupka. Upravo zbog toga ovaj sud smatra kako tužitelj ima pravo samo na naknadu troškova postupka koji su nastali od trenutka kada je uredio tužbeni zahtjev, odnosno od 9. listopada 2013. godine, koji predstavlja preinaku tužbe, te da sve ranije radnje do pravilnog postavljanja tužbenog zahtjeva nisu bile potrebne za vođenje parnice.

Primjenom odredbe čl. 154. st. 1., 155. st. 1. i 164. st. 1. ZPP-a ovaj sud tužiteljici priznaje trošak sastava tužbe, konačno usklađene podneskom od 9. listopada 2013. (Tbr. 8. t. 1. Tarife) te ročišta 28. listopada 2013. (Tbr. 9. t. 1. Tarife), u ukupnom iznosu od 5.000,00 kn. Tužiteljici se ne priznaje troška ročišta 20. studenog 2013. jer je isto odgođeno radi

očitovanja tuženika na podnesak koji je tužiteljica predala na samom ročištu, pa nije bilo potrebno za vođenje parnice (čl. 155. st. 1. ZPP-a).

Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a, tuženikova je žalba odbijena kao neosnovana i presuda djelomično potvrđena, dok je odluka o troškovima djelomično preinačena (čl. 368. st. 1. i čl. 373. t. 1. ZPP-a).

U Zagrebu 27. ožujka 2015.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
RAOUL DUBRAVEC, v.r.

Za vjernost otpravka
ovlašteni službenik

[Signature]
ANKICA CURMAN

OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA

DETALJAN OBRAČUN*

[illegible]

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U SPLITU

S-DO-338/2018

FINANCIJSKA AGENCIJA
REGIONALNI CENTAR SPLIT

04-05-2018

PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

“Poštarina plaćena HP-u d.d.
u poštanskom uredu
21106 Split”

1326 of

FINA

MAŽURANIĆEVO ŠETALIŠTE 24B

21000 - SPLIT